

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد

چهپکیک له گولزاری نالی

ئەندامی کارا

مهسعوود محهمهد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد

بهغداد ١٩٧٦

xxx

بلاوکردنهوهی له ئینتەرنیتدا: ستۆکهۆلم ٢٠٠٤

xxx

پيشه‌کي

پهنده مهنده مه‌شوره‌کهي کوردي که دهلي «چهم بي چه‌قل نابي» له جيهاني جانه‌وهر و پروه‌که‌وه ويته‌يئکي خواستوتته‌وه و به‌سه‌ر جيهاني مروفي دابريوه. گوته‌ي «بي چه‌قل نابي» بو خوي نيشاره‌ي به‌هيزي تيدايه بو بووني جانه‌وهری له چه‌قل به‌پشته‌وه تا ده‌گاته شير و پلنگ و به‌ور . چه‌م، به‌عاده‌ت، گيا و درخت و جانه‌وهری که تيدايه، بابه‌تي له يه‌کتر نزيک و هم‌ناهنگ و يه‌ک ريکارن. ناوناوه ليره و له‌وي درختی که سهرکه‌ش وهيا گولي که يه‌کجار گه‌ش وهيا جانه‌وهری زيده به‌هيز خوي له ريزي ناوه‌له‌کاني درده‌با و ژوروي ريکاريان ده‌که‌ويته‌وه و ده‌بيته په‌نجه‌نیشان، ناو و ناوبانگي هه‌لکه‌وتويي درده‌کات. ميلله‌تانش، وه‌ک چه‌م، به‌ پي ده‌ستوروي که به‌رچاو و بنجي سروش و کومه‌لايه‌تي، زوربه‌ي تاکه‌کاني خزمي يه‌کترن، هه‌رچه‌ند خزمایه‌تي ته‌واو نه په‌يدا ده‌بيت و نه په‌يدا بوونيشي سوودبه‌خشه بو مروف، چونکه هاوتايي و هاوسه‌نگي ته‌واو له نيوان تاکه‌کاندا کاتيک مومکين ده‌بيت که مروفيش وه‌ک ناله‌ت له کارخانه درده‌چيت و قالبگرتوو بيت، که نهمه له نيوان مريشکي مه‌کينه‌ه‌ليناويشدا به‌دي ناکريت.

جوداوازي قابليه‌ت له تاکيکه‌وه بو تاکيک که ديارده‌يئکي گشتي و جيهاني و هه‌ميشه‌ييه، وا ده‌بي له سنووري جوداوازي عاده‌تي درده‌چيت و مه‌ودايي که به‌رچاو له يه‌کترين دوور ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک پيچه‌وانه‌ي پيشکه‌وتن که پاشکه‌وتنه، نهميش ناوناوه له عاده‌ت به‌در ده‌بي و ده‌گاته پله‌ي ده‌بنگي و گيلي تا سه‌ر به‌ شيتييه‌وه ده‌نيت.

جوداوازي به‌روه‌پيشه‌وه‌ي تاک له‌چاو تاکه‌کاني تر له مه‌يداني بي نهماردا خوي ده‌نويني نه‌ک يه‌ک مه‌يدان و دوو مه‌يدان، هه‌ر يه‌ک له‌وه‌به‌ره‌وپيش چونانه‌ش نرخ و سه‌نگ و بايه‌خي خوي هه‌يه له ناو که‌لدا: ده‌نگخوشي، جواني، ده‌ستره‌نگيني. هيز، نوکته‌بازي، هونه‌رکاري، خه‌تخوشي، پسپوري له که‌سب و کار، شاره‌زايي، سوارچاکی، سه‌رناسي، شوينه‌ه‌لگري، زيره‌کي، چالاکي، خوشبه‌زي، ماندونه‌بوون، مه‌له‌واني، کابانپوختي، زانايي، وه‌ستايي... ته‌نانه‌ت فيلبازيش هه‌موويان هوي هه‌لاواردني

خاوهنه كانيانن له زوربهی خهلق، گه لیکیش لهو خاسیه تانه دهگاته پله ییکی هینده هه لکشاو که به دهگمنه نبی تاکیشی ناگاتی. واته هه موو ئه و خاسیه ته تایبه تیانهش پلهی خوار و ژووریان هه یه تا ئه و رادهیهی که به یه که وه کو نابه وه و ناچنه ژیر عینوانیکه وه. هه رچهند ده زانین «قابلیهت» به ته جربه و فیترکردن و راهینان تیزتر و به برشتر ده بی و له کار نه هیئانیشی کولی دهکات و به ره و کوژانه وهی دهبات، دیسان ده بی بزاین «قابلیهت» هه یه زگماگه و به فیترکردن و راهینان خهلق ناکریت. ته نانهت ئه گهر خهلقیش بکری له پله ییکی نزمدا ده مینئی که رهنگه ئه رک و مه سره فه که ی لی خه سار بی. تو ده توانی به هوی ئاموژگای موسیقاوه دنگ ناخوشیک فیتری گورانی بکهیت به لام ئه م دنگ ناخوشه هه رگیز ناچیهت ریزی پینشه وهی گورانی بیژانه وه. هه روه ها هه مان ئاموژگای موسیقا دنگ خوشی زگماگ به ره و پینش دهبا تا سنووری بلیمه تی، له هه ر دوو حالیشدا مه و دای جوداوازی نیوان دهنگناخوش و دهنگخوشه که هه ر ده مینیهت وه.

ئه ده ب به تیترایی یه کیکه له و مهیدانه فکریانهی که به شیکی هه لکه و تووی میلیهت تیدا ده توانن بزین و په روه رده بن، چونکه ئه ده ب قابلیهتیکه به نده به خاسیه تی زگماکه وه، که خهلق کردنی زور ئه سته مه. وهک ده زانین ئه ده ب، سه ره رای بوونی قابلیه تی زگماک، پیویستی به خویندن و فیتریون و مشت و مالدان و ته جربه و له کارهینان و چه ندین ئه رک و زحمه تی تریش هه یه که ئه گهر لیان داببری هه ر ده مینیهت وه خوی و برشتی قابلیه ته زگماکه که ی.

یه کیک له مهیدانه کانی ئه ده ب مهیدانی هه لبه سته که ئه ویش هه مان ده ستووراتی به ره و پینش چوون و وه ستان و دواکه وتنی به سه ردا دیت که به سه ر قابلیه ته کانی تر دا دیت، به لام که بیین هه لبه ست به په خشان بگرین هه ندی جوداوازی له نیوانیان دینه به رچاو له رووی پیویستی به ره و پینش برده وه یانه وه. په خشان که خوی زاده ی سروشته و له بنه رهدا به ره می هه لکه وتنه نهک پهیدا کردن، هه ر له هه مان ریگی ئه و تایبه تیانه ی که له هه لبه سستی جودا ده که نه وه، پتر له هه لبه ست ده شی به هوی ته جربه و مه شق و راهاتنه وه به ره و پینش بروات. قابلیه تی بوژی که کیش و قافیه و موسیقا ده خاته ناو په خشانه وه و دهیکا به هه لبه ست، پتر به نده به هه لکه وتنی سروشتی و زگماکه وه له چاو په خشاندا، که متریش له په خشان قهرزداری راهاتن ده بی، هه روهک دهنگخوشی و مهاره تی هونه ری پتر له سوارچاکی زهنه ی دهر وونن، که متریش له و زاده ی مه شقن.

مهیدانی هه لبه سستی کوردی له سه ده ی نوزدهمدا ئه م جوداوازی به ی پله ی پیشکه وتن و سه ره ژوورچوونه له بوژی که وه بو یه کیک تر به ئاشکرای تیدا ده دیتریت. بوژی کورد هه یه له و سه ده یه دا گروگالیکی مندالانه ی لاسایی و خوتیه ه لسوونی کرده که به هیچ مه زه بیک و لیبووردنیک و خاترگرتنتیک ناوی شیعی پی زهوا نادیتری هه رچهند ناوناوهش ئه و جوړه بوژه له لاین هه ندی که سانی ناشاره زای شیعر به بوژی له قه لیم دراون، رهنگه پله شیان به ره ژوور بردرابی، که ئه مه کاریکه نه بایه خی هه یه و نه دهشتوانی راستی بگوری وهیا بریاری کیشانه و پیوانه ی «بوژی» به هه له ببات، ئه و که سه ی بوژی نیه به پیدا هه لگوتن و بخور له دوره سووتاندن ناکری به بوژی هه روهک میزه ر و جبه مه لا دروست ناکات. وا ده زانم دوی به سه رچوونی کزی عاتیفه و هه لپه ی سوز، هه رکه سه جیگه ی راسته قینه ی خوی پی دهر دیت.

له تهك ئەو تەرزە زړه بويژانەدا هی واشمان ههیه تا بويژی هه ره پيشكه وتوو و پينگه يشتوو و دسه لاتدار و هونه رمه ندى رۆژه لاتى مسلمانان. هه رچه نده ئەم جۆره شاعيره ی کورد له نيوان گهلانى مسلماناندا شوهره تى يه کيکى وهک خۆى وهيا له خۆى به ره ژيرترى تورک و فارس و عه ره بى وه ريش نه گرتبى، هۆى شوهرت نه به ستنى ناگه رپته وه بۆ نزمى پله ی شاعيره تى، به لکو ده گه رپته وه بۆ بیدهسه لاتى ميلله تى کورد، که ئەمه ش ئەنجاميکى کوتوپر و يه کسه رى ده ستورائى مرؤفایه تيبه به تیکرایی، کهوا نهک هه ر له مهيدانى شيعه ردا خۆى سه پاندوو به گره له هه موو مهيدانىک فه رمان په وایه: قاره مانى ميلله تیکى بیدهسه لات به قه ده ر پاله وانپيکى ميلله تى خاوه ن کيان و سامان و هيز و دسه لات ناوى نايه ت، هه روه اش هه موو بليمه ت و زانا و هونه رکاره کانى که زۆريان له به ر بى خاوه نى وهک پشکوى ناگر وورده وورده ده بن به خۆله ميش و ناويان له رووپه رى ژيان ده سپرته وه... زۆر به داخه وه. يه کيک له و بويژانه ی کورد که به راستى و بى موجه له له گه ل خۆدا کوردن له ريزى هه ره پيشه وه ی بويژانى مسلمانان وه دیت، زۆر جار انيش له تاک تاکه به يت و دوو به يتدا به رايى له زور به يان ده گريت ئەگه ر نه ئيم له هه موويان مه لا خدرى «نالى» يه.

به چکه کورديکى شاره زوورى نه دارى هه ژارى بى ناز و نياز، ئالووده ی ئاره قه و ئه رک و زهحمه تى پر ته پوتوزى «خاکوخۆل»، گيرۆده ی چه ندين ته نگ و چه له مه و چه کمه سازى حال و بارى ناگزوور و بى شهوق و زهوق، ده سپاچه ی کۆمه لايه تى -ئابوورى - پاميارى ژير قه مچى و زه بروزهنگى رژيمى نيوه شارستانانه، ته کان خواردوى بينه وپه ره ی گوريس کيشه کيى نيوان ئيران و عوسمانلى، رۆله ی ميلله تیکى هه رگيز خۆشى نه ديتوى به ئەبه د ريز لینه گيراو و تى نه خویندرايه وه، ئاکامى موعاده له ی چه ندين عاميلى زانراو و نه زانراوى هه رچى هۆى سه ره ژيربوون و به خۆداشکانه وه و دالهنگان و کهمايه تى و نزم بوونه وه و چوونه وه يه... غه زه ب لى گيراوى قه ده ر... مرؤ لى دراوى چاره ره شى... خدرى ئەحمه د شاوه يس ... «نالى» ی شاره زوورى ... سه رده فته رى هه لبه ستى کوردي له هه موو سه ده ی نۆزدهمدا ... گه وه ره سنجى کانگه ی واتا و جوانى و عيشق ... شيرازه ونى خوليا و خيال و ئەفسوون ... جيگه ی شانازى و سه ربلىندى هه لبه ستى کوردي له ئاست ئەده بى جيهانى مسلمان ... تى هينه ره وه ی ئابرووى مه عنه وى له تهک دالهنگانى ته رازووى دسه لات و سامان و کيانى کورد ... پروته له ی به خۆنازيو... هه ژارى گه رده ن کيل... ئاواره ی بى نياز... ئەمانه و چه ندين وينه ی ترى ده ست به تالى و دلتيرى، فه خر کوردن و ته وازوع، بلندنورين و خاکنشيني، خۆ به که مگرتن و فيزوناز کهوا له م نمونه نه ی گۆناگۆنى هه لبه سته کانى ده ر ده که ویت:

يا گه داييکى غه نى يا پادشاهيکى فه قير
 له م دوه خالى نيه «نالى» له رووى حه ددى وه سه ط
 ئەم سه ره سه رى بازانه که وا هه مسه رى بوومن
 موشکيل بگه نه ساعيدى شاهيکى وه کو من
 نالى که غولامى مه ده دى زولف و برۆته
 شاهيکه له بن سيپه رى بالى دو هومادا

زاھیر و باطین لەسەر لەوحی حەقیقەت یامەجاز
 ئاشنای سیرری قەلەم بێ غەیری نالی کەس ئەما
 شیعیری خەلقى کە ی دەگاتە شیعیری من بۆ نازکی
 کە ی لە دیققەتدا پەتک داوا لەگەڵ ھەودا دەکا
 قلابی جیھان نەقدی عیاری نیە قوربان
 نالی محەکی ھیممەتی کردویە موحەررەب
 بۆ مەشقی عیشقی زولفی نیگاری نیگارشی
 نالی لە خامەدا بووتە شاھی طورپەنوس
 نالی عەجەب بە قوووتی حیکمەت ئەدا دەکا
 مەعنایی زۆر و گەورە بە لەفزی کەم و بچووک
 فارس و کورد و عەرەب ھەرسیم بە دەفتەر گرتوہ
 نالی ئەمڕۆ حاکمی سی مولکە دیوانی ھەیە

ئەوجار:

نالی و مەسەلی حالی لە ئەشکنجەیی غەمدا
 وەک نالە لە نەیدا وەکوو نالە لە قەلەمدا
 نالی خەبەری بێ ئەسەری غائیبە ئەمما
 نالیکی حەزین دی لە موناجاتی سەحەردا
 چ خۆشە من وەکو تازی بنۆم
 ئەتۆش ھەرودەک غەزالە ی بەر ھەراکە ی
 خاکی دەرەکەت مەسکەنی صەد سائەمە شاہد
 جارێ لە دەمی تو ببیەم صەگ بەوہفایە
 دوور لە تو نالی صەگنیکە بیوہفا وو ھەرزەگو
 بۆچی بانگی ناکە ی ئەم کەلبە کە نانی نانییە
 بەکویری دوور لە تو وا مایەوہ نالی لە مە ی یارەب
 فیوضی تۆزی رینگەت کوحلی چاوی ئینتیظاری بێ

نالی ھەرودەک خۆی بە دەست شیعیری خۆیەوہ سەرگەردان حالە و دەمنادەم لەباریکەوہ دەچیتە
 باریکیتەر، ئەدیب و شیعر دۆستی کوردیش پییەوہ خەریک و داماون، تا لە بەحری غەزەلینکی دەپەرنەوہ بە
 دوا ی بەیتیکی تریەوہ دەگیرسین، ھیشتان لەمیان رەھا نەبوون دەکەونە قورتی تەپکەتیککی تری، حالیش
 پێ ناچێ حەسانەوہی ئەدیبان لە قۆرت و داو و گێژەنی ئەو شیعرانە بەلینی دوارپۆژیککی نیزیکی بیت .
 چەندین جار ئەدیب و شاعیر سەر بەم بەیتەدا دەگرن :

من له طهوری عالم و دهوری فهلهک
ضهری لذب، زهخمی بیمرههه دهخوم

پهملانی لیداوین و دهیخه نه بهر سرنجی ورد و لیکدانه وهی دوور و قوول تاکو له گۆشه ییکی زهینه پر
دهنگ و سه دداکه هی مهشغوول به نالییه وه تروسکه هی ئەم «لهف و نه شری مشوش» یان بو دهبریسکیته وه:

طهوری عالم: دهوری فهلهک
ضهری لذب: زهخمی بیمرههه

چونکه به درهنگه وه دهزانری «طهور» به واتای «طه بهر» یش دیت که لئی دهوه شیتته وه «زهخمی
بیمرههه» بخاته له شه وه، نیتتر که زهخم بو به هی «طه بهر» دیاره «ضهری لذب» یش دهمینیتته وه له ههر
دهوره ییکی فهلهکه وه به سه روگویی نالی بکه ویت.
به راستی دهمیکه «نالی» خه لقی به خویه وه خه ریک کردوه: له وه ته هی شیعر ی گوتوه ئەو پایه
دیارکراوه هی مه تانهت و فره واتایی و گه وه رداریی بو خوی هه لئاوه. یه کیکی وه کو حاجی قادر که
هاوچه رخی به شی زوری ژیانی نالییه، هه رچه نده باوه ر ناکه م دیبیتی، له خووه به ره وپیری ته قدیس و
پایه لینانییه وه دهچیت و ده لیت:

به «تضمین» به یته کی نالی ده هیتم تا ره فیکانم
بزانن من به ئەو ناگه م خه زهف قهت وهک گه وه هر نابئ
«که مه ندی زولفی دوو لانه له بو گهر و مسلمانه»
«ده کیشی بی محابانه چ له م لا بی چ له ولا بی»

له م سه رده مه دا که سه رده می پشت له که له پور کردنه، به تایبه تی له نیوان میلله تی که ساسی وهک
میلله تی کورد، گه نجان وهک په روانه له تاریکایی رابردوو هه لدین به ره و گه شایی ئەدهب و هونه ری
نه ویاوی ئەوروپا، نالی قهت و قامه تی به رزی ئەده به که هی له جه رگه ی سه ده ی نۆزده مه وه وهک فه نار به سه ر
ده ریای سه ده ی بیسته مه دا گه رده ن کیل ده کات و گه شتی ده ریانه وه ردانی شیعر و ئەدهب بو تیشکه
گه شه که هی راده کیشیت. په نگه شتیکی راست و دروستمان گوتبی به وه دا که بلین نالی له هه موو
ئهدیبانی کوردی لیره به پیشه وه پتر زهین و فکر و خامه ی نووسه ر و شیعر دۆستی کوردی ئەمروکه ی به
خویه وه خه ریک کردوه و زۆرتر ناو و یادی له گوڤار و رۆژنامه ندا به رچا و ده که وی. هه ر ده لئی خاصیه ته
نه مره کانی به پنی بریاری یاسای سروشت، که خو شئامه دی له هه موو هیژیکی خو نویکه ره وه ده کات،
ئه وانیش له گه ل کاروانی ژین و ژیاردا پوه و دوا پۆژی بیبرانه وه ی نه ته وه ی کورد، چینا وچین و
پشتا وپشت، ورشه و هونه ر و په نگ و دهنگ و بین ده پزینن، میهره گان و به هارستانی به رده وام به ریا
ده که ن.

وهك من بۆ شتان دهچم و چاكه و خراپه‌ی دیارده‌كانی كۆمه‌لایه‌تی و گۆران و به‌ره‌وپی‌شچوون ده‌ده‌مه به‌ر حوكمی واقع و تاقی كردنه‌وه، ده‌بینم به‌رده‌وام بوونی حورمه‌ت و ریزگرتن له‌ نرخه‌ میراتیه‌كانمان یه‌كینه‌ له‌و دیمه‌نه‌ سازگارانه‌ی كه‌ هه‌نگاوی سه‌ره‌ژوورمان تیندا خیراتر ده‌بێ، چونكه‌ دیاره‌ هه‌لبه‌زینه‌وه له‌ به‌رزایی رابردوه‌وه پتر تیه‌له‌ده‌كیشیت نه‌كه له‌سه‌ر ته‌ختایی حازریکی تازه‌ ده‌ست پیکراوه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌م سوودمه‌ندبوونه‌ی به‌سه‌ر به‌رزایی راره‌ستانه‌وه، جاریکی تریش له‌ حورمه‌تگرتنی رابردووی به‌نرخمان سوودمه‌ند ده‌بین به‌وه‌دا كه‌ زه‌حمه‌تی بێ هووده به‌ خه‌رج ناده‌ین له‌ رماندن شتی به‌نرخمان. ده‌مه‌وی لیره‌دا میسالیکی مادی به‌رچاو بینمه‌وه: ئیمه‌ كه‌ بمانه‌وی جلویه‌رگ و پۆشاكمان به‌ره‌و چاكتر بگۆرین نابێ پۆشاكی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌مان بسووتین، به‌ رووت و قووتی پێوانه‌ی پۆشاكیکی نوێ ده‌ینه‌ به‌ر قه‌لافه‌تمان چونكه‌ شوپه‌ه نیه‌ له‌وه‌دا كه‌وا به‌شیکێ زۆری عه‌یب و عاری پۆشاكی كۆنمان دووباره‌ ده‌بیته‌وه له‌م كاره‌ی وه‌ها بێ بنج و بنگه‌دا: خه‌ریك بوونی بێ سابیقه‌ و پێشینه‌ وه‌ك وشكه‌مه‌له‌ و دروینه‌ی پوش و گوشینی خۆل بێ به‌ر، یاخود كه‌م به‌ره‌ «برناردشو» چه‌ند جوانی فه‌رموو كه‌ لیان پرسی «تۆ گه‌وره‌تری یاخود شه‌كسپیر» ئه‌ویش له‌وه‌رامدا به‌وپه‌ری باوه‌ر به‌خۆكردنه‌وه گوتی «ئه‌و له‌ من كه‌له‌گه‌تتره‌، به‌لام من له‌سه‌ر شانی ئه‌و راره‌ستانم» ئه‌دیپ و شاعیریکی كوردیش چه‌ند به‌رز ده‌بیته‌وه كه‌ له‌سه‌ر شانی «نالی» و ئاوه‌له‌كانیه‌وه‌ گه‌شتی به‌ره‌ژوور ده‌ست پێ بكات. تا ئیمكانی ده‌بێ سه‌كویه‌ك به‌ بلندی قامه‌تی «نالی» له‌ نۆژنه‌وه‌ بۆ روانگه‌ی ئه‌دیپییکی كورد دروست بكری، ئه‌وه‌نده‌ كات تی ده‌په‌رێ كه‌ سه‌كۆكه‌ له‌ نۆژنه‌ی بكه‌وی و ده‌وری به‌سه‌ر بجی، وه‌ك كه‌ هه‌ندیک «نویخوان» ده‌لێن ده‌وری نالی به‌سه‌ر چوه‌.

ئه‌دیپییکی كورد كه‌ رازی نه‌بێ به‌سه‌ر شانی نالی و كوردیی و جه‌لی و شیخ رهاوه‌ راره‌ستان، دیاره‌ چاوی بریوه‌ته‌ ئه‌ستۆی ئه‌دیپیی نه‌وباوی غه‌یری كورده‌وه‌ كه‌ كاوله‌ هیلانه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بكات و له‌ویوه‌ بال بگری. من ئه‌وه‌نده‌ خۆ ته‌فه‌ره‌در نیم بلیم ئه‌مه‌ کاریکی نامومكینه‌ چونكه‌ چاوم بایی دینتی واقع كراوته‌وه‌ و دوو جار مان مومكین بوونی ئه‌م كاره‌ی دینتوه‌:

جاریکیان له‌وه‌دا كه‌وا به‌راستی ئه‌ده‌بی كورد و غه‌یری كورد هه‌یه‌ و بووه‌ پێوه‌ندی مه‌عنه‌ویی خۆی به‌ ئه‌ده‌بی نژاده‌كه‌یه‌وه‌ بریوه‌ و ورده‌ ره‌گی له‌سه‌ر بنجی ئه‌ده‌بی میله‌تییکی تر داكوتاوه‌، ته‌نها شیوه‌ییکی به‌رچاو له‌ میراتی رابردوه‌كه‌یه‌وه‌ په‌ریبیته‌وه‌ بۆ ئه‌ده‌به‌كه‌ی، زمانی ماده‌رزادی بوه‌ و به‌س. ئه‌مه‌ جاریکیان.

جاریکی تریشیان له‌وه‌دا كه‌ ئه‌گه‌ر یه‌كێك میراتی مرودانی خۆی به‌لاوه‌ نا چاری ناچاره‌ ده‌بێ میراتیکی بیگانه‌ بخوازیته‌وه‌ ده‌نا له‌ برسان ده‌مری، له‌وه‌ گه‌رێ كه‌ رۆشتن و فرینی پێ ناكری.

ئه‌دیپیی كورد و غه‌یری كوردیش ده‌بێ بزنان كه‌ ئه‌گه‌ر له‌ زمانی فریشتانه‌وه‌ ده‌نگوباسی به‌هه‌شتمان بۆ بکه‌ن به‌ هه‌لبه‌ست و په‌خشان نه‌ تییان ده‌گه‌ین و نه‌ كه‌یفیشتان پێیان دیت. چونكه‌ كورد و غه‌یری كورد له‌ زمانی ئاده‌میزاد ده‌گه‌ن. ته‌نانه‌ت ئاده‌میزادی ئاشناش نه‌ك بیگانه‌. چاوت لێیه‌ كه‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکی بیگانه‌ ده‌كریته‌ كوردی چه‌ند ناخۆلا و ناله‌بار دیته‌ به‌ر هه‌ست و گویمانه‌وه‌؟ هه‌ر میله‌ته‌ هه‌ست و هۆش و گۆش و زه‌وق و نه‌ریت و خۆشی و ناخۆشی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ كه‌ تییان ده‌گات و زه‌وقیان لێ وهرده‌گری و دلی پنیانه‌وه‌ ده‌بزویت. چاوه‌نۆریشه‌ به‌و ئاهه‌نگه‌ مه‌فه‌وممه‌ ئاخاوتنی هونه‌ر و ئه‌ده‌بی له‌گه‌لدا بكریت. هه‌رچه‌ند بگوتری ئه‌م رۆژگاره‌ ئاخاوتنی خۆی هه‌یه‌ جودا له‌ ئاخاوتنی دوینی و

پیرى، راستى هەر ئهوه دهبيى كه كورد جارئ له زمانى دوينئ و پيرئى خوى پتر حالئ دهبيى تا زمانى ئەدهبيكى نوئى ئەوروپايى. ههروهك جوړى ژيانى دهشت و دەرى كوردستانى ١٩٧٦ پتر له ژيانى كوردستانى ١٨٧٦ دهچئ، گيروگرفتهكانيش خزمى گيروگرفتئ ئەو سهردهمەن، ههروهها زهوق و حەزلىكردن و كهيف پيهاتن و ئەدهبدوستى و هونهرويستيشى كه زادهى واقيعيكي نيزيك لهو واقيعەن پتر خزمى مەعنهوياتى ئەوساكن تا مەعنهوياتى شانزەليزى و ترافالگارئ ئەمرۆكه. دهشى ئەديبكي كورد بوى بلوئ و ببئته بهچكهبيكى پاريس وهيا رۆما وهيا پراگ و به زمان و زهوقئ ئەو شوئنايه بدوئ، گروگالهكەشى له رۆژنامه و گوڤار و كتيباندئا چاپ بكرئ، بهلام لهگهلهمهشدا دهبيى بزانييت و بزانيي كاريكي دهيكات پيوهندئ به كوردهوه نيه چونكه كورد به تيكرايئ لهو گروگاله ناگات، له فهرزئ تهرجومانيش بوى وەرگيرئته سهر كوردئ هەر تيناگات چونكه بابتهكه و تهسهورهكه و وئنهكه و ههموو ناوهروكهكه نائاشناى كوردن. بهراستى و بئ له گهमे تا ئيستا سهدى نهوهدوپينجئ كوردهواريى دهزانئ لهگهله گوراندا بلئ:

گوئ نهبيى بؤ سهرم ئال چهپكى زهره چهپكى
 نايهه م بؤ زهماوند نايهه م بؤ ههلهپركئ

بهلام سهدى پينجئ كورد زهوق وهرناگرئ لهوهدا كه بگوتريئ:

له لوجئ بهرانبهر شانۆكهوه... !!

به دووربيني شهوانه... !!

كهوا قايشهكانئ بهسهر سواري قهشهنگهكهتدا دهخولابهوه... !

پتكهوه سرکه و كوركهمان لهگهله سهر پهنجهكانئ بالئيرينا دهكرده... !!!!!

من لهه گوتهيههدا ههركيز نامهويى دژئ سواري و بالئ بوهستم وهيا ئەو ئاخواتنه مهنع كهه كه زمانى سواري و بالئيه، ده جارانيش له خاوهنى گوتهى وهها پتر حەز دهكهه كوردهواريى بگا بهو پلهيه كه گهنجهكانئ قهلازده و عهبابهيليئ له ئاههنگئ شهوانهئ بالئوه، قوئ له قوئى دلدارهكانيان وهيا دهزگيرانهكانيان وهيا ئاوهلهكانيان، بهرهو تالارى كامهرائى سهدهئ بيستهه، دمهوبهيان، به ئۆتۆمۆبيلي شيك و شهنگ بگهرينهوه، بهلام دهبيى ئەوه بزانيه كه گهيشتنئ گهنجئ كورد بهو پلهيه له ژيانى پيشكهوتوودا نابئته گهبيشتنئكى رهسهئى كوردانه و رهگ داکوتاو ئەگهه كوردانه بوى سهرنهكهون. دهبيى واقيعئ كوردستان به ههموو بارئ مادئ و مەعنهوييهوه بهرهوپيش ببهن بؤ ريزئ ژيانئ مادئ و مەعنهويئ كوتايئ سهدهئ بيستهه كه ئەمهش مومكين نابئ ئەگهه پتهئ پيوهندئ ئەمرۆكهئ كورد به دوينئيهوه پچرا. مرؤف مار نيه ههموو بههاريك كفيى كوئى فرئ بدات. ئەوانهئ واش دهزانن كه پيشكهوتنى راست و دروست له بهرگ گوړي وهيا خوگوربيدائه نه دهزانن پيشكهوتن چيه نه ئەگهه دواكهوتنئش روى دا پهروشان دهبيت، چونكه دياره كهسيك راستئ شتيك نهزانئ پيچهوانهكەشى نازانئ.

لەم قسانەمدا مەبەستم پەرخنەگرتن لە جۆر و شیوەی دەریزینی دەروون نیه، هەرچەند باشتەر ئه‌وه‌یه شیوه‌ش له‌وانه‌ بێ به ئاسانی بێته‌ ناو ته‌صوره‌وه، مەبەستی من «تصور»ی ناو شیواز و روخساره‌که‌یه که ده‌بی کوردانه‌ بێ ... له‌ هه‌ناوی کورد رسکا‌بی نه‌ک له‌ زمانیکی بێگانه‌وه‌ هلگیرابینه‌وه‌. ده‌شی خۆینده‌واریک بتوانی خۆی شاره‌زا بکا له‌ ده‌مودووی نه‌دیبی نزیک و دوور، هی ئه‌م رۆژگاره‌ و هی هه‌زار سال پیش ئیستا، وه‌ک ئه‌وانیش بدوێ وه‌یا ئه‌گه‌ر شاعیر بوو شیعر هه‌لبه‌ستی. به‌ولاتریشه‌وه‌ دوور که‌وتیه‌وه‌ به‌ره‌و کاویژکردنه‌وه‌ی خۆراکی ئه‌وان. به‌لام ناتوانی به‌ خۆی بلێ نه‌دیبی کورد، ئه‌ده‌به‌که‌شی به‌ ئه‌ده‌بی کوردیی له‌ قه‌له‌م بدات.

له‌به‌ر ئه‌م لیكدانه‌وه‌یه‌یه‌ که‌ من زۆر چه‌ز ده‌که‌م ببینم نه‌بوای کورد به‌ خۆی و رابردووی میله‌ته‌که‌ی و ئیستا که‌ی میله‌ته‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریکه‌، له‌م خه‌ریک بوونه‌شیدا رابردوو و ئیستا که‌ بداته‌ به‌ر یه‌ک نیگای سه‌ره‌به‌ر و بێ که‌له‌به‌ر که‌ لێک پچه‌رانه‌وه‌ و لێک ترازانی تیدا نه‌بیت، چونکه‌ به‌م جۆره‌ نه‌بی که‌سایه‌تی «کورد» له‌ به‌ره‌می ئه‌دیبه‌کانیدا ده‌رناکه‌وێ، به‌لکو ده‌توانم بلێم گه‌وره‌ترین هۆی تیچوونی دروشم و که‌سایه‌تی میله‌ته‌که‌مان له‌وه‌دا ده‌بی که‌ ئه‌و ئه‌دیبه‌انه‌ی لێیان چاوه‌روان ده‌کرێ ناو و بوونی کورد بپاریزن، ئه‌وان وینه‌ی لاوه‌کی و خوازاویه‌وه‌ له‌ جێگه‌ی وینه‌ی راست و دروستی دوینی و ئه‌مرومان دانین. ده‌بی بزانی فه‌رقیکی گه‌وره‌ هه‌یه‌ له‌ نیوان ناسینی میله‌تان و له‌ نیوان خواسته‌وه‌ی شیوه‌یان. که‌ بمانه‌وێ له‌ ئه‌ده‌بی ئه‌لمان بگه‌ین ده‌بی له‌ پێگه‌ی راست و دروستی تیگه‌ییشه‌وه‌ بۆ ئه‌م ئامانجه‌ برۆین نه‌ک ئه‌وان له‌ خۆماندا بدۆزینه‌وه‌.

هه‌رچه‌ند ناسینی میله‌تان و شاره‌زابوون له‌ ئه‌ده‌بیان پێویستیکی رۆشنبیرییه‌، به‌لکو شه‌قلێکی به‌یه‌که‌وه‌ژێانی ئاده‌میزادی ئه‌م رۆژگاره‌یه‌، دیسانه‌وه‌ خۆناسین و شاره‌زا بوون له‌ ئه‌ده‌بی نژاد به‌ر له‌ هه‌موو جۆره‌ ناسین و شاره‌زابوونیکه‌وه‌ دیت. رهنگه‌ بتوانم به‌ شه‌کسپیره‌وه‌ خه‌ریک بم، هه‌ندیک له‌ نووسینه‌کانیشی وه‌رگیرمه‌ سه‌ر کوردیی، نه‌ک ئه‌وه‌نده‌ و به‌س، به‌لکو وه‌رگیرانی شاکاره‌کانی «شه‌کسپیر» و ئه‌دیبه‌ زله‌کانی میله‌تان کاریکی پێویستیشه‌ له‌ نیوان کاری پێویستدا. به‌لام خه‌ریک بوونی من و تو به‌ خۆمانه‌وه‌ له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا دیت. عه‌ره‌ب ده‌لی: «ثبت العرش ثم انقش»، ئیمه‌ش ده‌بی ره‌گ له‌ هه‌ناوی خۆمان داکو تین تا کو بژین، به‌ دوا ژیندا ده‌ست درێژ که‌ین بۆ میوه‌ی باغی جیرانان. خۆدانه‌پال بیروباوه‌ری ئه‌وتو کورد و غه‌یری کوردمان وه‌ک یه‌ک بێنیته‌ به‌رچاو، وه‌یا کورد بخاته‌ پله‌ی دووه‌مه‌و، کاریکه‌ وه‌ها بێنرخمان ده‌کات به‌ که‌لکی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ش نه‌یه‌ین. به‌ راده‌ی ریز له‌ خۆنانت دۆسته‌که‌شت ریزت لی ده‌نی. عه‌مری ئه‌و دۆسته‌ نه‌مینی ئه‌وه‌نده‌ ده‌به‌نگ بێ پتر له‌ خۆمان ریزمان لی ده‌گریت، که‌ ده‌زانم دۆستی وه‌ها نه‌ هه‌یه‌ نه‌ ده‌بی. مالمیان ئاوا بێ. هه‌موو میله‌تانی جیهان پر به‌ دم هاواریانه‌ و له‌ گوێی میله‌ته‌ی بیه‌یز ده‌زیرین و ده‌لین تا ئه‌و رۆژه‌ی حورمه‌تی خۆتان به‌ سه‌رماندا ده‌سه‌پین ئیمه‌ هه‌ر به‌زه‌ییمان پیتاندا دیته‌وه‌، ئه‌دیبکی کوردیش هه‌ر ئه‌و رێگه‌یه‌ی به‌رز کردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی میله‌ته‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا یه‌ که‌ بتوانی حورمه‌تی میله‌ته‌که‌ی تیدا بچه‌سپینی. ژيانده‌وه‌ی که‌له‌پوور یه‌کیکه‌ له‌و شه‌قامه‌ راست و بێ قۆرتانه‌ی یه‌کسه‌ر ده‌مان گه‌یه‌نیته‌ قۆناغی ریز و حورمه‌ت. ئه‌وانه‌ی به‌ نالی و ئه‌مسالی نالییه‌وه‌ خه‌ریکن، بێگومان، له‌و رێگایه‌ راست و په‌وانه‌دا به‌ره‌و حورمه‌تی نژاده‌که‌یانه‌وه‌ ده‌رۆن، منیش شوین پێی ئه‌وان هه‌لده‌گرمه‌وه‌ له‌م نووسینه‌مدا هه‌رچه‌ند ده‌شزانم که‌موکه‌سه‌ر و به‌که‌له‌به‌ره‌.

نالیش وهکو مرؤفه ناسراوهکانی سهردهمی خوی که له کۆشی ههژاری و بی سهروشوونی و بهرچاو نهبوونی ژيانی رهشۆکییهوه به پلهی مههارت و بلیمهتی خویاندا سهرهژوور تییهلکشان بۆ بهر نیگای بینهران و سرنجی میژوو، کهم تا کورتیکی بهسهرهاتی راستهقینه و بی دهمهتهقهی به ئیمه گهیشتوووه. له ئاههنگی پهلهفره و جریوجۆپانی گوزهرانی پر کویرهوهی و دهردی سهر و ناگزوورییهوه، خۆره خۆری دهنگ و ئاوازیکی وهک گال و بوغی نامهفهوم به جووته جۆگهلهی گوتهی دهماوهدم و ههلبهستهکانیدا دیته بهر گوپی حالئیهبوونمانهوه که ههر بایی ئهوهنده دهکات تهرجه مهییکی پچرپچر و پردهمهتهقهی سهلماندن و نهسهلماندنی بخهینه سهر خوانی لیکۆلینهوهوه.

وا گوتراوه و نووسراوه که نالی له سالی ۱۷۹۷ی زایینی، له گوندی «خاکوخۆل»ی شارهزووردا پیتی ناوته ئهم جیهانه. نيسبتهی لهگهڵ «خاکوخۆل» جیی گومان لئ کردن نیه چونکه له چهند شوینیکی دیوانهکهیدا ئهم نيسبته مۆری به راستگی رانی له لایهن نالییهوه لئ دراوه:

داخل نهبی به عهنبه سارایی «خاکوخۆل»
هه رتا نه کهی به خاکی سوله یمانیا عبور
تری عینه الابدان من «خاکوخۆل» ه
تری مندال اوراق من تۆز و گرده

بهلام داخه کهم ئهم تاکه خه به ره گومان لئ نهکراوه ههر دهلیتی ئهو «اقرار»یه که دهلالهتی بۆ غهیری خوی لئ وهرناگیری. چونکه ئهوهندهی تیی دهفکریت هیچ شتیکی پی ساغ ناگریتهوه ببیته تروسکهی رووناکایی که تاریکی له دهووبهیری خوی دهروینیتتهوه.

من ئهمه دهلیم ههرچهنده له بهشی یهکهمی «حاجی قادری کۆبی» بایی روونکردنهوهی ههندئ چه ندوچونی سهرهتاکانی ژيانی «حاجی» دهلالهتیکم له نيسبتهی نالی بۆ «خاکوخۆل» وهرگرتوه که هاتووم ئهو پیوهندییهم به پیوهندیی «حاجی» لهگهڵ «گۆرهقه رهج» گرتوه و به پیی لیکدانه وهییکی که لهو کتیبهدا کراوه گهیشتوووم بهو باوه ره که نالی قۆناغی مندالی خوی له دهشتوودر بهسهر بردوه به پیچه وانهی حاجی که دهبی له ساواوییهوه فییری ژيانی شار بوویت. وهک دهبینیت دهلالهت وهرگرتنه که پتر لایه نیکی ژيانی «حاجی قادر» روون دهکاتهوه تا «نالی» چونکه به دوا ئیسپات کردنی فرچک گرتنی نالی له ژيانی «خاکوخۆل» و دهشت و دهردا ناگهین به ئیسپاتی هیچ شتیکی تر غهیری ئهو فرچک گرتنه. ئیمه که ئیسپاتمان کرد نالی سهرهتای ژيانی ساوایی و مندالی له گوند رابواردوه و بهمه دا زانیمان تا سالی ۱۸۰۷ و هیا ۱۸۰۸ و هیا شتیک دواتر پیوهندیی ژيانی به شارستانهوه نه بووه، نه هیچ خه به ریکی سهر به نالییهوه بهم زانینه مان دهچه سپی نه هیچ خه به ریکی لهو بابته هه لده وه شیتتهوه. بهسترانه وهی سهرهتای ژيانی نالی به «خاکوخۆل» و شوینی وهک ئهوهوه لهو روداوانه که په نهجه بۆ هیچ شتیکی دهره وهی خویان دریژ ناکهن. ئیمه هیچ خه به ریکی و رووداویکمان به دهسته وه نییه په کی لهسهر ساغ کردنه وهی چۆنییهتی بهسهرچوونی پلهی ساوایی نالی که وتبی تا ئه گهر له خاکوخۆلی رابواردبی خه به ره که قالبیک وهرگری غهیری ئهو قالبه بی که له ژيانی ناو شارستانی وهرده گری. به کوردیی و به کورتی ئهم نيسبتهی نالی وه لای «خاکوخۆل» راستییکی نه زۆکه وهچهی لئ ناکه ویتتهوه ههرچهند به

نه زوكيش قبولمانه چونكه هر نه بې له دوردی سهری دوزینه وهی هوهل مهفتن و نشیمه نیمان رزگار دهکات، له شکل و شیوهی دهوروبه ری لی فراژووبوونیشمان ئاشنا دهکات. به لام له گهل ئه مه شدا چاوه پروانمان دهکرد ویرای زانینی ئه م راستییه سهره تاییه ساده و قوتیله یه دوو خه به ری ساده و قوتیله شمان پی گه ییشتیا له چه ندوچونی به سهر بردنی ژيانی روظانه و بیله و به ره ییکی که له و ژيانه دا دوو چاری نالی هاتبی، وهیا له چ ته مه نیکه وه «خاکوخول» ی به جیهیشت، هوهل جار بو کوئی چوو، سهر دانی «خاکوخول» ی ده کرده وه!! من هیچم له م باره یه وه نه بیستوه، که نه میستوه نه شم خویندو ته وه. به هه مه حال وا پی ده چی ئیمه مانانی له دووره وه گوئیستی دنگ و سه دای نالی ده بین ریمان نه بووه ورده هوهالی ئه م چه ندوچونی به کوهیته بهر گویمان وه، ده مینیته وه خه لقی شاره زوور و ئه و شوینانه ی له وئی نریکن سرکه و کورکه ییکی لی بزائن. ئه گره که س له وان هه یه شتیک بزانی، زور یان که م، مافی کورده واری پی لپی داوا دهکات ئه و شته به نالی دویستان رابگه یه نی. ئه مه ده لیم و باوهری پی ده که م، به لام به ته مای هیچ نه جامیکش نیم.

وهک دلنیاين له نیسه به تی نالی بو «خاکوخول» هه رچی هوی دلنیاپی هه یه به ده ستمانه وه نیه له و ساله ناو ده ر کرده ی «۱۷۹۷» که سالی به وه له د بوونی نالی بیت. هه روهک ده ستوه ده ستانین به رانه بهر ئه م ساله، ده ستوه ده ستانیش ده بووین به رانه بهر سالیکی تری وهک ۱۷۹۰ وهیا ۱۸۰۵ وهیا هه ر سالیکی تری خزم به مان. ئه وه ی ده لی نالی له ۱۷۹۷ هاتو ته دونیا هه ر ئه وه ونده به لگه یه ی به ده ستوه هه یه که به ده ست یه کیکی تره وه هه یه بلی له ۱۸۰۴ وهیا ۱۷۹۵ وهیا ۱۷۹۳ وهیا یه کیکی تری وهک ئه مان به وه له د بوه. هیچ یه کیکی له و سالانه بای فلسیک لیکولینه وه یان له گه لدا نه کراوه، هیچ یه کیکی شیان نه به لگه ی ئیساتی هه یه نه به لگه ی به دروخسته وه. تا ئیستا هیچ لایه نیکی ژیان و به سه رهاتی ساغ نه کراوه ته وه که له ته رازووی مه نتیقا له گه ل یه کیکی له و سالانه خوش هه لستیته وه و به یه کیکی تر ناسه رسه نگ بیت. ئه گره گوترا له ۱۷۹۷ هاتو ته دونیا کام به سه رهاتی نالی وهیا هی غهیری نالی که پیوه ندی به وه وه هه یه پتر جی خوی ده کاته وه له لیسته ی زه مه نی ئه و رووداو و میژوانه ی لیمان دلنیاين؟ ئه گره «۱۹۷۹» ده که مان کرد به «۱۷۹۰» کام ریسی لیکدانه وه مان ده بیته وه خوری؟ چه ند حسابمان لی هه لده وه شیته وه؟ هیچ هه ر به جاری هیچ. ئه وه ونده ی بیته بهر حسابانه وه هه ر ئه وه یه که نالی ده بی له کاتی پاشایتی «سلیمان پاشا» دا ئه و عومره ی هه بوویت که توانی بیتی بلی:

هوده ودی دل چه بسی به لقیسی سه بای دیوه یه قین

خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

چونکه، وهک دواتریش باس ده کریته وه، «شاهی ئاصه فی ثانی» شه خسی «سلیمان پاشای بابان» ده ستانیشمان دهکات. ئه گره سه روسوراغه کی به ریو جی «مه ستوره» مان به ده ستوه با ئه ویش له لای خویه وه بیته یزی وهیا به هیزی ئیحتی مالی ساله که ی «۱۷۹۷» ی راده گه یاند له و پروه وه که ده بی نالی له سالی به وه له د بوونیه وه تا کاتی هه لبه ستنی قه صیده که ی «مه ستوره» ئه و عومره ی هه بووی شتی وا به یزی و پرچورئه ت بلی. زانینی میژووی ژيانی مه ستوره ده خلیکی ته رجیح وهیا گوماناوی کردنی ساله که ی «۱۷۹۷» ی لی ده فامریته وه، به تایه تی که ده زانین هه ندیک له به یته کانی ئه و قه صیده بیته رده یه

وا رادگه پین له کاتی هه لبه ستیاندا هیشتا مه ستوره شووی نه کردبئ، وهک که ده لئ:

ئهم نوکته چیه میسلی سوها بی نه سوابئ
دورپه ی وهکوو دورپیکی سه ما بی نه سما بی <۱>

وهیا که ده لئ:

ده عوای ئومه را چه ندی له سه ر ته ختی کرابئ
چه ند خوینی رژابیت و چ خوینی نه رژا بی <۱>

خوینی یه که م هی عوزری مانگانه ی ئافرده ته، خوینی دوهم هی کچینییه. ئه گه ر ئهم بۆچوونه م راست نه بی به ماندوو بوونیکی زۆر نه بی واتای به یته کان ناچنه ناو قالبی مه فهورومه وه. به هه مه حال ئهمه بۆ خوی مه به سستی قسه کانم نییه.

دیوانه کانی نالی و نووسه رانی کورد که دین باسی نالی ده که ن، تیگراییان ئهم ساله ی به وه له د بوونی نالی له غه یبه وه دین وهک که راستییه کی بی دهمه ته قه یان له ده فته رخانه ی میژووی ساغ کرایه وه ده ره ئینا بی. ته نانه ت که یه کیک سالیکی غه یری ئهم ساله ی «۱۷۹۷» ه گلیتر بکاته وه سه ر خوانی نووسینه وه پیمان نالی ساله که ی له کوپوه هیئا، بۆچی ئهمیانی په سه ند کرد، ئه وی تریان له کوپوه دروی ده رکه وت، بۆچی یه کیک تر ده ست نادا! واز له نووسه ر بئین که حه ز ده کات به «۵» ده قیقه له هه موو باسوخواسی ناو نووسینه که ی بئته وه و هه ناسه ی حه سانه وه به دیار به ره مه خنجیلانه که یه وه هه لئینی، ئه دی خوینه ر؟ بۆ ده نگیک ناکات؟ ره خنه ییک ناگریت؟ نا پرسیته وه؟ به درۆ ناخاته وه؟ به راستی دیمه نیکی سه یره ئهم دیمه نه ی بی به لگه له نووسه ره وه و «به خوای راستت فه رموو» له خوینه ره وه. ئه گه ر به ر له «۵۰» سال شتی وه ها سه یره نه بووی، بیگومان ئه مرۆ له سه یره سه یره تره. من پتر له وه ده ره نجیم که نووسه ر له دوو لیوه یه وه ده رنایی بلی ساله که م له کوپ به ده ست که وتوه، نهک که بئده نگه له ساغ کردنه وه ی ساله په سه ندکراوه که ی خوی وهیا به درۆ خسته وه ی سالی په سه ندکراوی نووسه ریکی تر.

به سه ر سالی هاتنه دونیایدا باز ده ده ین بۆ ساله کانی تری وهک چوونه حه جی و نیشته جی بوونی له شام و چوونی بۆ ئه سته مبول و کوچی دوا جاری، ده بئین ئه مانه ش سه ر له به ریان وهک قه پووچکه ی ئاو بی بنج و بناوانن، که م و زۆر به لگه ییکیان نییه به قه ده ر ریشاله کورتیله ی قه وزه ی سه راویش به بنگه ییکیان وه بلکینی، هه ندیکیشیان له وانه نین به قه پووچکه شیان ته شبیه بکه ین وهیا به قه وزه یان بگرین چونکه ی قسه ی سه ره وینن ئه گه ر چ ره گیان هه با به بۆشاییه وه ی ده به ستنه وه وهک ئه وه ی که له پیشه کی هه ندی دیوانه کانی نالی نووسراوه که وا له سالی ۱۲۵۵ ی کوچی ده چئته ئه سته مبول و له گه ل ئه حمه د پاشادا راده بویری له حالیکدا ئه حمه د پاشا تا سالی ۱۲۶۱ هه ر حاکی بابان بووه...

ئه گه ر چی دوان و ره خنه گرتن له باره ی سالی هاتنه دونیایه وه هه ر له سه ر بنگه ی بی به لگه یی ئه و ساله وه هه لده ستیت و چیمان به ده سته وه نیه بیکه ین به به لگه ی ته رجیحی سالیکی تر، به لام له باره ی سالی مه رگییه وه ئه و ده سته تاله و بی که ره سته ی ره خنه گرتن نین، به پئچه وانه به لگه ی زۆر مه حکه م و دروستمان به ده سته وه یه که ساله که ی به ته واوی هه لده وه شئینتیه وه. لیره دا که من به دم نووسینی

پیشہ کی ریزہ گوتارہ وہ خہریکی دہمہ تہ قہ ییک بم لہ سہر ہندی باری ژیان و بہ سہرہات و مہرگی نالی، لہ کورتہ ییکی لیکدانہ وہی دوورودریژ و سہرہ تاییکی توپژینہ وہی بہ ہیژوپیز بہ ولوہ دہرفہتی نووسین و خہریک بوونم لہ بہر دہسندا نیہ. سہرہرای نہ بوونی دہرفہت، کارہکہ خوی بہ بہریہ وہ نیہ کتییکی لیکولینہ وہ بکہم بہ پیشہ کی چہند گوتاریک. لہ مانہش بترازیین ہوی تاییہ تی ہہیہ لیم داوا دہکات خیرایی بکہم لہ کوتایی ہینان بہم نووسینہ، ہویہ ککش دہگہ ریتہ وہ بۆ چہندوچونی باری چاپخانہ ی کۆر کہ مہکینہ ییک عومری بہ سہر دہچیت و دہبی لہ نەرکہ کۆنہکانی ببیتہ وہ بہر لہ برانی دوا ہناسہ ی... نئم نووسینہش بہردہوام بوونی نەرکیکی کۆنیہ تی و دہبی خیرا نئمجام بدریت.

بہ پئی لیکولینہ وہ ووردبوونہ وہی خۆم نئوہی بۆم پروون بۆتہ وہ لہ بارہی سالی مہرگی نالی، شتیکہ تا بلئی جودایہ لہ وہی بہ سہر زارانہ وہیہ، وک من دہزانم و بہ لگہی بہ ہیژیشم بہدہستہ وہیہ، نالی ۱۵ سال زیاتر ژیاوہ پاش نئو سالہی «۱۸۵۵» کہ شۆرہتی بہستوہ بہ سالی مہرگی. لہ میانہی تہ حقیقی نئو سالہ دا گہ لیک لیکدانہ وہی کورت و مامناوہنجی لہ بارہی چہند ناواخن و ناوہرۆکی ژیان نالی ہہیہ پاش دہرچوونی لہ سلیمان، دہبی بہوپہ پی کورتییژیہ وہ لئی ببینہ وہ ہمووشیان بہ بہریانہ وہ ہہیہ بکرین بہ ماکی دیراسہی دریژہ دار. پی بہ پئی نئم گہشتہ کورتیلہ یہی ناو پیشہ کی، بہو ناوہرۆک و ناواخانہ دا تیدہ پہرین.

نالی لہ سالی ۱۸۵۵ دا نہ مردوہ. تہ مہنیشی لہ کاتی مہرگیدا ۵۸ سال پتر بووہ، نئمہش نئمجامیکہ لہ وہوہ ودردہگیریت کہ لہ پاش ۱۸۵۵ مردوہ نہک کہ لہ پیش ۱۷۹۷ دا ہاتییتہ دونیا. تا نیستا قسہ ییک لہم بابہ تہ وہ بہ لیکولینہ وہ بژمیریت و بلاوکرابیتہ وہ ہر نئوہیہ لہ نووسینہکانی ماموستا علائہ دین سہجادی، بہ تاییہ تی پاشہ کی کتیبہ کہی «وورد بوونہ وہ ییک لہ دوو چامہ کہی نالی و سالم» دا دہدیترت. من نئم کردوہ بہ عادت لہ نووسیندا ہر جارہ گوتہ ییکی خۆم بہ گوتہی نووسہریکی تر بگرم، بہ لام نئم جارہ نہختیک لا دہدم لہو خووہی کہ لیم بووہ بہ شوون، خوینہ ریش کہ ناردزووی موقارنہی کرد دہتوانی نئم بیروباوہرہ و لیکدانہ وہی نیرہ بہ نووسینی تر بگریت و رایہ کی لی ہلینجی... بہ لام بۆ مہبہسی کورت کردنہ وہی ریگیای دوور لہ بہر ہہنگاوی خوینہردا وا لیرہ نئو میژووانہ دہنووسمہ وہ کہ لہ کتیبہ کہی ماموستا علائہ دیندا باس کراون و پیوہندیان بہ بابہ تی لیکولینہ وہی نیرہ وہ ہہیہ:

میژوو	روداو
۱۷۹۷	سالی ہاتنہ دنیا ی نالی. «ل: ۴»
۱۸۱۲	سالی گہشانہ وہی بوپژی نالی. «ل: ۱۲۷»
۱۸۳۰	سالی چوونی نالی بۆ حہ ج. «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۴	سالی نامہ ناردنی لہ شامہ وہ؟ «قوربانی تۆزی ریگہ تم» «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۵	سالی چوونی بۆ نئمستہ مبول. «ل: ۱۳۲»
۱۸۵۰	برانہ وہی حوکمداری بابان و کوتایی حوکمی نئمحمہد پاشا «ل: ۱۳۵»

ہرودک گوتم سالی ۱۷۹۷ ی زایینی لہ ہیچ لاییکہ وہ بہ لگہ و نیسپاتی نہ بیستراوہ. قسہ ییکہ

گوتراوه بیئو ئه وهی بزانی له چ سه رچاوه بیکیشه وه هه تقوئیوه، رهنگه راست بی و رهنگه فری به سه ر راستیه وه نه بی. به لام که ی چوووه بۆ حه ج، وه یا خود که ی ئه لوه دای یه کجاری له سلیمانی و کوردستانی عیراق کرد، ئه مه یان پرسیاریکه لیكدانه وه ی به ریوجی هه لده گری.

دیوانه که ی نالی دوو مونسه به ی ئاشکرا و یه کیکی مه یله و شرایه وه ی تیدایه که هه ر جاره به شیوه ییک باسی پاشاکانی بابانی تیدا کردوووه، ئه وه ی شرایه وه یه له م به یته دا دهرده که ویت (لیزه دا به پیشه وه له شوینی تر و نووسینی تر دا به پی پیویست باسم کردوووه):

هوده ودی دل حه بسی به لقیسی سه با ی دیوه یه قین
خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی ده کا

ئهم «شاهی ئاصه فی ثانی» زۆر به ئاشکرای دیاره که «سلیمان پاشای بابان» ه، چونکه له راده ی به دیه یه دایه که «شاهی ئاصه فی یه که م» سلیمان پیغه مبه ره که له هه مان کاتدا شاهیش بووه، چ قسه ی ناوی، مومکین نیه که سیکی تر غه یری «سلیمان پاشای بابان» ئه و شاهی ئاصه فی دوومه بی و نالی دامه نگیری بیت.

مونسه به یکی ئاشکرا قه صیده که ی «ئهم تاقمه مومتازه» یه که وا بیگومان وه سفی حه ره سی تایبه تی یه کیکی له دوو پاشای بابانی پی ده کات: یا سلیمان پاشا، یا ئه حمه د پاشا چونکه پیوه ندیی دۆستایه تی نالی به پاشاکانی بابانه وه که له هه لبه ستی خویدا دیار ده که ویت ته نها به م دوو که سه وه بوه. هه ر تازه دیتمان دامه نگیری سلیمان پاشا بوو، ئیستاش جاریکی تر ده بیینینه وه مه رسیه بۆ ئه و و پیروزیایی بۆ ئه حمه د پاشای کوری داده نیت له قه صیده مه شووره که ی:

تا فه له ک ده وره ی نه دا صه د که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک طالعی په یدا نه بوو

پی ناوی من بلیم، له خۆوه دیاره ئهم قه صیده یه دوا ی به یته که ی «شاهی ئاصه فی ثانی» هۆنراوه ته وه، که واته دیاره ئه میان شایه دیی مانه وه ی نالی له سلیمانی پتر پییه. خۆشه ختانه، قه صیده که له کوتاییدا به گوته ی «تاریخ جم» میژووی خوی روون کردۆته وه که ۱۲۵۴ ده گریته وه. ئهم ساله ی ۱۲۵۴ ده که ویت به رانه ر «۱۸۳۸-۱۸۳۹» ی زایینی «المورد-المجلد الثالث-العدد الرابع ۱۹۷۴-الصفحه ۱۳۲»، که ئه مه ۸-۹ سال ده که ویته دوا ی سالی ۱۸۳۰ ی لیره به پیشه وه باسکراو. نابی چ گومان له وه دا هه بی که نالی ئهم هه لبه سته و ئه وانی تریشی هه ر له سلیمانی داناو نه که له هه ندرانه وه بۆ سلیمانی ره وانه کردبن چونکه مه نتیق و داخواری رووداو وا داوا ده کات نالی به ره و حزوور پیداهه لگوتن و پرسه ی کردبی مه گه ر به لگه ییکی قه طعی په یدا بیت و پیچه وانه ی ئه مه مان بۆ ئیسیات کات. تۆ سه یری ده مودووی ئهم به یته بکه:

قصه بی پهرده و کینایهت خوشه شاهی من که و عدلی بو قهت عدیلی ئو له دونیادا نه بوو

چهند جوان دیاره شاعیر وتووژی به ره و پرووی مردوو و زیندوو، سه ره رای ئه وه که تاکه وشه بییک له هیچ بهیتیکی قهصیده که دا نیه به وه هم و خه یالیش دوربوونی نالی له سلیمانی رابگه یه نیت. به لئی موسته حیل نیه خه لئق له دووره وه پرسه بنیرن و له پرسه شدا باسی دوربوونی خویان نه که ن، به لام موسته حیل نه بیون به شی ئه وه ناکات، بی هیچ به لگه، راکه یاندنی حال به درۆ بخاته وه. وهک گوتم ئه م میژوهی ۱۲۵۴-۱۸۳۸، سالی چوونه حه جی نالی له ۱۸۳۰ وه ته و او یک راده گوژی، هر نه بی ۸-۹ سالی. له حالیکدا سوور بین له سه ر ئه م سالی ۱۸۳۰ یه که هیچ به لگه ییکیشمان به دهسته وه نیه بۆ سوور بوون له سه ری، ده بی خومان یقناع که یین به وهی نالی له حه ج گه راپه وه و حازری مه رگی سلیمان پاشا بو، که ئه مه شیان راییکه له هه واه ده یقوزینه وه. چونیشی بۆ ئه سه مبول له سالی ۱۸۳۵ ئه ویش له خووه ده سپرته وه چونکه ده که ویته پیش سالی مه رگی سلیمان پاشا و «تاریخ جم». به لگه بیکی تری بی ده مه ته قه ی ئه و سرانه وه یه له وه شدا یه که «ئا. خۆدزکو» له گوتاریکی خویدا که له سالی ۱۸۵۷ له «گوفاری ئاسیا» دا بلاو کرا وه ته وه ده لی ئه حمه دخان له پاریس سالی ۱۸۵۳ پتی راکه یاندوه که «نالی» له شام ده ژیت (دینه وه سه ر باسی ئه م گوتاره). که واته نالی نه له سالی ۱۸۳۴ له شامه وه نامه ی نارده بۆ سلیمانی، نه له ۱۸۳۵ ییش چووه بۆ ئه سه مبول. که ئه مانه وا بن، گومانیش نییه له وه ها بوونیان، سالی ۱۸۳۰ که لکی ئه وه ی پیوه نامینی سالی چوونه حه جی نالی بیت، چونکه له تاکه حالیکدا ده شیا له و سالی دا چوو بیته حه ج، ئه ویش ئه گه ر راست با له ۱۸۳۴ نامه ی له شامه وه بۆ سلیمانی نارده بی چونکه نالی له چهند سالیکان پتر پیی ناکری به دیار ئومیدیکی گه رانه وه به شامه وه بگیریسته وه، که چی ده زانین، به شایه دی «ئا. خۆدزکو»، ۲۳ سالان دوی ۱۸۳۰ ئه و له شام بووه. به راستی ئه م گوتاره ی «خۆدزکو» گه لیک یارمه تی ره واندنه وه ی نادیار ی ئه وان سالانه ی ژیا نی «نالی» مان ده دات و زور هه له مان بۆ چاک ده کاته وه.

با بزانی له به ر رۆشنایی راستی بیفیل و میژوو ی بیده مه ته قه دا کام ئیحتیمال له گه ل لیکدانه وه ی به بنج و بنا وندا ری کتر دیت: ئه مانه ی خواره وه روودا و میژوو ی ژوروی گومانن:
له ۱۲۵۴ (۱۸۳۸-۱۸۳۹) سلیمان پاشا ده مرئ و ئه حمه د پاشا دیته جیگه ی.
له ۱۲۶۱ (۱۸۴۵-۱۸۴۶) ئه حمه د پاشا له حوکمداری ده که وی. عبدالباقی العمری له م مصره عه دا شکانی ئه حمه د پاشا به ده ست نه جیب پاشای والی به غدا وه به حیسابی جومه ل «له فره هنگی «المجد» دا وشه که «جمل» نووسرا وه > ده ردینیت: «بسدید رایک فتحت بابانها».

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (۱۸۵۳ به شایه دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه. هر له مه وه ده رده که وی ئه و له و سالی ده نامه ی نووسیوه بۆ سالم و سالمیش وه رامی به عینوانی شام بۆ ره وان کردۆته وه.
هر لیکدانه وه بییک له گه ل ئه م راستیانه دا نه گونجیت ناشی بیته سه رچا وه ی لیله لینجان چونکه دیاره ته فره مان ده دات. هه تا خه ریک بین بنگه بیکی لیکولینه وه بدوزینه وه بنگومانتر له و سی میژوو و ده لاله ته کانی، ناگه یین به هیچ ئامانجیک. تۆ بلئ چیمان ده وی پتر جیی قه ناعه ت بی له وه ی که سالم له

هەلبەستى خۆيدا بلى نامەم بۆ ملىكى شامە و سووى نالييه، ئا. خۆدزكوش پيمان رادەگەيەنى نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوو، ئەم ميژوووش بکەويتە دواى تىكچوونى حاکمىيەتى بابانەکان؟ چەند شايەدمان پى دەوى بۆ ئىسپات کردنى شتىک، لە دو شايەد پتر، کە بە نووسىن نەک بە قسە، يەك شت ئىسپات بکەن؟ شتەکش وەها ئىسپات بکەن کە بە عەقلەوہ بنوسىت؟

نالى لە ۱۲۵۴ پرسە و پيرۆزبایى پيشکەش بە ئەحمەدپاشا کردوہ. دواتر چوہ بۆ حەج، يا بە نيازى شوپىنكى تر سليمانى تەرک کردوہ. ئەمە دەلیم چونکە شيعرى نالى بە فارسى گەيشتۆتە دەستمان وا رادەگەيەنى نيازى چوونى بۆ «مصر» ھەبووہ بالام نازانرى لە سليمانىوہ ئەم نيازى بووہ ياخود دواى لى دەرچوونى بە دلیدا ھاتوہ برۆا بۆ مصر:

سوى مصرست مرا راه از اين لجه غم
تا که در نيل کشم جامه زبیداد و ستم
میرود نالى از اينجا چو بخيل از دنيا
بالب خشک و کف خالى و چشم پر نم

من دلم بۆ ئەوہ دەروا کە نالى بەر لە کۆتايى ھاتنى حاکمىيەتى بابان دەرچووبى، واش دەزانم بۆ حەج چووبى، ھىشتا لە حەج نەگەرابىتەوہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا بە دەست نەجيب پاشاوە لە سالى ۱۲۶۱ پرووى دابى. ئەم بۆچوونەم لەوہوہ ديت کە ئەگەر دواى شکستى ئەحمەد پاشا عىراقى تەرک کردىت، تەرک کردنەکەى دەبىتە خۆرنگارکردن. دەشزانين نالى لە بارىکدا نەبووہ مەجبورى ھەلاتن بىت، چونکە چ دەسەلاتىكى دنياىى بە دەستەوہ نەبووہ ناچارى دوورکەوتنەوہى بکات لە ترسى سزا و تۆلەسەندنەوہ. خۆ ئەگەر بە شعورىكى گوماناويەوہ بۆى دەرچوويىت نايەت دواى چەند سالى دەر بەدەرى پرسی مەصلەحەتى گەرانەوہى بۆ سليمانى بە سالم بکات کە سالم خۆى خوشەويست نەبووہ لای توركى عوسمانلى. ئەوہى لە ھەموو ئىحتىمالان پتر جىي قەناعەتە ئەوہى نالى پيش کۆتايى حوکمى بابان چۆتە دەرەوہى عىراق. (بە پىي باوہرى من بۆ حەج)، ھەر لەو سەفەرەدا بووہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا پرووى داوہ کە ئەمە بۆتە ھۆى دوودلى کردنى نالى لە گەرانەوہ. دوو دلئەکەشى دوو بنجى بەرھەستى ھەيە:

يەکەميان ئەوہى گۆرپانى بارى سياسى سليمانى لەوانەيە بىتە ھۆى خۆ وەخراندنى کەسيک کە چ بەرژوہەندى مادى ئەوتوى نەبى خيرا رايکيشيتەوہ بۆ جىگەى خۆى. دووہميان ئەوہى نالى پايەيىكى حورمەتى ھەبوو لای سليمان پاشا و ئەحمەد پاشا، ديارە کە ناحەزى ئەوان بوو بە جىگىرى دەسەلاتيان راستەوخۆ بارى حورمەت و بى حورمەتیش دەگۆرئ، بۆيە نالى چەند سالان بە ديار ئەم گۆرپانەوہ خۆى گل دايەوہ لە گەرانەوہ تاکو: «سووتا رەواقى خانەيى صەبرى دل و دەروون» و چى تر خۆى پى نەگىرا و کەوتە پەلەى گەرانەوہ. گر و سۆزى ناو نامەکەى بۆ سالم لەوانە نييە گومانى دەسکردى و ساختەيى و خۆنیشاندانى لى بکرى. نالى بەراستى ئاگرى غەربىيە لە ھەناويدا گرپ بەستووہ ئەوجار نامەکەى ناردووہ کە دەلئى دەستەچيلەيە و بۆکز لە جەرگى ھەلدەستينى. ديارە بيکەسى و بيمالى (دواتر باسى ژن نەھينانى دەکەين) و بيسامانى و بيئيشى ئەمانە ھەموويان ياريدەدەرى سەرکردنى سۆز و

بئۆقرهیی نالی بوون به دست غریبه‌وه. ئەگەر تیجاره‌تیکی سوودبه‌خش وهیا مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ییکی قه‌له‌بالغ وهیا مال‌وحال‌تیکی به‌هاتوباتی هه‌بوایه، دل‌ی پئی ته‌سکین ده‌بوو و نه‌ده‌تلایه‌وه بۆ «به‌ردی سه‌رشه‌قام».

که‌واته به پئی لی‌کدانه‌وهی من که داخوازی حالیش وا راده‌گه‌یه‌نی نالی له نیوان سالی ۱۲۵۴ که مه‌رگی سلیمان پاشای تیدا بوه و سالی ۱۲۶۱ که حوکمی بابان به‌سه‌رچوو، رۆیشتوووه بۆ حه‌ج، نتر به‌ر له‌وه توانییتی بگه‌رپته‌وه کاره‌ساتی نه‌مانی حوکمی بابان روویداوه. هه‌ر به‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌م وا ده‌زانم چوونه‌که‌ی نالی بۆ حه‌ج ده‌بی بایی خایاندنی یه‌ک جار حه‌ج کردن پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ بوویت چونکه ئەگەر نالی چه‌ند سالی‌ک پیش رووداوه‌که چووبایه حه‌ج، دوا‌ی به‌سه‌رچوونی حه‌جه‌که گورج ده‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی. وا دیاره هه‌ر له سه‌روبه‌ری خه‌ریک بوون به حه‌جه‌که‌وه قه‌در له کارسازی میرایه‌تی بابان بۆته‌وه و رپی گه‌رانه‌وه‌ی نالی بۆ سلیمانی به‌ستوووه.

هه‌رچه‌ند له لی‌کدانه‌وه‌ی رووت به‌ولاوه چ به‌لگه‌ییکی مادی بیده‌مه‌ته‌قه‌مان لا نییه ئەم بۆچوونه‌ی من به‌سه‌لینی، به‌لام بۆچوونه‌که زۆر ریک دیت له‌گه‌ل مه‌نتیقی رووداوه‌کان و ئەو میژوانه‌ی گومانیان تیدا نیه. به‌نموونه ده‌لیم ئەگەر نالی سه‌فه‌ره‌که‌ی ماوه‌ییکی ئەوتۆ که‌وتبا پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ که بایی چوون و هاتنه‌وه‌ی کردبا، له‌م حاله‌دا وه‌خرانی له هاتنه‌وه ئەو ده‌لاله‌ته‌ی لی وهرده‌گیرا که وه‌زعی ئەو نیسه‌به‌ت به‌حاکمانی بابان ئەوه‌نده به‌ره‌و دۆستایه‌تی و ئاشنایی نه‌بووه که داخوازی خیرا گه‌رانه‌وه‌ی بکات له سه‌فه‌ری حه‌ج، که نیسه‌به‌تی وه‌ها نیزیکیش له به‌یندا نه‌بی لزوم نامینی نالی دوودلی بکا له گه‌رانه‌وه. پیویست به‌وه‌ش نا‌کا دواتر کاغه‌زی پرس و را بۆ سالم بنیری. حاجییکه و بۆ حه‌ج چوووه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ولاتی خوی وه‌ک چه‌ندین خه‌لقی تر که حه‌ج ده‌کن و له که‌سیش ناپرسن ئەری بیینه‌وه یا نه‌یه‌ینه‌وه! تا ئیره من چ گرفتیک له کاره‌که‌دا نابینم چونکه زۆر جیی خۆیه‌تی شته‌کان به‌و جوهره‌ روویان دابیت که باسم کرد، به‌لام گرفت له قوناغی دوا‌ی ۱۸۵۳ په‌یدا ده‌بی که ده‌زانین نالی له‌و ساله‌دا له شام بووه و نامه‌ی بۆ سالم نووسیوه پرس‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پی ده‌کا. به‌لی! سالم نه‌ومیدی کرد له گه‌رانه‌وه، نالیش حورمه‌تی پرس کردنه‌که‌ی خوی و وه‌رامه‌که‌ی سالی گرت و نه‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی، باشه چی کرد؟ ئایا هه‌ر له شام مایه‌وه؟ یاخود رایگویتست بۆ شوینیکی تر؟ ئەم جیگه‌یه کوپیه؟ ئایا یه‌کسه‌ر چوو بۆ ئەسته‌مبول؟ فکری چوونی مصر که‌وته که‌له‌وه و پنی نه‌کرا بجیت؟ گه‌راپه‌وه بۆ حه‌جیکی تر؟ لیره‌دا زیهن ته‌نها یه‌ک ریکه‌ی له پیشدا نیه که هه‌ر له‌ویوه هه‌نگاوه‌کانی تۆزینه‌وه‌ی بباته سه‌ر ئەنجامیکی گونجاو له‌گه‌ل زنجیره‌ی رووداو و میژووی بی گومان. له‌م هه‌له‌سته‌دا خۆمان به‌سه‌ر دووربیانه‌وه ده‌بینینه‌وه که ناتوانین بلین ئەمه‌یان «پئی هاته، ئەوی تریان رپی هات و نه‌هاته».

با جاریکی تریش چاویک به میژوواندا بگپینه‌وه:

له ۱۲۶۱ ئەحمه‌د پاشا لی‌ی تیکچوو و پاشایه‌تی دۆراند.

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (به‌شایه‌دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه.

۹ سالی ته‌واو ده‌که‌ویته نیوان ئەم دوو میژوووه‌وه که بایی ئەوه ده‌کات ئەحمه‌د پاشا تیددا هاتیبته ئەسته‌مبول و نالیش له دوا‌ی حه‌جه‌که‌یه‌وه چووبی بۆ ئەوی و چه‌ند سالانیش لای ئەحمه‌د پاشای به‌سه‌ر بردی ئەوجار هاتیبته‌وه شام. هه‌ر ئەمه‌ش پتر جیی باوه‌ر کردنه چونکه زۆر سه‌یره نالی نو سالان له

مەككە ۋەيا شۈينىكى تر مابىتەۋە بى ئەۋەى بىر لەۋە بىكاتەۋە بىچىتە لای ئەحمەد پاشا تاكوو لە پر دواى بى ئومىد بوونى لە گەرانهۋە بۇ سلىمانى خۇ ھەلگوتى بۇ لای. ئەو «نالى» يەى لەبەر سەرۋىكارى ئەحمەد پاشا دوودل بى لە گەرانهۋە چۇن نۇ سالان لە غەربىيدا لىى كىنارەگىر دەبى؟

باشە! ۋا سەلماندىمان نالى دواى بەسەربردنىكى چەند سالە لە ئەستەمبول گەرپايەۋە بۇ شام، ئايا بە چ نىيازىك لەۋى گىرسايەۋە؟ ھەر بۇيە بوو پرسى ھاتنەۋە بۇ سلىمانى بە سالم بىكات تا ۋەرامىكى لى ۋەردەگىرتەۋە؟ بۇچى لە ئەستەمبول ۋە پرسەكەى نەكرد؟ تۇ بللى مەبەسى ئەۋە بووبى بىچىتە شام ۋ كاغەز بۇ سالم بنووسى تا ئەگەر ۋەرامى بى ئومىدىى ۋەرگرت روو بىكاتە مەككە؟ ياخود مصر؟ لىرەشدا ھەلۋەستىكى كورت پىۋىستە بەرانبەر مېژوو.

«ئا. خۇدزكو» دەنووسى ۋ دەلى لەم سالەدا ۱۸۵۳ ئەحمەدخانى لە پاریس دىتوۋە ۋ لەۋى بىستوۋە «نالى ئەفەندى» لە شامە... بەلامەۋە ئاشكرايە ئەم ئەحمەد خانە ئەحمەد پاشايە. كەۋاتە لەۋ سالەدا ئەحمەد پاشا لە ئەستەمبول نەبوۋە. ئەمە لە لايىكەۋە، لە لايىكى ترىشەۋە لە قسەكەى ئەحمەد پاشا ۋا دەردەكەۋى مانەۋەى نالى لە شام مانەۋەيىكى پشوو درىژ بوۋە چونكە بە «ئا. خۇدزكو» دەلى تۋىژىنەۋەى زمانەۋانى لە بارەى زمانى كوردىيەۋە لە «نالى ئەفەندى» بىكات كەۋا دانىشتوۋى شامە. لەمەۋە دەردەكەۋى ئەحمەد پاشا (ۋەيا ئەحمەد خان-ھەركەسىك ھەيە با بى) چاۋەرۋان دەكا نالى ئەۋ ماۋەيە لە شام بەردەۋام بى تا يەكىكى ۋەك «ئا. خۇدزكو» بۇى رىك دەكەۋى سەفەر بەرەۋ رۇژھەلات دەكات ۋ لە شام نالى دەبىنى.

ئايا ئەم راستىيە چمان تى دەگەيەنى لەبارەى بەسەربردنى نالى لە ئەستەمبولدا؟ ئايا نالى دواى مانەۋەى لە ئەستەمبول رايگۋىست بۇ شام؟ ياخود جارى نەچۋە بۇ ئەستەمبول؟ ئەگەر ۋا دانىن ئەم نىشتەجى بوونەى نالى لە شام قۇناغىكى ناۋەندىيە لە مىانى حەجەكەى ۋ چوونەكەى بۇ ئەستەمبول، ۋاتە ئەگەر بللىن تا سالى ۱۸۵۳ جارى رەفاقەتى ئەحمەد پاشاى نەكردوۋە لە ئەستەمبول، بەمەدا گوتەيىكى يەكجار پەرەسەندوۋ لە بارەى بەسەرھاتى نالىيەۋە بە دۇدەخەينەۋە. ۋا رۇيشتوۋە كە نالى بەيىكى زۇر لە ئەستەمبول لای ئەحمەد پاشاى بەسەربردوۋە، جا ئەگەر نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بووبى ۋ ئەحمەد پاشاش لە پاریس بووبى ۋ جارى رەفاقەتەكەى ئەستەمبوليان بەيەكەۋە بەسەر نەبىدى، ئەدى ئەۋ رەفاقەتەى چەند سالىيان كەى بەسەربرد؟ كە راست بى نالى لە ۱۸۵۵ مردبى كوا ماۋەى پىۋىست بۇ رەفاقەتەى دوور ۋ درىژ؟ مەۋداى نىۋانى ۱۸۵۳ ۋ ۱۸۵۵ ھەموۋى دوو سالە. چەند ماۋە كات لەم دوو سالە بەسەر چوۋ بەر لەۋەى ئەحمەد پاشا لە پارىسەۋە ۋ نالى لە شامەۋە بەرەۋ ئەستەمبول بىن؟ چ دەمىنيتەۋە لەم دوو سالە دواى داشكاندى بەشىكى كە بايى ئەۋە بىكا ئەحمەد پاشا بىتەۋە بۇ ئەستەمبول ۋ نالىش لە شام ھەلقەنى ۋ پروا بۇ لای ئەۋ؟ بەراستى ئەۋانەى لىرە بە پىشەۋە دەيانگوت نالى پىش مردنى لە ۱۸۵۵، چەند سالان لەگەل ئەحمەد پاشا رەفاقتيان بوۋە لە ئەستەمبول، نەيان دەزانى «ئا. خۇدزكو» يەك پەيدا دەبىت ۋ شايەدى دەدات كە ۋا نالى لە سالى ۱۸۵۳ لە شام بوە، ئەگەر ئەمەيان زانىبايە ھەرگىز چىكايەتى ۋەھايان بۇ نەدەگىراينەۋە.

ئىستا موناقتەشەيەكى سالى ۱۸۵۵ دەكەم كە نامزەدە بە سالى مەرگى نالى لە ئەستەمبول. جارى با لە پىشەۋە ئەۋە بللىم كە ھىچ كەسىك لەۋانەى بە نووسىن ۋەيا بە گوتە باسى ئەم سالە دەكەن بەلگەيىكى تەماۋىش بە دەستەۋە نادەن ئەم سالە بسەپىنى بۇ ئەم مەبەسە. زۇرىش سەيرە كەسىك لەۋان باسى

نەبوونی بەلگە وەیا سەرچاوە وەیا ھێمایەک ناکا و چ موناقلەشەیی لە خۆیان بە پیشەوێش ناكەن ئەم
سالە لە کوێو ھات!

من دەتوانم بە ئاسانی لە بەدرۆخستنەوێ ئەم سالە بېمەو بەو ھەدا کە بلێم، دوای دەرکەوتنی
ھەلەبوونی ھەموو پیشەکیەکانی کە تەسلیم بەم سالەمان دەکەن دیارە ئەمیشیان بێگومان وەک
پیشەکیەکان ھەلەییە، بەلام ئەمە رەوشتیکی زەلیل گیرانەییە و لەو کەسە دەوێشیتەو بە دوا دەرڤەتدا
بگەرێ بۆ خۆھەلدانەو و خەلق شکاندەو، کە زۆر ناجایەز و ناپەسەندیشە.
من دەمەوێ راستیی روون بێتەو، زۆریشم ھەز دەکرد لێرە بە پیشەوێ راستیی لەبارەیی بەسەرھاتی
نالییەو و ھا روون بووبایەو کەسی تری بە خۆیەو ماندوو نەکردبایە، بەلام چی بکەین کوردیی دەلتی
«خۆزگە داریکە بەر ناگرێ».

چەند دەلیلیک و بنگەییکی لێکدانەو ھەییە بە ھیچ جوړیک رازی نابێ ئەم سالەیی ۱۸۵۵- ھ سالی
مەرگی نالی بێت، یەک لەوان ئەو بوو کە ئەگەر ئیمە تیکرای ئەو قسانە وەرگرتن کە سالەکەیی ۱۸۵۵
دەکەنە ئالقی زنجیرەییکی خەبەر و بەسەرھاتی نالی، مەوادییکی ئەوتۆ نامینیتەو لە نیوان ۱۸۵۳ و
۱۸۵۵ بەشی رەفاقەتەکەیی ئەحمەد پاشا و نالی بکا لە ئەستەمبول.
بنگەیی دوھمی لێکدانەو کە لە دیوانی نالی دیتە دەستەو. بەشینی ھەلبەستەکانی کە لە پیریدا
دایان و گەلیک لەو تەمەنەیی ۵۸ سالی پتر بە دەستەو دەدەن کە دوو میژوھ شوۆرەت بەستوھەکەیی ۱۷۹۷ و
۱۸۵۵ پیمانی رادەگەییەن. پیری و «فانی» بوونی ناو ئەو ھەلبەستانە ھی مرۆڤیکی سالخوردەیی
دایان و ھی بەسەرچوھ نەک شاعیریکی بە روالەت خۆبەپیر لەقەلەمداو. کەسیک سرنج راگرێ لە
دیوانەکەیی نالی دەتوانێ خەتیکی ئاشکرای تێھەلکشان بە ناو سالاندا لە شیعەرەکانی بدۆزیتەو ھەر لە
سەرھاتی دەستپیکردنی عیشقی ھەبیبەو تا دەگاتە پلەیی لێ کەوتویی. ھەلبەت ئەم شیعرانە کە لە
ئاوازیاندا نالەیی پیری و ھیا نرکەیی جوانی و جھیلییان لێ دەفامریتەو، جاریکی تریش بەھو
روداویکی کە لە ناوھەرۆکیاندا دەرەکەو، تەمەنی نالی لەکاتی دانانیان ئاشکرات دەبێ، وەک کە
سەرھووشی لە ھەبیبە دەکا دیارە ئەم ھەلبەستەیی پرسەیی لەکاتی جھیلیدا ھونیوھتەو سەرھەرای ئەو
کە زینگی ھەلبەستەکە بەھاری عومر دینیتە بەر زینی گوێگرەو. لەگەل مندا سرنج لە دەموووی ئەم
دوو نمونەیی بەگرە:

-۱-

بەو گرییی تو رەنگە منیش ھیندە بگریەم
گەوھەر برژینم بە بلندی قەد و بالات

-۲-

رەوگەنی دیدەم رژایە سەر کیتابی خطی خۆم
چاو لە ئیشی ئەو سپی نوریش بەسەر ئەو دا سەقەط

ھەردوو بەیت دەگریەن بەلام دیارە گریانی بەیتی یەکەم لە بورکانی گەرم و گەنجایەتیییەو جۆش دەدا،
ھی دوھمیش تەپ و نمی پایزی عومرە.

لیږدها کارمان به وه نیه په‌یژه‌ییکی سهره‌ژور چوونی ته‌مهنی نالی له هه‌لبه‌سته‌کانی دروست که‌ین،
ئوه‌ی مه‌به‌ستمانه دوزینه‌وه‌ی پیری‌ی راسته‌قینه‌یه که له ته‌مهنی ۵۸ سالی‌دا پیک نایه‌ت. به‌لام بۆ ئوه‌ی
لیکدانه‌وه‌که‌م پتر به دلانه‌وه بنووسی به‌یتیکی ته‌مهن مه‌علوم به شاید ده‌هینمه‌وه تا‌کو ده‌لاله‌تی
شه‌کوا‌ی پیری‌ی له به‌یته‌کانی تری نالی روونتر بیته‌وه بۆ خوینه‌ر:

نالی که نامه‌که‌ی له شامه‌وه بۆ سالم ناروده، وه‌ک لیږه به پیشه‌وه ساغ کرایه‌وه، به پی‌ی ئوه‌ی که
زانیمان له سالی ۱۸۵۳ له‌وئ بوه ته‌مهنی ۵۶ سال بووه «۱۷۹۷-۱۸۵۳». ئه‌م ته‌مهنه دوو سالی که‌متره
له ۵۸، که‌چی هر ۴۳ به‌یتی نامه‌که به وردی بخوینه‌وه ئه‌سه‌ری شه‌کوا له ده‌ست پیری‌ی تیدا نادوزینه‌وه،
هرچه‌ند ئه‌و هم‌وو ئاه و نرایه له ده‌ست غه‌ریبی و یادکردنه‌وه جی‌ی خو‌ی بوو نه‌ختیک پال به راویژی
شيعره‌کانه‌وه بنی‌ی به‌ره‌و گله‌یی کردن له ته‌مهن. تا‌که یه‌ک به‌یتی هه‌لبه‌سته‌که شکایه‌تیکی له‌و باب‌ه‌ته‌وه
تیدا بیته‌مه‌یانه:

زارم وه‌کو خه‌لال و نه‌حیفم وه‌کو خه‌یال
نایا ده‌که‌ومه زار و به دلدا ده‌که‌م خطور

سه‌یری چه‌ند راستگو‌یانه سته‌م و ئه‌سه‌ری غه‌ریبی به‌لای له‌ر کردندا ده‌شکینته‌وه نه‌ک به‌لای
پیری‌بوند. حاجی قادر که نامه‌ی بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا نووسی هاواری تیبه‌ر ببوو له چه‌نگ پیری‌ی:

له‌به‌ر پیری‌ی ئه‌وه‌نده بی‌ حه‌واسم
ده‌لئی ئه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم
سه‌ر و ریشم سه‌راپا بوته‌ لو‌که
به‌شه‌و هه‌م‌رازمه‌ پشمین و کو‌که

ناشی له ئاست ده‌لاله‌تی ئه‌و شایه‌دانه ئینکاری ده‌لاله‌تی شایه‌دیکی تر بکه‌ین که هات و پیری‌ی
راسته‌قینه‌ی تیخوینده‌وه، ئوه‌ی ده‌یه‌وئ ئینکار بکات له‌سه‌ریه‌تی به‌لگه‌ی یاریده‌ده‌ری ئینکاره‌که‌ی
پیشکه‌ش بکات.

له دیوانه‌که‌ی نالی چه‌ند قه‌صیده‌ییکی هه‌یه زور به سه‌راحت باسی پیری‌ی راسته‌قینه‌ ده‌کن، یه‌ک
له‌وان، قه‌صیده طائیبه‌که‌یه که له سه‌ره‌تاوه هاواری پیری‌ی درده‌بریت:

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عه‌ینی شو‌ره شه‌ط
شو‌ره شه‌ط یه‌عنی که تیندا خود به خود قه‌ل بوو به‌ط

سه‌ره‌به‌ری شيعره‌کان خه‌ریکی وه‌صفی کرداری پیرین له موو و روو که ئه‌مه تاکیکی زور جوان و پر
ده‌لاله‌ته له نیویاندا:

وهجهه كه م ئيسمى «بياض» ئه م ما وهره ق زهر د و سياه
با «مخطط» بئ به كافور يى كه شيدى خوش نه مه ط

موو لي ردها بو به كافور. سه راحه تى دووهم له «مستزاد» ه كه دايه.
ئەى تازه جەوان پيرى ئيفتاده و كه وتووم - تا ماوه حەياتم
دەستى بدەرە دەستى شكستم كه به سه رچووم <۲> - قوربانى وه فاتم

- «قوربانى وه فاتم» واتاى «نزيكى مردنم» يش دهبه خشى -

تو يووسفى نه و حوسنى له سه ر ميصرى جه نانى - من پيرم و فانى
له م كوله يى ئه حزانه نه زين دووم و نه مردووم - هەر وا به ته ماتم

جارى تریش ده لاله ت له م «مستزاده» وهرده گرین.

له ديوانه كهى شيعرى تریش هەن بيى پيرى لئ بيت به لام ئه وهى لي ردها به نمونه خرا نه به رچاو
بايى مه به ست ده بئ به تايه تى كه پابگيرين له تهك قه صيده كهى «قوربانى تووزى ريگه تم» ي عومرى ۵۶
سالى.

وا ده زانم ئه و به لنگه نه به س بن بو هه لوه شانده وهى عومرى «۵۸» ساله و ساله كهى ۱۸۵۵ كه له هيچ
لاييكه وه چ كه سيك به لگه ييكي بو نه هينا ونه وه مه گه ر ئه وه به به لگه حيساب بكه ين كه هه رچى له
باره يانه وه گو تراوه له خو وه هه لده وهرين.

به لام هه ر ئه وانه به لگه نين، هي تریش ماوه. يهك له وانه شايه دى مرؤف، يه كيكي تريشيان
راگه ياندى هه نديك له هه لبه سته كانى وهك لي ره به دواوه روونى ده كه مه وه. ئه م جاره يان شايه دى
مرؤفه كه و راگه ياندى هه لبه سته كانى يه كتر به راست ده گيرن هه ر وهك هه ر دوو كيشيان به جووته ريك
ده بن و ده گونجين له گه ل هه موو ئه و شته بئ گومانانه ي كه تازه لتيان بوومه وه.

شايه ده كه باپيرم حاجى مه لا عه بدوللايه، كه به پنى بيستنم له باوك و مامم گيرابوويه وه له سالى
۱۲۸۸ نالى له مه ككه ديتوه. له م ساله دا باپيرم له گه ل حاجى مه لا ئه سعه دى باوكى چؤته حه ج، له
سه ر هه تا كانى ۱۲۸۹ دواى مه رگى باوكى له مه ككه ده گه ريته وه بو كويى و باسى نالى ده كات كه له
مه ككه ي به جئ هيشتووه به زين دوويى. گوتبووى نالى زور پير بووه، رهنگه نزيكى هه شتا سال بوويى.
ئه م شايه ديه، كه خو ي له خويدا به سه بو قه ناعه ت په يدا كردن، ريك دئ له گه ل هه رچى لي ره به پيشه وه
باسمان كرد ته نانه ت له گه ل ئه وه ش ده گونجئ كه نالى له ده وروبه رى ۱۷۹۷ به وه له د بوويى چونكه له و
ساله وه تا ۱۲۸۹ ي كوچى نزيكى هه شتا سال ده گريته وه كه ئه مه عومريكه هه موو جو ره شكايه تيكي
پيرى تي دا ره وايه. به لام ده بئ شتيك بخه مه سه ر ئه و قسانه كه نه ختيك عه لاقه داره له گه ل بارى ژيانى
ئه و دهمه ي نالى. به پنى گيرانه وه ي باپيرم نالى له مه ككه نيسته جئ بوه نهك وهك حاجيه كي وه قتي له
مه ككه ي رابواردوه، ته نانه ت گوتبووى نالى چه ند بزنيكى هه بوو ده يدوشين و هه نديكى گوزهرانى به وانه وه
بوو. به راستى هه ر ئه مه ش له گه ل وه زعى نالى ريك ديت چونكه زور ئه سته مه بو پياويكى بئ مال و حال و

باری وەك نالی له تەمەنی هەشتا سالییدا گەشتی دوور و درێژی بێ لزوم بكات. گۆیا ئەگەر له مەككە سەفەری كردبا بۆ كوێ دەچوو؟ ئەستەمبول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هیچ كامێکیان ئەو نین نالی خۆی بۆ هەلكوتی لەو ئاخالێوەی ژیانیدا. وا چاوەڕوان دەكړی له مرۆفیکێ دینداری وەك نالی تەنیشت و پۆخی كەعبە بەرنەدا تا مردن. پیاوی وەك ئەو له جێیانەوه دەچن بۆ مەككە تا گۆری مەرگیان له نزیک كەعبە وەیا قەبری پێغەمبەر «ص» بێ، چۆن دەشی ئەو به پیری له سەرەمەرگدا ئەو جیگە پیروزه جی بهێلێ. بێگومان كە نالی له عومردا له مەككە بووی هەر له ویش ماوەتەوه تا مردن.

ئەمە شایەدیەكە ی باپیرم. مایەوه ئەو هەلبەستانە كە تیشكێکی روونكەرەوهی هەندێ ئەو لایەنانە ی باسمان كردن، دەدەنەوه. هەلبەستانەكان له خۆیانەوه به دەنگ نایەن، دەبێ له رێی بەراوردكردنەوه به دەنگیان بێنێن.

له دیوانەكە ی نالی چەند قەصیدە ی سكالاً و نەعت هەن پێوەندییان به حەج و مەككە و مەدینەوه هەیە. ورد بوونەوه لهو هەلبەستانە دیاردەییکی به دەلالەت دینیتەوه بەرچا، بەلام ووردبوونەوهكە دەبێ به دل و هۆشی كرایەوه بێ، به نیازی گەیشتنە حەقیقەتیش بێ نەك بۆ مەبەسی دەمەتەقە هەلستاندن و رەخنەگرتن.

ئەو هەلبەستانە له رووی دەلالەتیانەوه بۆ كیشانی نەخشەییکی خەتی بزوتنەوهی نالی دەكړین به دوو بەشەوه:

بەشی یەكەم ئەم پارچە هەلبەستانەن:

۱- ئە ی ساكینی ریاضی مەدینە

۲- ئە لا ئە ی نەفسی بوم ئاسا

۳- شتریا نا

۴- له جوملە ی موعجیز ئەندەر موعجیز.

بەشی دووهم ئەم دوو پارچە یهیه:

۱- وهی كه پرووزەردی مەدینە و رووسیا هی مەككە خۆم

۲- ئە ی تازە جەوان - مستزاد -

بەشی یەكەمیان چەند دروشمیکیان هەیە كه دەست دەدن دەلالەتیان لێ وەرگیری بۆ تەرجیحی یەكێك لهو رایانە ی دەربارە ی چەندوچۆنی ژیا نی نالی به یەكتر دەكەونەوه. دروشمەكانیش ئەمانەن:

۱- پێیانەوه دیارە كه هەلبەستی یەكەم رووبەر و بوونی مەككە و مەدینەن:

ئە ی ساكینی ریاضی مەدینە ی مونه ووەرە

رەحمی بكە بفرموو مەدینە ی منە و وەرە

ئە لا ئە ی نەفسی بوم ئاسا هەتا كه ی حیرصی وێرانە

له گەل ئەم عیشق بازانە برۆ «ئازانە بازانە» / «بازانە ئازانە»

مسلمان لیره «مانی» / «مان و» / خا مانت هر نه مان دینئ
 په شیمان به که دهرمانی نه مانت «مایه ی ئیمان» / «مایه ی مان»
 فیداکاری تن و جان به له ئاسانی هراسان به
 که داغ و دوردی ریگه ی مه ککه باغی ووردی مردانه
 شتربانا ئه مه په ژینی باغی رهوضه یه یاخو
 عرار و عرعر و بانی خیابانی بیابانه
 ئه گه چی کوردی دهوری شه هره زووری قه سوتم ئه ماما
 وه سیله م طیبه یی حیلمی شه فیعی فه ضلی مه ننانه

ئه م به یته ی دوا یی وا دیار ددها که تازه به تازه نالی شاره زووری جی هیشتبئ بویه ودها ههستی زور
 به هیزی شاره زووری بوونی خو ی دهخاته ناو هه لبه سته وه. رهنگه ئه گه ر دمیک با شاره زووری
 جیهیشتبا به چه شنیک ی تر ناخاوتنی کردبا ههروهک نهختیک پاشتر لئی ددهوین.
 ۲- ئاخ و که سه ری پیربوونیان تیدا نیه.
 ۳- باسی غریبی و دوور که وتنه وه له ولات ناکه ن.
 ۴- وه صفی دریژ و پر مه عنای بیابانی ریگه ی چه ج و که عبه و مه رقه دی پیغه مبه ریان تیدایه که
 ئه م ش هر ده لاله تی یه که م رووبه روو بوونیان به ده سته وه ددهات.
 به شی دووم له قه صیده کانی «وهی که رووزهردی مه دینه»، «ئه ی تازه جهوان» به ته وایی نوقته ی
 به رانبه ری به شی یه که مه، چه ندی بلئی شه کوای پیری و دوردی دهر به دیری و شتی وه هایان تیدایه:

ئه ی تازه جهوان پیر بی ئیفتاده و که وتووم - تا ماوه حیاتم
 دهستی بدهره دهستی شکستم که به سه ر چووم - قوربانی وه فاتم
 تو یوسفی نه و حوسنی له سه ر میصری جه نانی - من پیرم و فانی
 موددیکه که هم گه ردوشی دهورانی سوپیهرم - موغبه ر بوه میهرم

پیری و ئیفتاده یی له م هه لبه سته دا چ خزمایه تی هاوته مه نی پی ناهیلئی هم له گه ل قه صیده کانی تر و
 هم له گه ل نامه ی «قوربانی تو زی ریگه تم» دا ههروه اش که ده لئی به یینیکه له گه ل سورانه وه ی فه له کدا
 ده سووریمه وه به ئاشکرایی ئه وه راده گه یه نی که دهمیکه له ولاتی خو ی دوور که وتوته وه و له م شار بو ئه و
 شار ده گه ری.

وهی که رووزهردی مه دینه و رووسیاهی مه ککه خو م
 دهرکراو و دهر به دهر یا ره ب ده خیلی عه فوی تو م

ئه م «دهرکراو و دهر به دهر» ش تام و بیننی ئاوارهی و غریبی لی دیت. جگه له م لایه نه ی پیری و
 دهر به دیری که له دوو قه صیده که دا دیاره، شیوه ی دارشتن و خورپه ی وشه کان و نه فه سی ئاخافتن و

هه موو ئه و خاسیه تانه ی که له هه لبه ستدا ده بن به تووره و شه قلی ناسینه وه، زور به ئاشکرای دیاره هی ته منی پیرین، پیرانن، دهنگی پایزی عومرن - به تاییه تی قه صیده ی «ئه ی تازه جه وان». له مه وه ئاکامیکی گرنه و هرده گیریت، نالی له یه ک جاری چه ج کردندا هه ر دوو به شی قه صیده کانی نه هونیه ته وه، به شی یه که میان هی یه که م چه ج و سه ره تای دهر چونه تی له سلیمانی، به شی دوو میشیان هی چه جی دوو مه که درهنگتر له پیریدا کردوته، هه ر بویه شه له به شی دوو مه و ه صفی ریگه ی چه ج و که عبه و ره وضه ی پیغه مبه ر نیه چونکه جاری یه که م له مانه بوته وه، ئه مجاره یان وه صفی شتیکی نویتتر دهکا که له به شی یه که مدا نادیتریت ئه ویش پیری و ئاواره ییه.

خوینهری ئه م نووسینه که دیت و قسه کانم ده داته بهر سرنج و لیکدانه وه ی قبول کردنیان وه یا پترازی نه بوونیانه وه، ده بی ئه مانه ی له بیر بیت:

۱- ئیسیات کردنی پرسپاریک له وانه ی ته نها به لگه ی فکر و لیکدانه وه پالپشتیان دهکات، هه ر ئه وهنده ی لی چاوه روان ده کریت که وا بگوجی له گه ل هه موو ئه و شتانه ی به مه علوومی راستن و پیوه ندینیکیان به یه که وه و به پرسپاره که شه وه هه یه وهک پوداوو، میژوو، واتای شیعیر و گوته و راگه یاننده کانیان، باری مادی، داخوازی کومه لایه تی، رامیاریی... هتد. به لگه ی فیکری هه رگیز نابیته ئه و دیواره ی که له چه مه نتۆ و خشت و بهرد دروست ده کریت و ده ست و چاوه ههستی پی دهکن، هه روه هاش دۆزینه وه ی ته منی شاعیر له هه لبه ستدا کاریکه ده گه ریته وه بو زهوق و هه ست و وردبینی گوینگر مه گه ر هه لبه سته که خوی ته مه نه که را بگه یه نی وهک: «ته منی عومرم به حه فتا گه یی» وه یا شاعیری عه رب که ده لی: «ان الثمانین و بلغتها».

وهک ته من، دۆزینه وه ی ئاواره بوونیش هه ر ئه وهنده ده کری که له و به یئانه دا دۆزیمانه وه. نابی به ته مای ئه وه بین له و ده مانه دا که یه کیکی وهک نالی له سۆزی خویه وه شکایه تی له ده ست غه ربیی ده کرد بیگوتبا ئه ی ئه وانه ی له دوا منه وه دینه دونیا، بزائن من که ئه مه ده لیم به یئیکه له شاره زوور دوور که وتوو مه ته وه و پیر بووم وهک ئه و کاته نه ماوم که فلا نه شیعیر و فیساره قه صیده م تیدا داناون! تو و من و یه کیکی تریش ناچارین ده بی باوه ر بکه ین به وه که کاتیک شاعیر شکایه تی له پیری و غه ربیی دهکات به راستی پیر و غه رب بووه، مه گه ر له لاییکی تره وه به لگه ییکی بی ده مه ته قه په یدا بیت و پیچه وانه ی راگه یانندی ئه و شکایه ته ئیسیات بکات.

که هاتین گومان بکه ین له راگه یانندی به یته کان له لایه ن واتای پیری و غه ربیییه وه، ئیتر بو باوه رپان پی بکه ین له وه دا که له مه ککه و مه دینه گوترا بن، خو ئه م راگه یاننده ش دیواری چه مه نتۆ و ئاسن نیه نه توانین به ناویدا تپه رین و ئینکاری وجودی بکه ین. به سه بو ده لاله تی گوته - شیعیر بی یا په خشان - به لووس و لیکه له گه ل رووداو و میژووی بیگومان بگوجیت بایی ئه و گونجانه ی که له ژیا نی ئاساییدا، له نیوانی گوته و رووداودا پیویسته. به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به س ده لیم، تو که له یه کیکت بیست گوتی دوو کیلۆم ترئ کرئ نایه ی گومان له قسه که ی بکه یت و بلئی ئه م داوایه تی له گه ل دیارده ی جوغرافی و نه زه ریه ی فیثاغۆرس و چوونه ناو مانگدا ریک نایه تی. هه ر بیریش له وه ناکه یته وه چه ندین هه زار شتی مادی و مه عنه ویی هه ن له کاتی باس کردنی ئه م دوو کیلۆ ترییه دا. ئه وهنده به سه بو باوه ر کردن که کزی ترئ گه ییشتن هاتنی و کزی به سه رچوونیشی تی نه په ربیبت. قسه ی شاعیریش هه روه هایه، به لگه ی پتری لی داوا نا کرئ له و به لگه یه ی که له «ترئ» داوا ده کرئ. گونجانی ده لاله تی هه لبه سته بی میژوو ئاشکرا

لهگه‌ل داخوایی رووداو و میژووی مه‌علوم و باری کومه‌لاپه‌تی... و هتاد به‌لگه‌ییکی یه‌کجار به‌هیزه بۆ سه‌لماندنی ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی که لینی وهرده‌گیرین و چ به‌لگه‌ش ره‌دیان ناکاته‌وه.

۲- له‌ حالیکدا ویستت رازی نه‌بیت به‌و لیکدانه‌وانه‌ی که هینده ریک دین له‌گه‌ل هه‌رچی ده‌یزانین، ناگات له‌وه‌بی ناخۆ جیگری ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ چیه؟ چی چاکترین ده‌خه‌ینه جیگا؟ ریت نیه بلینی ره‌نگه‌ وابی و ره‌نگه‌ وه‌کوو فلانه شت بی و ده‌شی...! پیویسته ته‌صوریکی نوێ بخه‌یته جیگه‌ی ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ که پتر بگونجیت له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان له‌گه‌لیاندا ده‌گونجین. له‌ خۆت مه‌سه‌لینه هه‌لبه‌سته‌کان و راگه‌یاننده‌کانیان بخه‌یته به‌تالایی نه‌گونجان له‌گه‌ل هه‌چ شتیکیا. من ئه‌وه‌شت لی ده‌سه‌لمینم که به‌ به‌لگه‌ی مه‌عقول لیکدانه‌وه‌که‌م هه‌لوه‌شینیته‌وه‌ با پیتشت نه‌کری جیگریک په‌یدا که‌یت بۆ لیکدانه‌وه‌ هه‌لوه‌شایه‌وه‌که‌، چونکه هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی به‌ بنج و بناوان وه‌ک گومانکردنی بی بنج و بناوان نیه، به‌ پیچه‌وانه‌ ئه‌م ته‌رزه‌ کاره‌ی به‌ بنج و بناوان ده‌بیته سه‌ره‌تای چالاکیه‌کی دروستکه‌ر.

۳- لیکدانه‌وه‌ی ناو ئه‌م نووسینه به‌راورد بکه له‌گه‌ل ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی که به‌ به‌لگه‌ی بی ده‌مه‌ته‌قه‌ ره‌د کرانه‌وه‌ تاکو تۆش له‌ حالێ ره‌دکردنه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌که‌م له‌هه‌مان ریکه‌ی بی پیچ و په‌نای به‌لگانه‌وه‌ هه‌نگاو هه‌لینیت وه‌ک که دیتت شایه‌دیه‌که‌ی «ئا. خۆدزکو» به‌ جاریک ئه‌و ئیحتیماله‌ی سرپه‌وه‌ که نالی له‌ ۱۸۵۵ له‌ ئه‌سته‌مبول مرده‌بی. سه‌ره‌رای ئه‌مانه هه‌موو، له‌ بیرت بی پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ هه‌واوه قسه‌ ناهینێ ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌که‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که له‌ رۆژگاری ئه‌ودا هه‌ر نه‌بیسترا‌بوو که نالی مردوو، دهناییشاره‌ی بۆ ئه‌و گوته‌یه‌ ده‌کرد و له‌ هه‌لوه‌ستی به‌ درۆخته‌وه‌ی خه‌به‌ره‌که‌دا ده‌یگوت دیتوووه و زیندوووه... هتاد، چونکه ده‌زانین له‌ نیوان سالی ۱۸۵۵ (۱۲۷۱، ۱۲۷۲) که ساله‌ درۆزنه‌که‌ی مه‌رگی نالییه تا ۱۲۸۹ که حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ حه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ کوی، ده‌وری ۱۷ سال هه‌یه، ئه‌مه‌ش ده‌ جارن بایی ئه‌وه‌ ده‌کات خه‌به‌ره‌که‌ بگاته هه‌موو شوینیکی کوردستان. نه‌بوونی به‌درۆ خسته‌وه‌ی ئه‌م خه‌به‌ره‌ له‌ لایه‌ن حاجی مه‌لا عه‌بدوللاوه‌ به‌لگه‌ی نه‌بوونی خه‌به‌ره‌که‌یه. دیاره‌ دواتر ده‌نگوباسی وه‌ها له‌ سه‌رچاوه‌ییکی نه‌شاره‌زاوه‌ که‌وتۆته سه‌ر زار و زمانان.

لیرده‌ا شتیکم به‌ خه‌یالدا دیت له‌ باره‌ی که‌وتنه‌وه‌ی خه‌به‌ری هه‌له‌وه‌: دیوانه‌که‌ی نالی چاپکراوی عه‌لی موقبیل و گیو موکریانی که ده‌لی له‌ ۱۲۵۵ نالی له‌ شامه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌سته‌مبول رۆیی ئه‌گه‌ر بیگوتبا له‌ ۱۸۵۵ رۆیشتوووه قسه‌که‌ جیی باوه‌ر کردن ده‌بوو و هه‌چ به‌ره‌هه‌ستیکی نه‌ده‌هاته‌به‌ر. تو بلینی له‌ کاتی خۆیدا ئه‌م خه‌به‌ره‌ نه‌ی گوتبی سالی ۱۸۵۵؟ دواتریش به‌ هه‌له‌ کرابیته ۱۲۵۵؟ من به‌ دووری نازانم، سه‌هووی وه‌هاش زۆر جارن رووی داوه، ته‌نانه‌ت وا بووه ناویک به‌ یه‌کیکی وه‌ک خۆی گۆراوه و ده‌ماوده‌میش به‌ هه‌له‌ رۆیشتوووه و چۆته ناو کتیانیشه‌وه.

من له‌ تصورمدا یه‌ک گرفت هه‌یه که ناتوانم بیروه‌ینمه‌وه‌ ئه‌ویش هه‌نگاوی نالی دوا‌ی جیه‌یشتنی شامه‌. ئایا گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول یاخود هه‌ر له‌وێ مایه‌وه‌ تا دوو جار به‌ره‌و حیجاز بووه و هه‌تا مه‌رگ تیندا به‌سه‌ری برد! ئه‌م ۱۹ ساله‌ی نیوان ۱۸۵۳ و ئه‌و ده‌مه‌ی باپیرم نالی له‌ مه‌که‌که‌ دیوه ۱۸۷۲ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات له‌ شامه‌وه‌ چووینیته‌وه‌ ئه‌سته‌مبول و به‌ینیکی له‌وێ رابواردبی و دواتر، بابلینین دوا‌ی ۱۰ سال، سه‌ودای دوهم حه‌ج به‌ره‌و حیجازی بردیته‌وه‌، به‌لام چ بنگه‌ی مادی وه‌یا لیکدانه‌وه‌ وه‌یا راگه‌یانندی حال وه‌یا هیما‌ی شیعه‌ره‌کانی ئه‌م ئیحتیماله‌ به‌سه‌ر یه‌کیکی تردا زال ناکات که ئه‌ویش له‌گه‌ل رووداو و میژووی بیگوماندا بگونجیت. ئیمه‌ پیویستمان به‌ خه‌به‌ریکی تازه هه‌یه ئه‌م قوناغه‌ی ژیا‌نی نالی

له شام بهاویته ناو نه خشه‌ی سهرله‌بهری ژیان و جیگه‌ی له‌باری بۆ بدۆزیتته‌وه. له‌م باسه‌ی هاتوچۆی نالی و پیربوون و ئاواره‌بوونی، ناواناوه به‌په‌له‌گوتومه نالی ژنی نه‌هیناوه. له‌مه‌شدا دژی گه‌لێک سهرچاوه‌ی به‌سه‌رهاتی نالی راده‌هستم که ده‌لێن حه‌بیبه‌ی «مالی ئاوا»‌ی ماره‌ کردوه و تا مردنی ههر عاشقی بووه...

له‌ باره‌ی دێی «مالی ئاوا»‌وه ئه‌وه‌مان به‌درۆ خسته‌وه که له‌ قهره‌داغ دێی به‌و ناوه‌ هه‌بێ. بیستومه‌ دێیه‌ک هه‌یه له‌و ناوچه‌یه‌دا به‌ ناوی «ئالیاوا» ئه‌ویش دێیه‌کی نوێیه به‌ بیری خه‌لقه‌که دیت که‌ی ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه. هه‌ندیک ئه‌دیپ و نالیدۆست هه‌ن ده‌لێن نه‌ «حەبیبه» هه‌بووه و نه‌ «مالی ئاوا»‌ش له‌و ولاته‌ی ده‌ورو به‌ری شاره‌زور ناوی هه‌یه. به‌لام ئه‌م گوتیه له‌ دوو سه‌ره‌وه رووبه‌رووی هه‌را و ده‌مه‌ته‌قه‌ی بیوه‌رام ده‌بێ. یه‌کیکیان ئه‌و ته‌واتوره‌یه که هه‌میشه باسی حه‌ز لێکرده‌بی نالی و حه‌بیبه‌ی گێراوه‌ته‌وه. دوهمیان ئه‌و هه‌موو ناوی «حەبیبه» و «مالی ئاوا»‌یه‌یه له‌ دیوانه‌که‌ی نالیدا که مومکین نیه به‌و جۆره قسه‌ی بێ بنج و بناوان بسرپیتته‌وه. که ریگه‌ هه‌بێ به‌ قسه‌ی ساده‌ی بێ به‌لگه‌ جووته خه‌به‌ری یه‌کتر ته‌صدیق کردووی ته‌واتر و دیوانی نالی ره‌شبکریته‌وه چ مانعی‌ک نامینی له‌وه‌دا «خاک و خۆل»‌یش بکریته ناویکی خه‌یالی (وا بزانه‌م ئیستا ئاوه‌دان نیه)، هه‌موو ده‌نگوباسی چوونه حه‌ج و دوورکه‌وتنه‌وه و واتاکانی «قوربانی تۆزی ریگه‌تم» و هه‌رچی تریش هه‌یه بدرینه به‌ر ئه‌م ئینکار کردنه‌ی به‌هه‌وس بیگومان نالی ئاگری عیشتی حه‌بیبه‌ی تێ به‌ربوه، ته‌نها ئیحتیمالیک هه‌یه له‌وه‌دا که ده‌شی ناوی کچه‌که حه‌بیبه نه‌بووبی و نالی ئه‌م ناوه‌ی کردبیتته‌ په‌رژین به‌ ده‌وری ئابرووی کچه‌که‌وه که له‌ هه‌مان کاتیشدا واتاکه‌ی ده‌ست ده‌دات بۆ ده‌رپرینی هه‌موو هه‌ست و سۆزیکه‌ی عاشقانه به‌ دیاریه‌وه. دیوانه‌که‌ی نالی له‌ گه‌لێ جیگه‌دا ناوی حه‌بیبه‌ ده‌بات و تووویژی ئاگرینی عیشتی له‌گه‌لدا ده‌کات. تیکراشیان، یه‌ک ئاهه‌نگ و یه‌ک ده‌نگ، هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ییکی راسته‌قینه راده‌گه‌یه‌نن به‌لام له‌ لایه‌نی ده‌لاله‌تی سه‌ریچه‌وه غه‌زه‌له‌که‌ی «ماته‌م وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه» به‌ ته‌نها خۆی به‌سه‌ بۆ سه‌لماندن هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ی باوک مردوو. یه‌کیک بیه‌وی به‌ ووردی ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی رووی قسه‌یان له‌ حه‌بیبه‌یه به‌ یه‌کتر بگرن، به‌ ئاشکرای تارمایی یه‌ک تاکه‌ کچیان تیدا ده‌بینیت که هه‌ر خۆیه‌تی هه‌موو جاریک له‌ هه‌له‌به‌ستدا جلوه‌ ده‌به‌ستی. ئه‌وه‌ی راستی بێ، لیکۆلینه‌وه له‌م غه‌زه‌لانه و چه‌ندوچۆنی ده‌نگدانه‌وه‌ی ناوه‌کیان ده‌شی بکری به‌ دیراسه‌ییکی سه‌ره‌خۆ که دیاره‌ لیره‌دا جینی نابیتته‌وه، له‌وه‌ش بکۆلریتته‌وه ئاخۆ ئه‌و هه‌موو شکاته‌ی نالی له‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌که‌ی، چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی شوخییه و چه‌ندی ته‌قلیدیکی دلدارانه‌یه له‌ حالیکدا خۆی تیمان ده‌گه‌یه‌نی که یاره‌که‌ی مردنی باوکی خۆی به‌ ئاوات خواستوه تاکو به‌ نالی بپری. ئه‌مه‌ سێ چوار نموونه‌ی ئازارکیشانه به‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌وه:

ئاخ له‌گه‌ل ئیمه‌ حه‌بیبه‌ سه‌ری په‌یوه‌ندی نیه

نه‌ی شه‌که‌ر قه‌دده / «به‌لابه‌ندی هه‌یه قه‌ندی نیه» / «به‌لاقه‌ندی هه‌یه به‌ندی نیه»

له‌بۆ خه‌لکی خه‌لات په‌خشانی ماچه

خه‌لاتی من هه‌موو خۆ جوینه‌ قوربان

له‌حزه‌بیک و له‌مه‌ی چاوم به‌ چاوی ناکه‌وی

کی ده‌لی وه‌حشی غه‌زاله مه‌یلی ئینسانی هه‌یه

له صوبحی روویی تۆوه شامی خه لقی طه له عتی صوبحه
له شامی زولفی تۆوه صوبحی ئیمه ظوله تی شامه

ئایا ئه مانه، هی تریش، هه لبه سستی سه ره تای عیشقی نالین که جاری حه بیبه ئاسووده یه له گر و تاوی
عیشق و گرفتاری داوی ئه فسوونی نالی نه بووه؟ یا ته ئویلیکی تری هه یه؟ یا خود هیچ ده لاله تیان نیه؟ تو
بلیتی داد و فیغانی غه زه له ئاگرینه که ی: «نه مردم من نه گه ر نه مجاره بی تو» پیوهندی به کام پله ی نه و
عیشقه وه هه بی؟ ئاخو دواتر چ تروسکه ییکی ئومید له دلی نالیدا که شاهه ته وه، یا خود دووری دو سالانه ی
ناو غه زه له که که له م به یته دا به دیی ده کریت:

هه موو رۆژم له تاو هیجرانی نه مسال
ته مه ننا ی مردنی پیاره بی تو

بو به ده ست لی که به ردانیکی یه که جاری؟ نه م بی ئومیدییه چ ده خلیکی هه بوه به سه ر جی هیشتنی ولات
به ره و حه ج؟ ساغ کردنه وه ی نه م پرسیارانه به ئه رک و کات و لیکنده وه ییکی که م ناکریت، هه تا زه مانه ش
له نالی دوورتر ده که ویته وه کاره که زه حمه تتر ده بی، به لام ده بی بزانی نه م به یتانه و غه زه لانه و به یته و
غه زه لی تر که له مانه ناکه ن هه روه ها که ر و لال و بی ده لاله ت نین وه ک خویندنه وه ی به په له و سه ریپی
تیان ده گا- چاکتر نه وه یه بلیم تیان ناگا. خسته نه وه سه رییه کی ده نگ و سه دای ناو دیوانه که ی نالی تا
نه و راده یه ی و توویژیکی مه فهووم و مه عقوولی لی وهرده گیری که له گه ل رووداو و میژووی زانراودا
ده گونجی، نه و کاره ئاسانه نیه که زه بی به په له بوی ده چیت هه روه ک حالی بوون له شیعه ره کانی
فه رمانیکی هیته ساده و ساکار نیه که به زانیی و اتای وشه کانی پیک بیت. ئیمه نه گه ر لیسته ش ریک
خه ین بو نه و هه لبه ستانه ی ناوی حه بیبه یان تیدایه و نه وانه ی شکاتی بیمه یلی مه عشوقه ده که ن و
نه وانه ی پیوهندی دولانه ی عاشق و مه عشوق ده گپرنه وه و نه وانه ی بی ئومیدیان لی ده فامریته وه
ناتوانین به تیوه پامان له و لیسته یه تی بگه یین و تیگه ییشتنه که بکه یین به تصویریکی سه رانسهر و جیگه ی
قه ناعه ت و بی که لین، هه روه ک ریکخسته نی فه ره نه گۆک له و شتانه ی و اتایان زه حمه ته چ مه وادییکمان
نزیک ناکاته وه له و اتای شیعه ره کان مه گه ر مه وادییکی یه که جار کورت، چونکه له وانه یه به ییتیکی له هه موان
و شه ئاسانتری نالی له هه موان و اتاسه ختتر بیت، وه ک نه م به یته یان:

تیژاوی سه روشکم وه کو ئیکسیری سه وه یله
روخساره یی زه رد م وه کو نه وراقی خه زانه

له فه رزی زانیشت ئیکسیری سه وه یل غه ییری و اتا ئاشکراکه ی دوو وشه ی «ئیکسیر و سه وه یل» که
هه موو شیعه ردوست ده یزانن، و اتای تریشی هه یه له وانه ی مه یله و داپوشراو وه ک نه وه ی پایزان کاتیک
نه سته ره ی سه وه یل هه لات و شه وقی به ر په لکه قه میسه که وت په لکه که سوور هه لده گه ری و هیا خود
شاعیری فارس ده لی نه م شه وقه ی سه وه یل که به پیستی سه ختیان ده که وی: «جای انبان می کند جای

ادیم» دیاره رووی نالیش پیسته و ئیکسیری سوهیلی پی کهوتوه که دهشی فرمیسیکی بی وهیا شهوقی سوهیل بی، چاویش بۆ خۆی به ئهستیره تهشهبیه دهکری... ئەمانه ههموو بزانیته جارێ بهیتهکهت نهزانیوه. بهیتی تریش ههیه ههتا له واتای وشهکانی پتر دهگهیت له واتای بهیتهکه پتر سههرگهردان دهبیته. خولاسه ئەم حیکایهتهی عیشق و ئومید و نهومیدی و واتای بهیتهکانی نالی ته نکاوێک نیه نهختیک دامهنی جلکه کانمانی بۆ هه لکهین و لیتی بهپهینهوه.

ئهمه له لایه ن بوونی مهعشوقه و ناوی هه بیبهوه، له لایه ن «مالیاوا» شهوه وا دهزانم دهبی ههر ئهو دئییه بچکۆلهیه بیته له نزیکه به رزنجه که ناوی «ماییاوا» یه و شاخه کهشی ههر به ناوی ئهوهوه ناوی دیت. زیوه له زیمنی مه دحی به رزنجه دا که سه ره تا که ی ئهم مه صره عه یه: «خاکی به رزنجه چه نده دلگیره» ئەم بهیته دهلی:

کورپه کاژاو و شاخی ماییاوه سهیری دهشتی هه مووی جه لای چاوه

وا بزانیم دوور نیه له سه رده مه دا که نالی نزیکه ئهو دهو رووبه ره بوه ناوی دئییه که «مالیاوا» بووبیت و به تییه پینی کات گۆر ابیت، وه یا خود نالی وای به راست زانیی که ناوی دئییه که له بنه ر هتا «مالیاوا» بووبیت وهک که بۆ خۆم له نووسینی مه لا عه بدور په رحمانی کاکی جه لیم دیتووه نووسیوه تی «قریه ما ورا» النهر» مه به سیشی دئی «ماوهران» بوه، دیاره وای زانیوه که ئەصله که ی ئه وه بووه خۆی نووسیوه تی. ئەمه ش نه بی دهشی نالی به نیازی و اتا سازی، ناوه که ی له «ماییاوه» کرد بیته «مالیاوا» بۆ دروست کردنی جیناس له نیوان «مالیاوا و مالی ئاوا» دا.

ناوی ئهو کچه ی خۆشیویستوه هه رچی ده بی با بی، دئییه کهشی ههر ناویک به خۆیه وه ده نی با بی، ئهو پرسیا ره ده مینیت ه وه ئاخۆ نالی به و کچه شاد بوه؟

من نازانم سه روکاری هه بیبه به چی گه یشتووه، به لامه وه دوو شت روونه:

یه که م: باوکی هه بیبه رازی نه بووه کچه که بدا به نالی- وهک له مه و پیتش روونمان کرده وه- ناشزانین دوا ی مه رگی ئهو با به خوی نه ستینی کچه که چیان به ربار داوه.

دوهم: نالی له بنه ر هتا ژنی نه هی ناوه تا کو سه ره نجامی عیشقی هه بیبه مان لی بیته گرفت. ئەوانه ی ده لین نالی ژنی هی ناوه و له گه لی بوه تا کۆتایی ژیا نی قسه یی کی ره شوکی بی بنج ده کن که له گه ل مه نتیقا ریک ناکه ویت. جارێ با له وه بگه رین که لیان به رسین کوا ئهو ئی سپاته ی ئیقناعمان ده کا به وه ی خوی نه ستینی هه بیبه دوا ی مه رگی باوکی رازی بوون پی بدن، ئه وه شیان لی ناکه ی نه زه حمه تیکی سه ربار که بلین نالی به و هه موو غه زه له سه ریحه و ناوه ی نا نی هه بیبه به جارێ ری گه یشتنی به هه بیبه ی له رووی خۆی کویر کردۆته وه. ئەمانه واز لی دینین و به ره نگاری ئهم تا که پرسیا ره یان ده که ی ن: ئایا ئیوه له وه فکریوون که ئەگه ر نالی هه بیبه ی له گه ل خۆی بر دبئی بۆ سه فه ری هه ج، ده بی له ویش ه وه بر دبیتی بۆ شام و بۆ ئەسته مبول و سه ره له نوئ هی نا بیته وه بۆ مه ککه له و هه موو ها تو چۆیه شدا مرؤ فیک ی بی پاره ی بی حالوبار و بی یار مه تیده ر بوه، به شیکی سه فه ره درێژه کهشی ده که ویت ه ته مه نی پیری؟ له مه ش پتر پرسیا ره هه لده ستی: نالی که چووه بۆ هه ج خۆی نه ی ده زانی له و

سەفەرە ناگەرپیتەووە تاكو مەجبور بێ ژنی لەگەڵ خۆیدا ببات، لە حالئێكدا دەزانین لە هەزارى يەكێكى پیاوی دەوڵەمەندیش ژنیان بۆ حەج نابەن. سەیری وەزعی نالی بکەن بە چاویكى واقع بین دەزانن و تێدەگەن ئەگەر نالی قەفەسى تووتیكى لى بووبایە بار گرانی پى نەدەکرا ئەو هەموو هاوچۆیە بکا، بگرە لە يەكەم جارەو نەى دەتوانى لە سلیمانی بەدەرکەوێ. هەموو ئەو کوردانەى که لە کوردستانی عێراقەو بەرەو دەرەوێ ولات رۆیشتوون بى ژن و مال بوون مەگەر ئەوانەى حال و وەزعی تیریان هەبوویت. لێردا دەتوانین، بە تايبەتى، بەراوردی حالى نالی بکەین لەگەڵ هی حاجی قادر که ئەویش بە پەبنی بۆی دەرچوو. تايبەتەکش لەو دایە هەردووکیان شیعەرەکانیان بە ئەولاد داناو. حاجی دەلی «لە سایەى شیعەرەکان بابى کورام». نالی لە چەند جێگەيەکدا ئەم دلدانەوێ خۆی کردوو:

شیعەرەکانم که جگەرگۆشى من، دەر بەدەرن
 دلای نالی چ رەقە قەت غەمی فرزندى نیه
 لە جگەرگۆشەيى شیعەرم مەدە مەعنایى خراپ...

سەرانسەرى دیوانەکەى بە وردی تەماشای بکە چ هێمایەکیش نادۆزیتەووە بپیتە دەلیلى هەبوونی مالو حالئێكى نالی، تەنانهت حاجی مەلا عەبدوللاش که باسى نالی کردووە شتى وای لى گێراووەتەو که لەگەڵ مەروڤى بى ژن و مندالدا بگونجیت.

نووسینەکەى «ئا. خۆدزکو» گەلێک جار ناوی هات و سوودی لى وەرگیرا. مایەووە سوودیكى تریش بخەینە بەر رۆشنایى لى دوانەووە. لەو قسانەى که لە ئەحمەدخانى دەگێرتەووە باسى ئەوێ تێدایە که نالی کتیبى لەسەر زمانى کوردی دانا. ئەم خەبەرە خۆی لە خۆیدا جیى باوەر پى کردنە ئەگەر هیچ بەلگەش لە لاو پەیدا نەبیت بۆ سەلماندنى. خۆشەختانە، خەبەرێک هەیه هەم نوێ و هەم دەشى بپیتە پالپشتى قسەکەى ئەحمەدخان.

خوالیخۆش بووى مەلا محەمەدى مەلا ئیبراهیم «دلاوەر» دەبگێرایەووە کەوا لە نیوان فەقییان سپیارەيى قەواعید بە هەلبەستى کوردی لە نالییەووە نەقل دەکرا هەموو مەبەسى «حروف» ی کتیبى «شەرە موعنى» تیدا بوو. «دلاوەر» بۆ خۆی تاکە يەک بەیتی ئەو سپیارەيەى لە بیر ماوو که میسالى «البر الکر بستین درهما» ی هیناوەتە سەر هەلبەستى کوردی، ئەمەش بەیتەکەیه:

گۆشتى قەلەو حَقَّە بە چوار دە پارە
 وەقتى گوتت حَقَّە ضەمیر دیارە

لە میسالى کەى عەرەبیدا ضەمیرێک قرتاوە که دەبوو بگوترى «... الکر منە»، دیارە لە بەیتەکەى نالی بە پى روون کردنەوێ مەصرەى دوهم دەبوو بگوترى «... حَقَّە بە چوار دە پارە» که لەویشدا ضەمیرێک قرتاوە.

وا پى دەجى ئەم سپیارەيە لە ناودا نەمايیت، وەیاخود ئەگەر مايیت لە پەناو پەسیوى قوژبە تاریکەکانى مزگەوت و مەدرەساندا لە ژیر تۆزدا خنکايیت. بەراستى حەیفە ئەسەرى وەها نایاب لەبەر

که‌مته‌رخه‌می و‌هیا بی‌ه‌ستی تی‌بجیت. به‌لکو له‌لاییکه‌وه‌ده‌نگوباسیکی و‌هیا شوین و‌رینگایه‌کی به‌سه‌ر بکریته‌وه. به‌همه‌حال ئەم‌سه‌رگوزشته‌په‌روشی نالی به‌زمانی کوردییه‌وه‌نیشان د‌هدات، و‌یرای پایه‌ی له‌زمان و‌ئه‌ده‌دا، تا‌راده‌یه‌کیش و‌هرامی ئەو‌که‌سانه‌ده‌داته‌وه‌که‌نالی به‌که‌مته‌رخه‌م‌داده‌نین له‌ئاست کوردایه‌تی چونکه‌به‌م‌خه‌به‌ره‌ده‌رده‌که‌و‌یت نالی یه‌کیک بوه‌له‌ناو‌چهند‌که‌سیک‌که‌وا‌ره‌نگه‌به‌په‌نجه‌ی یه‌ک‌ده‌ست بژمی‌درتین، له‌وانه‌ی خو‌یان به‌زمانی کوردییه‌وه‌خه‌ریک‌کردبی له‌ده‌روه‌ی جغزی شیعری عاتفی. بزر‌بوونی سیپاره‌که‌ئه‌وه‌ش له‌قه‌ناعه‌ت‌نیزیک‌تر‌ده‌خاته‌وه‌که‌وا‌به‌شیک‌یه‌له‌به‌سته‌کانی عاتفی فۆتابن به‌دووری‌شی‌نازانم‌نالی زۆروکه‌م‌له‌و‌سیپاره‌یه‌دا‌چاو‌یک‌ی‌برییته‌مه‌عرووفی‌نۆده‌هی‌له‌ودا‌که‌پیشتر‌فه‌ره‌ه‌نگۆکی‌ئه‌حمه‌دییه‌ی‌به‌کوردی‌دانا‌بوو.

مه‌رحووم «دل‌اوهر» ئەوه‌شی له‌باسی نالی ده‌گن‌ر‌پ‌ایه‌وه‌که‌کاتیک‌هاتۆته‌کو‌یی‌بۆ‌خو‌یندن‌ویستوه‌تی له‌مزگه‌وتی «بایزاغا» دامه‌زری، به‌لام‌مه‌لای‌ئه‌وساکه‌ی‌مزگه‌وته‌که‌له‌به‌ر‌شو‌ره‌تی‌شاعیری‌ه‌تی‌نالی‌له‌وه‌ترساوه‌مه‌لایه‌تیه‌که‌شی‌وه‌ها‌به‌هیز‌بیت‌و‌له‌کاتی‌ده‌رس‌گوته‌وه‌دا‌زۆری‌ماندوو‌بکات‌ئیت‌به‌به‌هانه‌ی‌نه‌بوونی‌جیگه‌دای‌نه‌کرده‌وه‌له‌وه‌به‌لاوه‌نازانم‌ئایا‌چۆته‌مزگه‌وتیکی‌تر‌ویا‌هه‌ر‌به‌جاری‌له‌کو‌یی‌ده‌ر‌چوو‌ه.

به‌ر‌له‌وه‌خو‌ینه‌ر‌له‌پیشه‌کیه‌که‌وه‌بۆ‌ناوه‌رۆکی‌کتیبه‌که‌بروات، به‌شکلی‌پیش‌ده‌ستی، یه‌ک‌دوو‌تیببینی‌ده‌هینمه‌پیش‌نیگای: له‌باره‌ی‌خیرایی‌کردنی‌نالی‌له‌حه‌ج‌رایه‌کم‌ده‌ر‌بریوه، ئەوه‌ی‌راستی‌بی، له‌سه‌ر‌بنیچه‌ی‌سالی‌١٨٣٠‌هه‌لستاوه‌که‌به‌پیی‌قسه‌ی‌نوسه‌ری‌له‌من‌به‌پیشه‌وه‌تر‌حه‌جه‌که‌له‌و‌ساله‌دا‌بوه‌هه‌ر‌چهند‌له‌کاتی‌ده‌ر‌برینی‌ئه‌و‌رایه‌دا‌باسی‌ساله‌که‌ی‌١٨٣٠‌نه‌شکراوه. له‌م‌پیشه‌کیه‌دا، به‌تۆژینه‌وه‌و‌ساغ‌کردنه‌وه، گه‌یشتم‌به‌و‌ئه‌نجامه‌که‌سه‌فه‌ره‌که‌ی‌حه‌جی‌پاش‌سالی‌١٢٥٤ (١٨٣٨، ١٨٣٩) رووی‌داوه، پتریش‌بۆ‌ئه‌وه‌چووم‌که‌نابی‌له‌سالی‌ک‌زیاتر‌پیش‌به‌سه‌ر‌چوونی‌حاکمایه‌تی‌بابان‌له‌١٢٦١‌سه‌فه‌ره‌که‌ی‌حه‌جی‌کردبی. ئەم‌لیکدانه‌وه‌یه‌م‌به‌لای‌که‌مه‌وه‌حه‌جه‌که‌١٢‌سالان‌به‌م‌لاوه‌ی‌١٨٣٠‌دینی. به‌و‌پییه‌خیرایی‌کردنی‌نالی‌له‌حه‌ج‌ده‌بی‌بدریته‌به‌ر‌ده‌لاله‌تی‌ته‌مه‌نی‌٤٥‌سالی‌نه‌ک‌٣٣‌سالی.

له‌شو‌ینیک‌ی‌تردا‌گوتمه‌مه‌شره‌بی‌نالی‌له‌ته‌سه‌وه‌فدا‌قادری‌بووه‌نه‌ک‌نه‌قشبه‌ندیی. له‌ئاست‌ئه‌م‌بیرو‌رایه‌دا‌ده‌بی‌فه‌رامۆش‌نه‌که‌ین‌نالی‌له‌ته‌کیه‌ی‌مه‌ولانا‌خالی‌د‌خو‌یندوو‌یه‌تی‌که‌ده‌زانین‌مه‌لانا‌سه‌رۆکی‌ته‌ریقه‌تی‌نه‌قشبه‌ندیی‌بووه‌له‌سه‌رده‌می‌خو‌ییدا. له‌مه‌وه‌ده‌شی‌بیر‌بۆ‌ئه‌وه‌بروا‌که‌وا‌نالی‌نه‌قشبه‌ندیی‌بووبی‌نه‌ک‌قادریی. به‌لام‌به‌ر‌له‌وه‌ی‌رایه‌که‌ی‌من‌هه‌له‌وه‌شیتته‌وه، ده‌بی‌ئه‌وه‌بزانی‌که‌خو‌یندنی‌نالی‌له‌ته‌که‌یی‌مه‌ولانا‌دوای‌ده‌ر‌چوونی‌مه‌ولانا‌بوه‌له‌سلیمانی. که‌واته‌لیکدانه‌وه‌که‌و‌برپاری‌قادری‌بوون‌و‌نه‌قشبه‌ندیی‌بوونی‌نالی‌به‌هۆی‌زانینی‌مه‌شره‌بی‌ئه‌و‌مامۆستایانه‌وه‌ساغ‌ده‌کریتته‌وه‌که‌نالی‌ده‌رسی‌خو‌یندوه‌له‌لایان.

خو‌ینه‌ری‌به‌ر‌یز‌ده‌بینی‌سه‌ر‌له‌به‌ری‌نووسینه‌که‌په‌له‌ی‌لئ‌کراوه. به‌عاده‌ت‌تۆژینه‌وه‌له‌ئه‌ده‌ب‌و‌ژیانی‌شاعیریکی‌وه‌ک‌نالی‌کاری‌چهند‌سال‌خه‌ریک‌بوون‌و‌که‌رسته‌کو‌کردنه‌وه‌و‌پرسین‌و‌لیکدانه‌وه‌و‌به‌یه‌کتر‌گرتن‌و‌به‌راورد‌کردن‌و‌ئه‌وان‌ته‌رزه‌چالاکییانه‌یه، له‌حالی‌کدا‌ئه‌م‌نووسینه‌له‌سه‌ره‌تاوه‌زهنه‌ی‌عه‌فوی «نالیدۆستی» بوه‌له‌ویژدانی‌خاوه‌نه‌که‌یه‌وه. به‌لام‌له‌گه‌ل‌ئه‌مه‌شدا‌زهنه‌ی‌ویژدان‌له‌پاشخانیک‌ی‌به‌رین‌و‌قووله‌وه‌ته‌ره‌شقۆی‌کردوو‌ه‌و‌به‌سه‌ر‌دیوانی‌شاعر‌و‌میژووی‌به‌رده‌ستدا‌خۆی‌بلاو‌کردۆته‌وه.

لەم ڕۆهوە عەیبی پەلەکردنەکە ئەو عەیبە ڕووت و قووتە نیە کە لە کاری سەرپێیدا بەدەر دەکەوێت. پەلە کردن شتیکیە و سەرپێی (ارتجال) یش شتیکی ترە. هەموو جارانی ش مرۆف ئەو کات و دەرفەتە ی چەند ساڵە شک نابات کاری ئەمڕۆکە ی بۆ بخاتە سالتیکی تر، لەو حالۆبارە ی منیشی تێدام، کە وا پەیتا پەیتا بە پێی بەرپرسیاریکی ڕووی تێ کردووم، بەرەنگاری واجبی یەک لەسەر یەک دەبم هەر بە جاری ماووم نابێ خۆتەر خان کردووی تاکە یەک ئەرک بکەم بۆ چەند سالتیک، بگرە یەک دوو مانگی ش. لەگەڵ ئەم تێبینیانە شدا ئەو راستییە هەر باقییە کە بەرھەم، بەری عەفویەت بێ یا کورک بوونی چەند سالان بێ، نرخ ی زاتی خۆی دەدریتێ نەک ئەو کاتە ی خاوەنەکە ی پێوہی خەریک بوو، چی هەیشە وا لە پیش چاوی خۆینەر و ڕۆشنییرانی کوردایە نە زەرپەییکی لێ شار دوونەوہ و نە پێی دەر خستنی هیچ راستیی و نەینییکی لەبەر هەنگاوی کە سدا کوێر کردۆتەوہ، تەنانەت ئاشکرایەکە ی لە رادەینکدا یە هەر دەلتی شتیکیە لەو شتانە ی بەر مەفھوومی ئەم دێرە شیعرە ی نالی دەکەون:

ئەعمالمان لەگەڵ هەموو ئەوزاعی حالمان
مەخشووش و جەمع و حازرە گەر خیر ئەگەر شەرە

لە کۆتایی ئەم پیشەکییدا، پەیرەوی شاکاریکی نالی دەکەم کە لە ئاکامی مەھارەتی بێسنووردا سەر و بنی بەیتە کە گەشتۆتەوہ یەکتەر بە جۆریک ئەو کۆتایی هینانە ی کە لە ڕوالەتدا داخواری بەیتەکیە، دەبیتە دەستپێکردنەوہ و تێھەلچوونەوہ ییکی سەرلەنوێ و بێبیرانەوہ، وەک کارەکی من لەم نووسینەدا، کە ئەگەر غەدری لێ نەکەم دەبێ بیکەم بە یەکەم پێپلیکی پەژدەییکی لیکۆلینەوہ لە ئەدەب و شیعر و بەسەرھاتی نالی، ئەگەر لەویان سەرکەوتم هەنگاوم بگاتە هی دواتر و دواتر... لەگەڵ منیشدا خۆینەرانی ئەدەبی کوردیی و نالیدۆستان:

نیشانە ی پوختەگی بێدەنگییە نالی ئەگەر پوختە ی
بە حوججەت / «حجە» / طە ی بکە نامە بە حیددەت پە ی بکە خامە

«بە حجە نامە طە ی کردن» هەر وەک لە زاھیردا بە توندی پێچانەوہ ی نامە رادەگە یەنی، لە راستیدا ئەوہ ی مەبەستە کە وا نامە کەت وەھا بگە یەنە سەر کە بپیتە «حجە» و بەلگە بە ھۆی تەواویی و بێ عەیبییەوہ.

«بە حیددەت پە ی کردنی خامە» ئەویش لە زاھیردا بە ھەژمەت شکاندنی قەلەمەکە ی رادەگە یەنی، بەلام واتاکە ی راست و دروستی ھەلبەست پێچەوانە ی ئەمە یە، چونکە لە پێی تەوریەوہ دە یەوێ بلی قەلەمە کەت بۆ تیژکردنەوہ دادە تاکو باشتر بنووسیت:

«بە حیددەت پە ی بکە خامە-بە تیژی بپرە قەلەمە کەت»، نامە طە ی کردنەکە و خامە پە ی کردنەکە ش ھەردووکیان خامۆشن، دەنگیان لەبەرەوہ نای، بەلام بە برشتن کە ئەمە ئەو پەری پوختە بوون و پینگە ییشتنە.

چ دەرسێکی بەنرخە ئەم پەندە ی «بەخشینی بێ دەنگ»!!

تیبینی:

خوینەر بم بهخشی له وهدا و ابووه یهک بهیت به دوو شکل نووسراوه که هه ریه که بیان له ده سنووسینگه وه هاتوه و هیچیشیان تا ئیستا ساغ نه کراوه ته وه.
ئومید ده که م ئه م پیویسته ی ساغ کردنه وه ی شیعره کانی نالی له دوارپوژتیکی مهیله و نیژیکدا له لایهن کۆری زانیاری کورده وه ئه نجام بدریت.

بەشى يەكەم

ئەركىكى پۈ تام و شامى سەر شانى لىژنەى ئەدەب لە كۆرى زانىارى كورد لىكۆلېنەو و تۆزىنەو وەى
دىوانى «نالى» يە. پۈگىرامى لىژنە لەم مەيدانەدا، وەك لىنى چاودەروان دەكرىت، ئەو يە دوا بە دواى
بۆركردن و ساغ كوردنەو وەى دىوانى حاجى قادر، كات و چالاكى خۇى تەرخان بكا بۆ راست كوردنەو و
شى كوردنەو وەى شىعەرەكانى نالى لە گۆيرەى دەسەلات و تى بركردنى ھۆش. ديارە بە دەم ئەم كارەو،
لىژنە چى دەستى كەوئى لە شىعەرى بلانەكراوى نالى ئەو يىش دەخاتەو سەر خەرمانى دىوانەكەى.
لەنىوانى ئەندامانى كاراى كۆردا ئەم فەرمانە پووى لە مامۇستا ھەژار و لە من كرد كە ھەردوومان
ئەندامىشەن لە لىژنەى ئەدەب. بەم بۆنەو ھەلكەوت و پىكەوت لە جاران پتر خۇ بە دەستمانەو دەدا بۆ
تەركردنەو وەى دەماغ و زاخاودانى مېشك و پەواندەو وەى كەسەر لە پى خەرىك بوون و يەكتەر خەرىك
كردن بە دۆزىنەو و ھەلھىنانى گەوھەرە شراوھكان و مەتەلاو يەكان و ئەفسووناو يىبەكانى تاك تاكە بەيت
و دوو بەيتى ئەم غەزەلە و ئەو قەسىدەيەى كەوا دەماودەم لە نىوان شىعەردۆستاندا ناوبانگى شراوھى و
نەزانراو يىيان گەيشتوتە رادەى «يقين» و سەلماندن. وا دەبى كە بەختى لەبار يارمەتىمان دەدا و بەسەر
يەكىك لەو گەوھەرەنەدا دەكەو يىن و پوالەتتىكى واتا نەپنىكەى لە زىھنماندا دەترىسكىتەو، سەمىلە
خنكەى شادمانى دەمانگە شىننىتەو، ھەر دەلئى شىرى مووسامان دۆزىو تەو و خۇشمان لەو دەدا لەسەر
ھەق دەزانين چونكە باوەرمان ھەيە بەو كە «نالى» شاھكارى ئەوتوى بە ميرات بۆ گەنجىنەى ئەدەبى
كوردىيى بەجئى ھىشتوو ھاوتاي نر خدارترين گەوھەرى ئەدەبى رۆژھەلانە كە پىسپۆر و دوپناسان
بۆردەى بگەن، ئەگەر نەلئىم ژووروى ھەموانە.

بەم جۆرە، پىشەدەستى دەكەين لەو كاتە چاودەروان كراو وەى خەرىك بوونى «رسمى» مان بە دىوانى
نالىيەو و ھەر لە ئىستاو گەلالەى كەشكۆلئىكى دەرويشانە دەست تى وەردەدەين بەلكو ناوناو نازووقە
و تووشەيىكى دواپۆژى تى بگەوئىت. لىرەدا نمونەيىكى بەرھەمى پىشەدەستى كردن دەخەمە پوو.

لەم چەند رۆژانەى پيش دەست پيكرندم بەم نووسينه، لە دواى ساڵەهاى حيرهتەوه، بۆره ماناييكم بۆ ليك درايەوه لەم بەيتەى سەرەتاى قەسیدەييكي:

دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه جەوابى نادەم
مودەتيكە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم

بەيتەكە لە خۆوه هاوار دەكا تەلەى ناووتەوه بۆ تيكراى ئەديب و شيعردۆستان. بەراستى ئەم بەيتە يەكێكە لەوانەى نالى، خۆى، لەچەند جيگايەكدا سرنجى خەلقى راكيشاوه بۆ وردى و قووليان تاكوو جاريكيان پاتەوپات پيمان دەلى:

نالى بە داوه شەعرى دەقىقى خەيالى شيعر
بۆ ئەو كەسەى كە شاعيره سەد داوى نايەوه

هەتا بشليى راستى فەرموه: دل كە بەينيك بى لە قەفەسدا بى و ئارەزوى سەيرى چەمەن بكا، چۆن ديتە باوهرهوه كە عەزاب نەدانى بە جەواب نەدانەوى دەبى؟ وا چاوهنۆر دەكرى بيگوتبا چيتر دريژه بە عەزابى نادەم و بە قسەى دەكەم و لە قەفەس دەرى دىنم بۆ سەيرى چەمەن.
روالەتى شيعرەكە يەكجار «صريح»ە لەوهدا كە «تناقض»يكي بى فيلى تيداىە، نيوى يەكەمى بە زاھير چ خزمایەتينيكي نيه لەگەل هى دوهميدا مەگەر دژايەتى و نەگونجان و لەيەكتر تۆران بى.
نارەحەتى مرؤف بە دەست ئەم هەموو ريك نەكەوتنەى «صدر و عجز»ى بەيتەكە واى لى دەكا لە لاوه واتاى بۆ بخوازيتەوه و خۆى نەختيک پى دابىن كا. لەم روهوه بە دلى خۆمدا هاتوو و لە خەلقى تريشم بيستوه ئاخۆ دەبى مەبەستى نالى ئەوه نەبى كەوا دلەكەى بە ژيانى ناو قەفەس راھاتوه و فيرى وەزعى بەنديخانە بوە. ئيتىر بردنى بۆ سەيرى چەمەن دەبیتە هۆى عەزاب بۆى چونكى هەر دەبى لە چەمەنەوه بگەریتەوه بۆ ناو قەفەسەكە ئەوساش هەستى بە عەزاب پتر دەبى. ئەمەم بە دلدا هات، بەلام خۆم بە خۆم دەگوت نالى ئەو شاعيره نيه سوآل و سەدەقەى و اتا بكا لە من و غەيرى من لە لاوه بۆى بخوازينەوه. ئەو لەوپەرى بەخۆنازىن و دەسەلاتى شاعيرييهوه «تناقض»يكي واى داناوه لە ناو بەيتەكەدا كە لە چاوى نووستووش بچەقى، دەبى لە ناو وشە و تيكەهەلكيشانى بەيتەكە خويدا چارى ئەو «تناقض»ە و هۆى رەواندەوى هەبى، هەر لەمەشدا زیدە دەسەلات پەيدا دەبى، ئەو دەسەلاتە كە مالى حەلالى بى دەمەتەقەى «نالى»يە.

لە نكاو تارمايى واتاييكم بۆ كەوتە ناو ليلايى پشت پەردەييكي تەنكەوه. لە كورديدا رستەى «جەوابى نادەم» دوو مەبەست رادەگەيەنى، يەكەمیان وەرام نەدانەوهيه، دوهمیان لەووه ديت كە «جەوابى دا» بە واتاى «قسەى رەت كردهوه، لى نەسەلماند» دەگوتريت، لەم بەيتەشدا «جەوابى نادەم» زياتر بۆ واتاى دوهم «قسەى رەت ناكەمەوه» دەروات چونكە كە مەبەستى «صريح» وەرام نەدانەوه بى دەگوتري «جەوابى نادەمەوه - نەك نادەم». كەواتە رستەى «جەوابى نادەم» ليرەدا دەبیتە «رەتى ناكەمەوه». بەم جۆره نيوه بەيتەكەى يەكەم لە رووى واتاوه واى لى بەسەر ديت: دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه، رەتى ناكەمەوه و

لئی دەسەلینم. بەمەدا ھەندیک رینگەى سەخت دەبرین لەو ھەلدیر و بەردەلانە زێھنیە کەوا نالی لە خەيالاتی شیعەر ناسیماندا ھەلى ناو.

واتای نیوہ دیری دوہمی بەیتە کە ئەگەر وەک روالەتی خۆیشی بمینتەوہ و ھیچ شیوہی ونی لی بەدیار نەخەین و چ سەرپۆشی تازەى لەسەر ھەلنەدەینەوہ دەشی بییتە تەواوکەری نیوہى دوہم: مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم بە رەت کردنەوہى داخواریەکەى و نەبردنى بۆ سەیرى چەمەن. بەلام نیوہ بەیتە کە لەو جەزە تەسکەدا ناوہستى، واتای نھینى ئەوتوى تىدایە مەودای بەرفرەوانترى پى بوى. نالی خۆى بەوہندە ریککەوتنە سادەبە لە میانى نیوہى یەکەم و دوہمی بەیتە کە رازى نابى. نالی کە ھات و ئەم «تناقض» ە زلەى خستە روالەتى واتای نیوہى یەکەمى بەیتە کەوہ، ھەر نەبى بۆ خاترى پیکھینانى «توازن» و پارگرتنى لەنگەر، دەبى تەلەییکی زلیشى لە نیوہى دوہمی بەیتە کە نایتەوہ. من تەلەییکم دۆزیوہ ئەگەر دوو سى تەلەى تىدا نەبى. کە دەشلیم «تەلە»، ئەوہى راستى بى، بە دۆزینەوہى تەلە کە بەرەو رەھایى دەروین لە سەرسورمان بەرامبەر وردەکاریى و سیحەر و دارشتنى بەیتە کە. بابزانین چۆن!

نیوہ بەیتى دوہم لەوانەبە بەم جۆرە بنووسریت وەک لیرە بە پیشەوہ نووسیم: «مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم» لەوانەبە بەم جۆرە بنووسریت و بخوینریتەوہ: «مودەتیکە لە قەفەس دایە عەزابى نادەم». وشەى «دایە» لیرە بە واتای «ملى نایە...» وەک ئەوہى کە بلێى «دایە بى عارى - مى نایە بى عارى». کە ئەمە وای لی بەسەر ھات رستەى «عەزابى نادەم» ئەویش خویندەوہ و واتاییکی تازە پەیدا دەکات و دەبیتە «عەزابى ناکات... عەزابى بى کات و سەعات - واتە عەزابى ھەمیشەبى». بەم جۆرە واتای نیوہ بەیتە کە بە تەواوی دەگۆریت: دلەکەم مودەتیکە لە قەفەس داویەتە عەزابى نادەم - بى کات و سەعات و دائىمى. کەواتە جى خۆیتى لە نیوہ بەیتى یەکەمدا نالی گوتبیتى «دل دەلى سەیرى چەمەن خۆشە، رەتى ناکەمەوہ و قسەى ناشکینم».

ئەم واتایە ھەر خۆى دەبیتە پیشەکى بۆ بەیتى دوہمی قەسیدەکە:

مەجلیسێكى چەمەن و بولبول و بەزمى گول و مول

بە دوو سەد مەدرەسە و دەرسى کیتابى نادەم

باوہرم ھەبە بەم واتا لیدانەوہ و دەرخستنى شیوہیىکی نھینى مەبەستى نالی لە بەیتە کەدا چ سامانىکم بۆ دەسەلاتى نالی پیکنەھیناوە و لەوانەبە نەختیکم لە سامانى حەقیقەتى نالی کەم کردبیتەوہ چونکە دەشى ئەم واتا لیکدانەوہبەى من پەردەى خستبیتە سەر واتای تری لە خۆى جوانتر و لەبارتر و لە چاوى سرنجدەرى شارەدبیتەوہ لەو رۆوہ کەوا زۆر جارەن وا دەبى خەریک کردنى زېھن بە شتیکەوہ رى شتى تری لی دادەخات.

بە خەيال گۆیم لى ھەندى خوینەرانى ئەم نووسینە دەلین ئایا واتای وەک ئەمەى تازە لە خویندەوہى بووینەوہ ھیندە پىداھەلگوتنە دینى؟ چ فەرقیى دەکرد ئەگەر نالی «تناقض» ەکەى نەخستبا ناو شیعەرکەوہ و پىووستیش نەبا بە ھوى وشەسازیبەوہ بى رەوینیتەوہ؟ گۆیا زېھن خافلاندى بە واتای وەھا سەرپۆشکراو چ سوویدیكى مادى و نامادیمان پى دەگەبەننى، چ مایەبىک لە سامانى رۆشنبیریمان زیاد

دهكا؟ ئەم واتاي وا تهجریدی چ دادیکی گه له كه مان ددها؟ چ دهر دیکمان به شیعری وهها تیمار دهکری؟ چي؟ کوا؟ کام؟ کهی؟ کوئی؟ بو؟ و ههرچی پرسهک (علامه استفهام) ههیه خو دهخهه بیری خوینه رانه وه و به دوا واتای ئەم بهیتهدا دین و دهبنه نار هزامهندی له و له منیش.

من بق رت کردنه وهی ئەم ئیعتیرازانه هانا نابمه بهر شیعری شاعیره تازه کانمان تا نمونهی نامه فهووم له وان بینمه وه و بیکه م به عهیبپوشی ورده کاری و «تجرید» له شیعری نالیدا چونکه بق خۆم چ ئیعتیرازم نیه دژی ئەو شیعره نه ویاوانه ههرچهند گه لیک له شیعری نالی نامه فهومترن و هی وایان تیدایه هینده هیمایی و دهر وونی و «تجرید» بین له وانن به لای خاوه نه کانی شیانه وه واتاییکی یه کجاره کی «نهائی» یان نه بی و به پیتی گۆرانی باری نه فسی و زیهنی و دهر و بهری خۆیانه وه «تصور» یان بق واتای ئەو تاک تاکانه بگۆریت. من که ئەم نمونه نامه فهوومانه ناکه م به رته که ره وهی ئیعتیرازان له وهدا رووم ههر له تیکراییکی ئەو نارازیانه نیه، به لکو گه رده نی خاوهن نمونه کانی نازاد ده که م و پیمان نالیم ئیوه که شیعری توئیکالوی کهس تینه گه بیشتوو بلین ههقی رهخه تان نامینی له شیعری خه لقی تر. من له باریکدا نیم باوه ری خۆم وهیا شیعری نالی به زه عیف بزانه تاکوو به سه ر به لگه و پردی زه عیفدا له رووباری رهخنان بپه رمه وه. نه شیعری نالی و نه فکره که ی خۆم ئەوه نین داروه کازی خۆ پی دهر یازکردن له نمونه ی شیعری تازه داهاتوی کورد و غهیری کورد بخوازمه وه به شه فاعه تکاریان. ههرچی شاعیری ره مزی توئیکالوی کورد و غهیری کورد ههیه لیم به دنگ بین و بلین:

ئیلتیقای پۆلا و ئاسن ههر نيزاعه و گیر و دار
جه معی «ماء و نار» و مرده و زینده و «مرخ و عفار»

تهقه له سه رمانه وه دینی و به زیاده وه ماندوو مان دهکا، من نایه م بابه تی ئەوتو له شیعری ئەو شاعیرانه خۆیان بینمه وه که وا تهقه له سه ری هه موو دنیا بینی و له وانه بیت چهند جار ان چاوی تینه گه بیشتن به خۆشیان بترو کینی و بهر له وه بق رونا کایی واتای بچن، رهنگ بی ههر بۆشی نه چن. من ئەو نمونه نه به عه بیدار نازانه تاکو عه بییکی رواله تی شیعری نالی وهیا که له به ریکی باوه ری خۆمیان پی داپۆشم. سه ختی واتا و ناوه رۆک له ههرچی به ره می ئاده مزادا ههیه به دی دهکری به مه رجیک له و به ره مانه بی خو پیوه خه ریک کردن و تیوه رمان و لیکۆلینه وه بینی.

ههرچهند مه یلی خۆم له شیعردا پتر بق «سهل ممتنع - ئاسانی سه رکهش» دهچی تا جو ریکی تر، له گه ل ئەمه شدا شیعری سه رکهش و سهخت که له قوولایی دهر وون و ناخی هونه ر و نازکی ههست و تۆفانی ده سه لاته وه هاتبی به قه در «ئاسانی سه رکهش» و له ویش پتر ده مه ژینی و دل م ده کۆلینی. گه لیک جار ان وا ده بی به رامبه ر پارچه بی که هه لبه ست وایا په یکه ری که ته زوو و کهف و کولی توانه وه له ناو «گه وره یی غه یب... نه زانراو... مطلق... جوانی بی سنوور... تاریکستانی نهست... فره وانیی سروشت» له سه رچاوه نه نینه کانی دهر وونمه وه هه لده چی بی ئەوه له گه فتو گۆی پارچه کان بگه م وهیا بتوانم په نجه بق مه به ستیان دریز که م ئەو تیگه بیشتنه که ر و لاله نه بی که وا زور به لیلی و ته ماوی له بریقه ی «عبقریه» تی پارچه کانه وه پراو پر دهر ژیته شه که فتی مه وه وومی متمانی و قه ناعه ت له نه فسدا. به دهست من نیه و خه تای تۆش نیه، ئاره زوی شتی ئاسان و هه ز کردن له ساکاری و ساده یی

خووی مندا له، پیشه‌ی هه‌رزه‌کاره. ته‌نانه‌ت له جیهانی مندا لانیشتدا گه‌پی ته‌مه‌نی ه سالی به لای ته‌مه‌نی ۱۵ سالییه‌وه پروپوچ دهرده‌چی... تازه ئاشنای دامه هه‌ر ئۆینی «یه‌ک به دوو» ده‌زانی... گه‌نجی تازه خوینده‌وار چیرۆکی چه‌ته و بۆکس وه‌شاندن و جینس ده‌په‌رستی... سواری نابه‌له‌د هه‌ر له سه‌ره‌و هه‌ورازان ولاغه‌که‌ی تاو ده‌دات، له شتیوانیش لینی داده‌به‌زی... ئەم کارانه هه‌موویان پله‌ی هه‌لکشوتر و سه‌ختریان هه‌یه، سووچی ئەوان نیه ناشاره‌زا تیان ناگا و که‌م ده‌سه‌لات پیتیان ناویرئ. شیعریش وه‌ک ئەوانه و له‌وانیش زیاتر ئەمپه‌ر و ئەوپه‌ری ئاسان و سه‌ختی له یه‌کتر دووری هه‌ن.

شاعیر له دوو رووی گرنه‌وه دهره‌تی خو روونکردنه‌وه‌ی له نووسه‌ری په‌خشان که‌متره:
یه‌که‌میان له‌وه‌دا که شاعیر ته‌رجومانی جۆشی عاتیفه‌یه نه‌ک لیکدانه‌وه‌ی هۆش. دهره‌وون که کولا بلق و قولپی بورکانی هینده وه‌چی دهره‌په‌رینئ و تیشکی هینده خیرا به ئاسۆیدا تیده‌په‌رئ، ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زیهنیکی وه‌ک جادووی نه‌بی و ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی له خۆیدا شک نه‌با ناتوانئ وینه‌ی کرۆکیشیان بشکینئ چ جایی بیانکا به تابلوی پر له هونه‌ر.

دووهمیان له‌وه‌را که شاعیر ئەو مه‌ودایه‌ی درێژه پیدانی گوته‌ی له پیتشدا نیه که نووسه‌ری په‌خشان هه‌یه‌تی. شیوازی عه‌رووزی بی یا هی ره‌ها «مرسل» ی تازه داها‌توو بی، رسته‌ی شاعیر نابئ ئەوه‌نده درێژ بیته‌وه په‌راویرئ «تفعیل» هکانی به‌به‌زینئ.

له‌م دوو تایه‌تیه «بنجی» یه‌دا که خه‌تی جوداوازی ده‌کیشن له میانی شیعر و په‌خشاندا، شیعر جوړیک به‌ندیخانه هه‌ل ده‌نئ به ده‌وری خامه‌ی شاعیردا که‌وا به زه‌حمه‌ت جیی خو‌ی و خه‌یالات و ته‌قینه‌وه و وتووێژه‌کانی تیندا ده‌بیته‌وه. هه‌رچه‌ند بتوانئ ئەندازه به‌کارینئ له ریزکردن و ریکخستنی هه‌ست و بیر خوی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌دا دیسانه‌وه ته‌نگ به خامه‌ی هه‌لچنراوه و ته‌نگه‌تاو کراوه. ده‌بی له سه‌غله‌تیه‌دا لپی به‌سه‌لینین وشه‌ییکی ئەو به هه‌موو واتای «صریح و حقیقی و مجازی و تضمینی» یه‌وه له ناو شیعردا په‌یام به‌خش ده‌بی، ئیشاره‌ییکی ئەو بایی گوته‌ی پاته‌وپاتی من و تو له ناو دل و ده‌روونی گوێگردا ده‌نگ بداته‌وه. که حال وا بی دیاره لی حالی بوونی شیعر زه‌حمه‌تتره له په‌خشان با جارئ شاعیر هیچ خو نیشاندا‌نیشی نه‌کردبی که خو نیشاندا‌نه‌که‌ی به زیاده‌وه واتای هه‌لبه‌سته‌که‌ی زه‌حمه‌ت کردبی.

سه‌ره‌رای مه‌ودا کورتی که کاری شیعر وه‌زه‌حمه‌ت ده‌یه‌خی، پنیوستی بوونی مؤسیقا و تاو و ته‌ئسیری وشه و شیوازی هۆندنه‌وه له شیعردا ئەویش سه‌ر له نوئ فه‌رمانی شاعیر سه‌ختتر و ئەرکی گرانتر ده‌که‌ن. شیعر بی مؤسیقا و که‌م ته‌ئسیر نرخی هونه‌ری نابئ ئەگه‌ر له رووی خه‌یاله‌وه په‌روازی بۆ ئاسمانیش بچئ. بۆ ئەم مه‌به‌سته شاعیر ده‌بی وشه‌ی مناسبی جینگه و هاوئا‌هه‌نگ له‌گه‌ل وشه دراوسیکانی ده‌ست بژیر بکا له فه‌ره‌نگی زماندا. وا هه‌یه وشه‌ی مؤسیقاییه‌ی ده‌دۆزیته‌وه به‌لام بۆ «تفعیل» هکانی ده‌ست نادا.

له نمونه‌ی چاوه‌دیریی کردنی مؤسیقای وشه به‌یتیکی نالی دینمه‌وه مه‌به‌ستمان بۆ روون بکاته‌وه:

جامی تاقی مه‌یکه‌ده میشکاتی «قندیل» ی دلّه
شیشه پر قه‌رقه‌ف له ره‌رفه‌ف شاهی عالی ره‌رفه‌ف

لەم بەیتەدا کارمان بە وشەى «قندیل» دەو هەیه. بەیتەکه ئیشارەى بۆ ئایەتیکى قورئان: «مثل نوره کمشکاة فیها مصباح». دەبینى له ئایەتەکهدا قورئان وشەى «مصباح» ی بەکار هێناوه، که چى نالى وشەى «قندیل» ی له جى داناوه. بۆ دۆزینەوهدى مۆسیقا دۆستى نالى له هەلبژاردنى وشەدا، بینه وشەى «قندیل» له بەیتەکهدا بگۆرە بە «مصباح» و بیکه:

جامى تاقى مەیکەدە میشکاتى «مصباح» ی دلە

تەماشای، بە دوا یەکدى داهاتنى دوو وشەى درىژى یەک کیشى وەک دوو وشەى «کمشکاة و مصباح» چەند ناقولاً دەردەچى و مۆسیقای بەیتەکه دەمرینى؟ وشەى «قندیل» که هاتە جینگەى «مصباح» سەرەوژوور چوونەوهدى «کمشکاة» ی شکاندوو بۆ خوارووه و نەفەس سواریى خوینەرى کردە پشووێ حەسانەو بەوهدا بزوینى «ا» ی وشەى «مصباح» که بزوینى سەرەوژوورى ستوونییە، کردى بە بزوینى «ى» ی وشەى «قندیل» که سەرەوژوورى ستوونییە. وشەى «قندیل» جگە لەوهدى «ا» ی وشەى «مصباح» ی گۆرپى بە «ى»، سەرەتاکەشى له سەرەتای «کمشکاة» دوور کەوتۆتەو، لەوهدا جارێکى تریش له عەبدایەتى «کمشکاة» رزگار بوو:

مشکاتى مصباحى دلە

مشکاتى قندیلی دلە

لەم تێبینیانەو بۆ هیندى دەچم که وا مەودای تەعبیر و دەرفەتى خۆ ئاشکرا کردن بۆ شاعیرێک گەلیک تەسکتر و تەنگترە تا نووسەرى پەخشان.

هەموو ئەو تێبینیانە بەلاوه بنى: شاعیر نابى قسەى عادەتى بکا و خواردەمەنى بازار و لۆقنتەى گوفتار کاویژ بکاتەو. له شاعیر چاوەروان دەکرى تەجرووبەییکی خۆى بخاتە ناو چارچۆیهى هەلبەستییەو. مەرج نیە تەجرووبەکه رووى دابى، با زادەى «تجرید» ی تەجرووبە کۆنەکانى بى که ئەوسا بەوهدە هینانى سەختتریش دەبى. له هەموو حالاندا فکرى رەسەنى بى پیشینە «سابقه» که له قوولایى دەروونى هەستیارووه هەلقولت و بەسەر زمان و خامەى هونەرکاردا هەلبژێ هیندە کىوبى و بینگانە دیتە بەر گوپى گوینگرهوه لەوانەیه وەک گوتهى زمانىکی غەریب خۆ بنوینى و لى تینگەییشتنى گەلیک بەولای زەحمەتەو بى. ئەم قسەیه دەمانگەیهنى بە «ناوەرۆک» و حیکایەتە پرتەقە و رەقەکهى.

نەختیک بە درىژى لەم مەوزوعەو دواوم و لەسەریم نووسیوه، زەرورەت وای کرد جارێ بلاو کردنەوهدى بوەخرى چونکه بەر بەشى دوهمى باسە درىژەکهى «حاجى قادری کویى» کهوت. لێردە یەکجار بە کورتى لى بە کۆتایى دەگەم.

سنوور کیشان بە دەورى ناوەرۆکی قەراردادەکراو و سەپاندنى بەسەر نووسەر و شاعیر و هونەرمانددا وشکایی بە بەرهمى بایەخدار دینى له سەرانسەرى مەیدانەکانى شیعر و نووسین و هونەر. که رەوا بى ناوەرۆک بسەپى بەسەر خەلقدا دیارە بىر و باوەرى دەستەى دەسلالتدارى کۆمەل دەبیتە ناوەرۆک، حکومەتى هەر شوینیک خۆى دەکاتە سەرچاوهى فەلسەفە و بیروباوەر. بۆ خۆت

به‌راوردیك بكه له میانی وه‌زعی شیعر و نووسین و هونه‌ر له دوو جینگه‌ی به‌یه‌کتر نه‌چووی وه‌ک فاتیگان و چینی میلی. بینگومان له‌م گوتیه‌مدا په‌یره‌وی که‌رانی هه‌ر دوو شوینه‌کانم له خۆم تۆراندووو چونکه‌ هیچ لایان به‌وه‌ رازیی نین ناوی له‌ته‌ک ناوی لایه‌که‌ی تر‌دا بیت، که‌ رازیی نه‌بن به‌ دراوسییه‌تی له‌ میانی ناویان دیاره‌ هیچ لاییکیشیان ریگه‌ نادا بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌ی لایه‌کی تر‌ه‌ناسه‌ هلبیئتی.

من هه‌قم نیه‌ به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه‌ ئاخۆ تۆ چه‌ز به‌ کام لایان ده‌که‌ی وه‌یا له‌ کامیانه‌وه‌ نیزیکتی، له‌مه‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م مه‌به‌سته‌ به‌ میسالیکی زۆر ئاشکرا که‌وا په‌کی له‌سه‌ر پوونکردنه‌وه‌ نه‌که‌وتبی بیخه‌مه‌ به‌رچاوت سه‌پاندنی بیروباوه‌ر چ ئه‌نجامیک ده‌به‌خشی له‌ رووی وشک بوونی سه‌رچاوه‌ جوړ جوړه‌کانی به‌ره‌می فه‌لسه‌فی و فکری و هونه‌رییه‌وه‌. له‌ ته‌جروبه‌دا ده‌شبینین، ئه‌و ناوه‌رۆکانه‌ی له‌ نیوان یه‌ک کۆمه‌لدا دۆستی به‌ هیزیان هه‌یه‌ و هیچیان ناتوانن ئه‌وانی تر‌ نابوود و قوماربا‌ز بکه‌ن چالا‌کانه‌ ده‌سته‌ و یه‌خه‌ی یه‌کتر ده‌بن و بینه‌قاقای یه‌کتر ده‌گرن به‌ نیازی په‌کخستن و له‌ناویردن، هه‌ر کامیکی لیشیان بگریت ده‌لتی خۆم راست ده‌که‌م و پاسه‌وانی میلیه‌تم.

خوینهر له‌ عاست ئه‌م گوتیه‌مدا هه‌ر هه‌لوه‌ستیک ده‌وه‌ستی با بوه‌ستی، من له‌سه‌ر هیندی پی‌ داده‌گرم که‌ وا ده‌بی نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ئازاد بن له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن و ده‌یلین، چ مه‌ترسیش له‌وه‌دا نیه‌ ئه‌م ئازادییه‌ ببیته‌ هۆی لادان و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌ شه‌قامه‌ریی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی. سه‌یره‌ له‌ هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر بترسین که‌ هیچ چه‌کی ترسینه‌ر و کوشنده‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌، به‌لام ترسمان نه‌بی له‌وه‌که‌سه‌ که‌ ده‌سه‌لاتی سه‌پاندن و یاساغ کردن و تۆقاندنی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌. شاعیر و هونه‌رمه‌ند چ تیر و شیریان هه‌لته‌کیشاوه‌ میلیه‌تی پی‌ بترسین، کوتال و مایه‌ی نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند و شاعیر که‌ شیعر و نووسین و په‌یکه‌ر و گۆرانی و ره‌سم و مۆسیقا... یه‌ له‌ خۆوه‌ ناتوانن هه‌نگاوی مندالیک خوار که‌نه‌وه‌ مه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداریک بی‌ و بیانکا به‌ کوته‌کی خه‌لق تۆقاندن. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ندیش ئیفلاس به‌ خۆی ده‌کا و باوه‌رکه‌ی ده‌پلیشینیتته‌وه‌ که‌ بی‌ و داوای دهم کوت کردنی فلانه‌ جوړ و فیساره‌ ناوه‌رۆک بکا به‌ توه‌مه‌ تیگرتنی دژایه‌تی گه‌ل و نازانم چی، چونکی رۆژه‌ک دی هه‌مان نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ده‌مکوت بکرین له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتیکی تره‌وه‌ که‌ باوه‌ری له‌ هی ئه‌وان جو‌دایه‌، هه‌ر به‌ توه‌مه‌ی دژایه‌تی گه‌لیش نه‌ک تاوانیکی تر.

ناوه‌رۆک زاده‌ی هه‌ناوی به‌ره‌مه‌نییه‌تی، که‌ ترسی توه‌مه‌ و تاوانبارکردن ئه‌و ناوه‌رۆکه‌ی گۆراند له‌ ده‌روونی خاوه‌نه‌که‌یدا ئه‌وا بینگومان به‌ره‌مه‌یکی بیژوو له‌وه‌ه‌ناوه‌دا ده‌رسکی. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند قه‌رزاری ئازادیی گوتی زمان و کرده‌وه‌ی ده‌ست و خامه‌یانن، چ سه‌رمایه‌یکی تریان نیه‌ له‌ کۆمه‌لدا ده‌وله‌مه‌ندیان بکا و حورمه‌تیان بۆ پیکه‌وه‌ بنی، چ ریگه‌ییکی تریشیان له‌ به‌ردا نیه‌ تییرا برۆن بۆ خزمه‌تی گه‌ل و بیروباوه‌ری خۆشیان جگه‌ له‌و تاکه‌ ریپازهی نووسین و هونه‌ر. که‌ بین و ئه‌وه‌ش له‌ خۆیان یاساغ که‌ن دینه‌ سه‌ر ساجی عه‌لی و له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌ نابوود ده‌بن. تیده‌گه‌م و دیته‌ قه‌ناعه‌تمه‌وه‌ شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند <۳> چاوه‌ هه‌ندی راستی بپۆشن و به‌ زاھیر له‌ ریگه‌ی پشتگیری کردن له‌ سوودی گه‌له‌وه‌ داوا بکه‌ن ده‌ستی بازگان و به‌قال و عه‌تار و خورده‌مالیک ببه‌ستری چونکه‌ هه‌ر نه‌بی ئه‌م کاره‌یان راسته‌وخۆ زه‌ره‌ر له‌ خودی خۆیان نادا. به‌لام خۆشه‌امه‌دی کردنیان له‌ یاساغ کردنی بیروباوه‌ر مال کاولی بی‌ ده‌مه‌ته‌قه‌ی خۆیانه‌. چ دوکانی عه‌تار بپنچیه‌وه‌ و چ ئازادی ته‌عبیر له‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ند بسینییه‌وه‌ هه‌مان کاری ئیفلاس هینت به‌ هه‌ردوویان کردوو. ئه‌گه‌ر شاعیریک و

هونهرمه ندىك به هوى خۇدانەپال دەسەلاتدارەوہ توانىشىان دوكان بگەنەوہ و بەرھەمى بىژوو باوینە كۆشى مىللەتەوہ، ھەزاران شاعىر و هونهرمەندى تر كە تواناى خۇ لە قالب دانىان نىە دەبنە ھەرىسەى قولپ و جۆشى مەنجەلى «ياساغ كردن و تەنگ پى ھەلچنن».

لەم رىگە دانە بە سەرىپاكى نووسەر و شاعىر و هونهرمەندان بۇ ئازادىيى بىروباوەر و كردهوہ، تاكە يەك مەترسى لەوہدا دەكرى كەوا ئەو كەسەى بەتەمايە خەلق دەم كوت كا و رىگەى ئازادىيى تەعبىريان لى بېستى ئەویش وەك ئازادىخوازەكان سوود وەردەگرى لەم رىگە بەرەللا كردها. سوودەكەش ھەر بە نىازى گەپشتنە دەسەلات و خەلق تۆقاندن لە كار دىنى. واتە بە نىسبەت ھەندى دلكرمى و ناحەزى ئازادىيەوہ،

رىگەدان و ئازادىيى تەعبىر ھەر ئەوہندە چاكەى تىدايە كە مەوداى پى دەدا بۇ ئەوہى پۇژدەك لە پۇژان ھەموو رىگىيان بېستى و ھەموو دەرگىيان داخا... قەفەس دروست كا بە دەورى غەبرى خۆيەوہ. لەگەل ئەم مەترسىيەش دىسانەوہ رىگە دان و دەرگە كردهوہ تاكە رەفتارىكە لە ئازادىخواز بوەشیتەوہ، ياخود با بلىم سروشتى ئازادىيى ئەمەى بە بەرەوہىە و خۇ لى قوتاركردنى ئاسان نىە. ئەوہندە ھەيە دەتوانم بلىم تىكرای مىللەت و نووسەران و شاعىران و هونهرمەندان و ئازادىخوازان كە نەيانتوانى كەمايەتتى ئەوان دل كرمىيانە پەك بخەن و بەوہدا ئازادىخوازىيى خۇيان دۇراند و ئەوانى لى بوونە جەللاد، چ لزوم نامىنى بۇيان بگرىيەن و خەفەتبان بۇ بخۆين، ديارە بە لايانەوہ ئازادى ئەوہ ناهىنى بپارىزىت. خۇ پى ناوى من بلىم، كە حالى ئازادىخوازەكان ئەوہ بى ئەوسا لە ھەموو حالاندا ناتوان ئازادىيان بپارىزن. بە ھەمەحال ئىمكان نىە يەك جۇر ناوەرۇك لە شىعر و هونەر و ئەدەبدا بسەپىندرى بى ئەوہى يەك ئاھەنگىنىكى ئىسك قورسى ناقولای بى زەوق لەو بەرھەمانەدا بىتتە ئەو زەرە رەنگە كە رەنگ كراوہكە عەبىدار دەكا و چا و لى ھەلدەبەزىتەوہ. بۇ خۆت ئەو وەزەعە بىنە بەرچاوت كە لە تاكە يەك كولانەوہ سەبرى جىهان بگەيت و پىشت نەكرى جىهانەكە بە بەر كولانەكەدا بخولىتتەوہ تاكو ھەر نەبى لەو تەنگزەيەدا دىمەن گۆرىي بگەيت.

لە گۆشەى نىگای نرخاندىن و سەنگاندى ناوەرۇكەوہ راستىكى تر ھەيە خۇ لى بە سەھوو بردنى دەبىتتە شەرى پووبەروو (جبهوى) لەگەل ئادەمزاددا ھەرچەند ئەو شەرە بەرگى مرؤقدۆستى و چاكەخوازىش لە خۇى بئالنى تا بەقەدەر گۆرى چاك و پىران پەرۆيان لە دەورى خۇى كۆبكاتەوہ. راستىيەكە ئەمەيە: ھەر ناوەرۇكىك پەسەند بگەيت مافى ئەوہت نىە بەرھەمى رۇژگارنى رابردوو بە گەزۇگرى سەردەمى خۆت بپىوى. تۇ جارىكىان خۆت كرده سەرىشك لە بەرھەمى ھاوچەرخەكانت، بە تەماى لە مردوانىش بىتتە سەر پشك! ئەم كارەت سەرەراى نارەوايى، زەرەر لە خۆشت دەدا چونكە لە دوارۇژدا دىن و بەرھەمەكەى تۇ بە گەزۇگرىيى خۇيان دەپىون و ئىفلاست پى دەكەن.

ئەم وتوويزە پتر روو لە مرؤفى سياسى و «ملتزم» بە باوەرپىكى رەسمى دەكات، چونكە ئەوان بۇ مەبەسى خزمەتى ئامانجە رامىارىيەكانىان دەيانەوئ ناوەرۇكى ھەموو جىهان رام بگەن و بىكەنە نۆكەرى ئەو ئامانجانە. مرؤفى سەرىخۇ لە بىروباوەرپدا پىوىستى بەم رامكردن و بگرە بىستە نىە. ئەو ھەر ئەوہى دەوى لە خۇى و لە خەلقىش گەرىن بە ئازادىيى بنووسن و بلىن و بگەن.

لىرەدا قسەيىك خۇ دىننیتە پىش: سياسەت پتر و خىراتر لە گۇراندایە تا بىر و باوەر و ناوەرۇكى تر. لەوانەيە بەرژەوہندى سياسى لە رۇژىكەوہ بۇ رۇژىكى تر تەقلە لى بدا و بەرەو پشت ھەلگەرىتەوہ، ئەدەب

و شيعر و هونەريش كە خزمەتي ئەو بکەن دەبى لهگەلیدا بگۆرین... له راستیدا دەشگۆرین، بەرەو پشتيش دەبنەو. لەبەر ئەمە ئەدەبى سياسى، بە زۆرى، تەمەنى كورته و جوانەمەرگه، واتە خيرا باوى نامينى و دەمرى، گەلىك جاران ئيعداميش دەكرى و گوتنەوہى ياساغ دەكرى. خۆمان ديومانە و ابوہ حكومەتيك كتيبيكى سياسى بلاوكردۆتەوہ و ھەر خۆى دواى سالىك پۆلىسى بە دوادا گيراوہ كۆى كاتەوہ و بيشاريتەوہ. لەم حالانە «ناوہرۆك» گالته بە خۆى دەكا بەر لەوہ بە غەيرى خۆى بكا. بۆ بەراوردىي كردن ئەم چەند بەيتە بخوينەوہ:

«امرء القيس» له ھەلواسراوہكەيدا دەلى:

قفا نيك من نكرى حبيب و منزل
بسقط اللوى بين الدخول فحومل

وہفایى ئەمەى گوتوہ:

بەس عومرى من بە با دە
رپوت بينە زولفت لادە
دل بۆيە نامرادە
بەم شەوہ رۆژ گيراوہ

«كليم»ى ھەمەدانى گوتوہتى:

شد دامن الوند کنارم زگلى اشك
كرديم دوا داغ فراق همدانرا

ئەم شيعرانە لە خۆوہ دەژين، كەس پارەى بۆ خەرچ نەكردوون و ھەرەشەشى لە خەلق نەكردوہ
ئەگەر نەيانلینەوہ سزا بدرين، كەچى ھەموو شيعرە سياسىيەكانى سەردەمى ھيتلەر و مۆسۆلىنى و
كەريم قاسم كە گەورەى و «وحدانيە»ى ئەوانى دەگوتەوہ، وەك مردوويان لى ھات. بشزانە ھەرچى
شيعرى ئەوتۆى ھەيە رۆژەك دى و دەمریت. ئەدەب و ھونەر، ئەوہى راستى بى ھەموو بەرھەمىك، تا
وتوويزى لەگەل سەرچاوہ قولەكانى نەفسى مرۆفدا بى نەمرتر دەبى، چونكە بە دريژايى مانەوہى ئەو
سەرچاوانە لە نەفسى مرۆفدا ئەويش دەمىنى و گوڤگى دەبى. سەرچاوہ قولەكانى نەفسى، بە
پيچەوانەى چاوہروان كردنى فەيلەسووفە مادىيەكان، يەكجار رەگ داکوتاوترە لە سروشتى مرۆفدا لەوہى
بەرژوہەندى سياسى و ھيا ماددى كەم عومر ھەزى لى دەكا. ئەو كەسانەى لە رپى فەلسەفەوہ «گۆرانى
كۆمەلايەتى»يان لى دەبیتە مەراق و ماخوليا و ايان پى خوشە دەروونى مرۆفیش بە پيى ئەو گۆرانە
بگۆریت، كەچى ھيسابەكە وا دەرنانچیت. سوودى مرۆفیش لەو دەرنەچوونەدايە چونكە ئەگەر نەفسى
مرۆف وەك مۆديلى جلك و پيلاو و ئۆتۆمۆبيل خيرا گۆرابا لە مرۆفایەتى دەشورا و دەبوہ گيانلەبەريك كە
ناتوانين ناوى بۆ دانين.

شيرازەى كۆمەلايەتى و بە يەكەوہ بەسترانەوہى تاكەكانى مرۆف گەلىك بەھيزترە لەو پەيوەندىيەى
كەوا بەرژوہەندىكى سياسى و ھيا ئابوورى چەند مانگى و چەند سالىي پىكى دىنى. بە نمونە دەلیم

«ملحد» یک که مردووی لی دهمری هیندی ئیمانداریک پروه مزگهوت دهر وایا پیدایا کردنی مردوشور و قورئانخوین و گوربه لکن و نازانم چی. زوربهی هوی بایی بوونی مروقی لووتبهرز و له خهلق نارازی و بایه خ نه دهر به غیری خوی له گوری گه نجایه تی و کاردروستی و بی موشکیلییه وه دیت. دوو روژی له رزوتا له تۆقه لهی بایی بوونه وه دهیینه تیته سهر خاکی پارانه وه. گوتم نابی رابردوو به گهز و گری دوا روژ بپیوری، ههر روژگار هه گهز و گری خوی هیه نهک ههر له شیعر و ئهدب، به لکو له هه موو مهیدانکی کۆمه لایه تییدا. جلوه رگی تو به بهر باپیرونه وه سهیری خه لقی سه رده می ئه وی دهیئاپه وه. کچیکی ۱۰۰ سال پیش ئیمروی کورد ئه گه ر قژی کورت کردبایه وه به شوو نه دهچوو با نه لیم شار به دهر دهکرا.

به پیی سه رده می خوی، شیعی نالی له رووی ناوه روکوه تا بلتی دهوله مهنده. بی ئه وه لایه نگیریم کردبی له موقارهنه دای نالی بهر له شاعیره کانی سه دهی نۆزده ممانه وه دی، مهیدانکی فره وانیش لییان پیشکوهتوو. که بیی و دیوانه کهی به دیوانی شاعیره کانی ترمان بگری ده بینی گه لیک پتر له هی وان هه لبهستی تیداپه که وا له «تجرید» ی رووت رها بووه و به ره گوته وهی واتای ئه وتو چوه لایه نی کۆمه لایه تی بداته وه. بیگومان ئه م نووسینه هینده ی به به ره وه نیه بق روونکردنه وهی ئه م مه به سه ته گه شت بکا به ناو هه موو یاخود به شی زوری دیوانه کهی «نالی» دا، له وه زیاتر که چهند نمونه بییک بینمه وه مه ودای دریژه پیدانم نیه به نووسینه که م. که سیک به وی سرنج بگری ده توانی نمونه کانی ئیره بکاته «محک» ی نراندنی شیعی تریش بق دهر خستنی لایه نی کۆمه لایه تی تییدا، یاخود له لای خویه وه، بی ئه م «محک» هه، ده سبزاری ئه و لایه نه کۆمه لایه تییه بکا. سهیریکی ئه م به یته بکه که وا رهنگه له بهر چاویکی درشتبین گروگالکی دهروونی شاعیر بی و بهس، که چی ئه وهنده پره له «کۆمه لایه تی» ههر ده لئی پیی ئاوسه:

یا توربه تی یا غوربه تی «باری» بشکین
ههر مونته زیره نالی ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما

با جار واز له جوانکاری بیین و بلکین به لایه نی کۆمه لایه تی به یته که وه. نالی له م به یته دا دهسته و دامانی دوو نه ریته کۆمه لایه تی کۆن و ریز لیگیراوی میله ته تی کورد، هی غیری کوردیش، بوه بق سکا لکردن و پارانه وهی حال لای خوشه ویسته که ی: داوا دهکا یهک له دوو شتانی له گه لدا بکریته، یا بینه سه ر «توربه تی - قه بره کهی» که به مردووی حساب بکن له بهر شیده تی په ژاره بی، خو که ئیستاش نه بی کاتیک به راستی مرد بینه سه ر قه بری، یاخود به سه ردانیک «غوربه تی» بشکین ئه گه ر ده لین زیندوه و نه مردوه. واتا که ده لین مردوه «یاخود که مرد» با توربه تی بشکین که ده سلین زیندوو غوربه تی بشکین. له غوربه ت و له توربه تی یه کیکیان بشکین وه له جاریکیش بی. نالی ههر مونته زیره ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما.

وشه ی «باری» به رینووسی کۆن دوو جوړه خویندنه وه و دوو جوړه واتای هیه. یه کیکیان «باری» به واتای «جاری، جاریک» ه. له حاله دا به یته که ئه م واتایه ده به خشی: جاریکیان توربه تی یا غوربه تی بشکین دیاره نالی ناویری له جاریک پتر سه ردان داوا بکا.

جۆرى دوھى خويندنه وهى «بارى» ئەويه بيكه يته «بارى بشكىن». ئەوسا «با» بۇ ھاندانە وەك بلىنى «با بيت، با پروات، با ئاۋ بخواتەو». وشەي «رى» ئەويش بە واتاي «رىگە» دەبى. بەمەدا ماناي بەيتمەكە وای لى بەسەر دى «يا قەبرى يا غوربەتى نالى، با رىگە ھاتنى يار بشكىن بۇ لاي» دەبىنى واتايىكى كۆمە لايەتى زۆر بە نرخ ھەيە لە بەيتمەكەدا، بە جۆرىكىش ئوستادانە لە شىعرەكەدا گونجاۋە ھىچ سەرى رىي بە ووردەكارىي و ھونەرى ئەدەبىيەو ھەگرتوۋە و مەوداي لى تەسك نەكردۋنەتەو. دوو وشەي توربەت و غوربەت سەرەراي سازانى ھاۋ ئاھەنگىيان لە تەك يەكتردا جارىكى تىرش ھەستى گويگر دەبىزىون بەوۋدا كە ھەردوويان ۋەزى سۆزناك دەلئەنەو. غەرىبى و مەرگ. كە مروەتتەك ھەبى لە نيوان خەلقدا دەبى سەر لە غەرىب بدرى. كە غەرىبى بايى ئەو ھەكە رەحمى ئەم يارە بى رەحمە بىزىون ئەو مەرگ لە بەيندایە و سەردانى قەبران چ عوزران قبول ناك. نالى بىچارە ھەقىەتى لە ژيان و مردندا چاۋەرۋانى سەردانىك بكات.

بە دوا ئەم پىشەكەيە پر لە سۆز و پرووزى بەيتمەكەدا، خويئەر كە دەگاتە كۆتايى و روو بە رووى «مردن و مان» دەوۋەستى و ھەردووكىشيان بە ديار سەردانىكەو لە چاۋى بەيتمەكەدا قەتيس ماون، ھەر بە جارى دلى دەبىتە ئاۋ. دەك مالت شىۋى نالى بۇ كام مەلئەندى بىسنورى غەم و تەمى عىشقمان دەبەي لەم چاۋەنۋر كەردنەي دواي مەرگت بۇ قەدەم رەنجەيىكى ئەم بىرەحمەي يارەت؟

يا توربەتى يا غوربەتى بارى بشكىن
ھەر مونئەزىرە نالى ئەگەر مرد و ئەگەر ما

رى شكاندەكەش لە لاي خويەو ۋاۋرى سۆزى گويگر پتر بەرز دەكاتەو ھەكە ۋا رادەگەيەنى چ كەسەك بە سەرلئيدان رىي ئەم بى چارە عاشقەي نەشكاندەو. سەرەراي سۆز بزاۋتەو، وشەي رى شكاندن لە فەرھەنگى زمانى كوردىيدا زاراۋەيىكى زىنگەدارىشمان دىنئەتە بەر گوي، ئەو دىمەنەشمان نىشان دەدا لە ژيانى دەشت و دەر و شاخ و ھەلەت و پەلەت كە رىگە دەبەستى بە ھوى بەفر ۋەيا زەبەند و نوغوردەو ۋە خەلق تى دەئالين و دەبشكىن.

سەرنجىكىش لە ھەندى بگرە نالى وشەي «صرىح» سەرلئيدان و ھاتوچۇكردى ھەر بە كارنەھىناۋە بەلام داخۋازىكەي و سكاللا و ئازار و شكايەتەكەي بەولاي «صرىح» دەويە بەھى ھىزى بەكارھىنانى رىستە و تەعبىرى ئاخاۋتن.

لە ھەر روويكەو سەيرى بەيتمەكە دەكەي ھىند دەۋلەمەندە ھىكايەتى ناۋەرۋك و وشەسازىي و ئەو بەند و باۋەت لە بىر دەباتەو، ئەگەر بە بىرىشت بىتەو ھاۋەنى ھىكايەتەكە قەرزار دەكات و شەرمى دىنئەتەو. بۇ خۆت لە لايەنى جوانكارىي و ئارايشتى «بديع» بىشەو لە بەيتمەكە رامىنى و سرنج بدە ھاۋمۆسىقايى توربەت و غوربەت و «طباق» سى مردن و مان و دوو واتايى «بارى» و ئەوان ھەق و ھىسابانەي ھونەرى شاعىرىي كە ۋا لە بەيتمەكەدا كۆمەل بوون و بيانخەو سەر تىكرايى سامانى. با ئەو تىبىنىە گرنەش بخەمە بەرچاۋ ھەرچەند دىرژەش دەدا بە شىكردنەو ھەي بەيتمەكە. لە ھەردوو رووى كىش و واتاۋە دەست دەدا بەيتمەكە بخويئىتەو: «يا توربەتى يا غوربەتى بارى بشكىن» ۋەياخود غوربەت پىش كەۋىت و بگوتىت: «يا غوربەتى يا توربەتى...» بەلام لە رووى فەنى شاعىرىيەو ھەر جارەيان جۆرىكى تايبەتى ھونەرى «بديع» پەيدا دەبى.

دەزانين «توربەت و غوربەت» لە سەرەتای نیووی یەكەمی بەیتەكەدا بەرامبەر «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» كۆتایی نیووی دووهمی بەیتەكە دەوستان، توربەت بۆ مردنەكە و غوربەتیش بۆ مانەكە دەبێ. ئەم وەزە پێی دەلێن «لف و نشر». كە وشە «توربەت» لە پیشەوێ بێ لە ریزدا دەكەوێتە بەرامبەری «مردن»ەكە، ئەوسا غوربەتیش دەچێتە بەرامبەر مان. ئەم جۆرە پێی دەلێن «لف و نشر مرتب»، چونكە هەر وشەیه لە بەرامبەر وشەى مناسبى خۆیدا وەستاوه. بەلام كە «غوربەت» پیش كەوت ئەوسا «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش».

لە حالێكدا بڵێن «یا توربەتى یا غوربەتى» و بەمەدا «لف و نشر»ەكە بكەین بە «مرتب» دیسانەووە لە رووی واتاوه هەر «مشوش»ە، چونكە دیارە لە واقیعدا «مردن» دواى «مان» دیت هەرچەند وشەكەیشی لە بەیتەكەدا پیش كەوتوه. كە هاتین و لە نیووە بەیتی یەكەمدا غوربەتمان پیشخست و ویستمان وشەكان لە رووی واتاوه «مرتب» بكەین ئەوسا بە نىسبەت نیووی دووهمەووە سەرلەبەرى «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش» چونكە وشەى غوربەت دەوستانیتەووە بەرانبەر مردن و وشەى توربەتیش بەرامبەر مان كە هیچ جیى خۆیان نین. لە لای واتاشەووە هەر دەبێتەو «مشوش» چونكە لە نیووی دووهمی بەیتەكەدا ئىمكان نیه جیى «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە یەكتر بگۆرینهووە، جیى گۆرکێیهكە هەر لە نیووی یەكەمدا دەكرى، لە نیووی دووهمدا قافیە لەو جیگۆرکێیهدا لەناو دەچى. «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە هەمە حال پیشە و پاشن، هەر ئەم وەزەیشە رى خۆش دەكا كە لە نیووە بەیتی یەكەمدا «توربەت» پیش «غوربەت» بكەوێتەووە. لەم خستنه پیشە ناچارىیهى «مردن»ەكەووە تى دەگەین نالی زیاتر بە ئومىدى سەردانى دواى مەرگ...

نالی لە واتای ئەم بەیتە هی تریشى هەیه بەلام بەرەو زیادى هیز و بەلاغەت و ئەفسوونەووە پتر تىیدا هەلکشىووە. من كە ماناكەم بۆ روون بۆووە بە دەست خۆم نەبوو لىووم لەسەر بەیتەكە دانا و ماچم كرد. دەسلەلاتى مرؤف لە ناخىنى هەلبەست بە جوانى و نوكتە و گەوهر لەو تىپەر ناكا. فەرموو لەگەل مندا سەیریكى بكە:

سەر خاتىمەى حوسنى عیادەت كە نەهاتى

بارى بگەرە فاتىحە وو دەئبى زیارەت

خاتىمە «خاتمة» - كۆتایی

عیادەت «عیادة» - سەردانى نەخۆش، ئەحوال پرسینى.

فاتىحە «فاتحة» - سورهتیکى قورئان، یاخود سەرەتا و دەستپیکردنى کار.

دەئب «دأب» عادەت، نەرىت

واتایەك لە واتاكانى بەیتەكە ئەمەیه:

سەرم بوو بە كۆتایی عادەتە شیرینهكەى ئەحوال پرسین لە نەخۆشیدا، كە تۆ نەش هاتى بۆ

لێپرسینىم، واتە لە كۆتاییدا سەرەكەم تىچوو و مردم.

كەواتە جارێكىیان وەرە بۆ سەر «فاتحە» و زیارەتى قەبران. واتای دووهمى بەیتەكە بە تەواویى

پيچەوانەى ئەمەيانە: سرنجىك بگرە دوو وشەى «خاتمە و فاتحە» يەكەميان كۆتايى، ئەوترىيان دەست پيكردە، مومكىنە «فاتحە» سوورەى قورئان نەبى و دەست پيكردن بى چونكە لە بەرامبەر «خاتمە» دا ھەر بۇ ئەم واتايە دەپوا.

نەخۆشى مومكىنە بە دوو چۆر كۆتايى بىت: يا مردن يا چاك بوونەو. جاريكيان مردنەكەمان لە بەيتەكەدا دۆزيەو و باسماں كرد، ئەم جارەيان بەرەنگارى واتاي دوەمى بەيتەكە دەبين كە دژى مردنە چونكە چاك بوونەو رادەگەيەنى:

تۆكەوا تا كۆتايى ئەم عادەتە شيرنەى سەر ليدانى نەخۆش نەھاتىە سەرم (وشەى «كە نەھاتى» لە كۆتايى بەيتەكەو رەگۆزە بۇ سەرەتاي، واتاكەى واى لى بەسەر دى: كە نەھاتىە سەر خاتيمەى حوسنى عبادەت...) وا چاك بوومەو ھەر نەبى جاريكيان بگرە «فاتحە - سەرەتا، دەست پيكردن»ى عادەتى زيارەتى نەخۆش دواى چاك بوونەو.

«فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەگەر بكرىتە «فاتىحەى دەبىى زيارەت» يا نەكرىت لە ھەردوو حالاندا عەينى واتا رادەگەيەنى. كە بلىى «فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەوسا ھەر دوو ووشەى «فاتىحە و دەبى» دەبنە «مضاف» واتە «سەرەتاي زيارەت و عادەتى زيارەت».

واتاي نيوەى بەيتى يەكەم بە ھەردوو چۆريەو دەست دەدات بۇ حالەتى مردن، بەلام ديارە ھەر يەكيان لەگەل «چاك بوونەو» دەگونجىت.

كليلى كردنەو قفلى ئەم بەيتە ئەو «طباق» ەيە كە لە ميانى «خاتمە و فاتحە» دا دەديترىت، بە ھۆى طباقەكەو كە زانيت «فاتحە» ھەر سوورەى قورئان نىە بىرت دەپوا بۇ دوو چۆرە «خاتمە»ى نەخۆشى كە مردن و چاك بوونەو، ئەوساش وشەى «سەر» لە خۆو بۆت ئاشكرا دەبى كە مومكىنە ناو بىت بە واتاي «راس»، مومكىنە «ظرف» ئاوەل كار بىت بە واتاي «على، فوق». بە ھەمە حال روون بوونەو بۇ من بەم چۆرە بوو...

لە بىرت نەچى، ئەو كەسەى بە ھەموو جوانى و كۆمەلايەتى و ھىزى داپشتن و فنونى شاعىرىى بەيتەكە رازىى نابى و شىرگىرە دەبى لەسەر رەخنەى ناسەلمىنانە، بۇ خۆى لە ھەلبەستدا زىر و ئەلماس و خۆراك و پۆشاك و خانوبەرە پيشكەشى مىللەت ناكا. ئەويش لە باشتىن حالدا چەند قسەيىكى رىكۆپىك رىز دەكا و ھەندىك واتاي كۆمەلايەتى، كە خۆى پىى رازىيە، تىداوئ و رەنگە خەلقى تر ھەر پيشى رازىى نەبى لەوانەيشە نەگەيشتبى بە نيوەى ئەو مەودايە كە بەيتەكەى نالى تىى ھەلكشىو لە ھەموو رويكەو، واتە كۆمەلايەتى و ھونەرەو.

با بەناو ئەم بەيتەشدا گەشتى بکەين:

حەلقە دەرگۆشى كەفى رەنگىنى تۆيە ئەم دەفە
با نەنالى لىى مەدە «عن لطمه كُف الكف»

بىستوتە لە سەرگۆزشتە و حىكايەتى ئەفسانە «عەبدى حەلقە بە گۆش»؟ ئەم حەلقە دەرگۆشەكەى ناو بەيتەكە ھەرچى بىرەو رىى حىكايەتى راست و ئەفسانەى سەردەمى مندالىمان ھەيە دىنىتەو سەر پەردەى مىشكمان. لە بەيتەكەدا «حلقە دەرگۆش» ھەستى مەوقايەتەشمان برىندار ناكا چونكە مەوق تىيدا نەبوو بە بەندە، نالى دەفەى بىگىانى ھىناو و نالەكانى لى كردو بە ئارايشت و ھۆى

زرينگانه و هوش. جاريكي تريش «حلقه دەرگوش» دهفهكه خۆشه ويستتر دهكا چونكه سكالاي بهيتهكه بۆي دهپارپيتهوه. دواي خۆشه ويست كردني دهيكاهه جتي ههسوودي پي بردنيش كه دي و دهخاته ناو ئهوه دهست و پهنجه رهنگينانهوه.

دهفه حلقه به گۆشي دهسته رهنگينهكاني خۆته با نه نالي و لتي مه ده، دهست بگروه له مست ليداني.

چ پارانه وه ييكي ناسكه لهم دهسته رهنگينانه، له مونساهه ييكي وا پر جوش و جهزبه ي دهفه ليدان و له رزين و زرينگانه وه ي ئالقه كاني؟ «كف الكف» چهند ريك هاتوون له تهك يه كتردا! وشه ي «الكف» له كوتايي بهيتهكه دا كه عه رهبويه پيتي «ف» هكه ي گوشراوه، واته «شده» ي به سه ره وه يه. نالي كوردانه بۆ راست هيناني كيشي شيعر، گوشينه كي لاداوه و «ف» هكه ي به ره لالا كردوه و وشه كه ي هيناوه ته سه ر زه وق ي خومان. چهند لتي شيرينه ئه م رهفتاره كورتي له ي كوردايه تي؟ ناله ي دهفي ئه لقه به گوي له به ر دهست و پهنجه ي رهنگين چ ههستيكي نه رم و ناسك له دهرووني گويگردا ده بزپوي؟ دهفه ليدانه كه خوي چ ديمه نيكي زور به رچاوي ناو ئه م تابلويه هونه رييه يه. «كف»، واته «له پ» ي رهنگين، عاده تي خه نه تيگرتني دهستي ئافره تانيش دهكاته وه به ئارايشتيكي بهيتهكه ئه و لايه نه ش راده گه يه ني كه وا مه به س له «دهس رهنگيني» نهك هه ر خه نه تيگرتن، به لكو شيرينكاري و مه هاره تي دهسته كه بيت، ئه وساش دهفه ليدانه كه له وه دهسته رهنگينه وه دهبيته كاريكي پر هونه ر و جوان. «كف و دهف»، «كف الكف» له پروي موسيقي دهنگه وه چهند وشه ي هاوئا هه نكن. ورده كاريي، كومه لايه تي، تينوتاو، ئارايشت و موسيقي پراوپري بهيته كه ن. سه يره بۆ ئه ديبي واتا دوست له به ر خاتري باوبووني بي ريكي سياسي عومر كورت ئه م گه وه رانه له كيس خوي بدا و به شيعر يكا هه ل بلتي كه واتا كه ي نهك هه ر كوترا وه ته وه ده گاسنيش كراوه، بۆ خوشي ساله هايه دهيكاته بابه تي گوتار و دوان و بزوتنه وه و دروشي نمايش، ناونا وه ش ئيفلاسي كردوه و سه ر له نوي به رهييك له چهند كژ و وه رزيكي سياسي ا كرده تي به سه رمايه ي بازاريكي كاتي.

ئه مه ش به يتيكي تري نالي له وانه ي به لي وردبوونه وه ي لاني كومه لايه تي تيدا دهرده كه وي:

دامه ني پاكي مه داري دائيره ي خامه ك نيه
خويني مه قنولانه وا داميني ياري گرته

جاران عاده ت بوو، رهنگه ئيستاش هه ر مابي، په راويزي خامه كي مور به دهو و دامه ني كه واي ئافره تانه وه ده دوورا. نالي ليرده ئه م عاده ته ي پو شاك ي ئافره تي كورد دهكاته ماكي خه يالبازي و «تجريد» له شيعردا. له و هرا دياره خه يال و «تجريد» هكه زاده ي واقعيكي زيندوون نهك ره هه وا كه وتني وه هم.

له گوته ي «دامه ني پاك» وهه راسته وخو بيري مرو ف دهر وا بۆ لايه ني «پاك دامه ني» و پرو سووري ئافره ت كه له كومه لگه ي كوردا ستوونيكي ئايين و ناموسه. تو سه يريكي ورد و قوولي ئه م كو كرده وه ي «دامه ن پاكيه» يه بكه له گه ل سووربووني دامه نه كه به خوين... هه ر ده لتي ئاو و ئاگري له يهك زه رفا كو كرده ته وه و به ر يه كيش ناكه ونه وه... دامه ني به خوينه به لام هه تا بلتي دامه ني پاكه.

ئىنجا سەيرى رېستەي «دامىنى يارى گرتووه» بىكە كە ئەمىش ئىشارەيە بۇ نەرىتېكى كۆمەلەيەتى رېز
لىگىراوى «دەستە و دامەن بوون و ھانا بردنە بەر». لە لایەن سۆز و ھەستى شاعىرىيەو بە درەنگەوہ
دەگەيە پايانى جوانىي ئەم وینەيەي ئالوودە بوونى دامىنى يار بە خوینى عاشقان و پارانەوہى خوینەكە
لىي، بەوہدا كە دامەنى دەگرن و ھانای دیننە بەر... كەي؟ دوای كوشتن.

نالى بەم تەعبىرانەي، بەولای دەربىنى واتای شاعىرانەي تەر و پارا و پىرسۆز و ھونەرەوہ،
ھاموشۆيەكى شارەزايانەش دەكا لە مەيدانەكانى دەستووراتى كۆمەلەيەتییدا. نالى وشكەمەلە لە
ھەوايىكى ژووروى كۆمەلدا ناك، گەلىك پتر لە پىسپۆرېكى كۆمەلەيەتى مووچەخۆرى ئىمىرۆ بە ناو پەند و
نەرىت و گەتوگۆ و دل و دەروونى كۆمەلدا دەگەرې و دەستەگولې رەنگاوپرەنگى ھەلبەست دەھۆنیتەوہ. كە
سەيرى ھەموو ديوانەكەي بىكەي فەرھەنگىكى كۆمەلەيەتى لى پىك دینیت كە دەست بدا پىشتاوپىشت
بىكریتە ديارى و يادگار.

با لەگەل بەيتىكى تریدا ماملەتېكى گەوہەر و ھونەر و ئەفسوون بىكەين:

زولفى دووتايى تەرازوو مەسەلى دل كىشت

روح دەكىشن بە دووسەر ئەم بە سەرى ئەو بە سەرى

زولفەكان دوو تان واتە ھەر يەكەيان بەقەدەر تايىكن لە زۆرىيدا. وشەي «تا» بە واتای «تای مو» دیت
كە زولف خۆى موہ. زولفەكان دووتان، وەك يەكترن.

كە دووتان وەك تەرازوون چونكە زولف و تەرازوو ھەردوويان دووتان و ھەر تايەيان بەقەدەر ئەوى تر
ھاوكىشى يەكترن... ھەر دوو زولفەكەش تەرازووى يەكترن.

زولفەكان كە تەرازوو مەسەلن، دل كىش ... دل دەكىشن لەبەر نازدارىيان. زولفەكان كە تەرازوومەسەل
بن، وشەي «كىش» خزمى تەرازووہ و جىي خوینەتى دل بىكىشن چونكە تەرازوو ئالەتى كىشانە. بابزانين
بەولای دل كىشانەوہ ئەم تەرازووہ زولفانە چ دەكىشن؟ روح دەكىشن؟

تەرازووى عادەتى لەوہ تىناپەرېنى زىر و ئەلماس و گەوہەرى پى بىكىشريت، كەچى تەرازووى زولفى
يار روح دەكىشن. روح كىشان ھەر لە رووى وشەوہ خزمە لەگەل تەرازوو، راستە حىسابەكەي لە
شوینىكى ترە...

تەرازوو كە بابەتى كرىن و فرۆشتنى پى ھەلكىشرى تەنھا يەك دەستەي تەرازووہ كە مالە
نرخدارەكەي تى دەكرى، دەستەكەي ترى پارسەنگىكى تىداوېژرى، ھەر كاتىك مالە نرخدارەكە گەيشتە
سەنگى ئەو پارسەنگەوہ وە لەگەلى جووت بوو ماملەتەكە كۆتايى دیت. بەلام تەرازووى دوو تاي زولفى
ئەو نازدارە بە ھەردوو سەران روح دەكىشن. واتە ھەتا لە سەرىكيان وەزنى روح زياد كەي دەبى وەزنى
سەرەكەي تریشى زياد كرى، ئىتر ئەم كارەي روح كىشان لە دوو سەرەوہ كۆتايى نايى... تەرازووى
زولفى دووتاي يار ھەتا ھەتايى بە دوو سەران روح دەكىشى. دەستى خۆش بى...

جگە لەم كىشانە دولانە تەرازووکارانە، رېستەي «روح دەكىشن بە دوو سەر» واتايىكى تریشى ھەيە بۇ
كوشتنى پاتەوپات كە لە روح كىشان دەفامریتەوہ بى «تورىە» بەلام زولفەكان لەو روح كىشانەدا دوو
ھىندى فرشتەي مەرگ «عەزرائىل» چالاک و خىزان چونكە كارى عەزرائىل لە سەرىكەوہيە كەچى

زولفه كان له دوو سهرهوه روح دهكيشن ههتا يهكيك به مردنى خوى دهرى دوو عاشق به دست زولفه كانهوه گيان دهسپيرن.

پيم بلئ ليرهدا نالى چؤن بهقالئيك و چؤن «صراف» و جهوههر فرؤشئيك بوو؟ هيچ به بيراندا هاتوه تهرارزوويك ههبي ههتا ههتايئ له كار نهكهويئ؟ چ شاعيرت ديوه هيئنده تهرارزوناس؟
ئهم ههموو بار و تاو كيش و تهرارزوه بهم شئوه سيحركارانه، خولانهوهى فكريكى «عبرى» به ناو كؤمهال و واقيع و هونهردا هيناوهتیه ناو ههلبهستهوه.
نالى زيهئيكى وهها ههستيارى ههبوهد هر دهلئى جامى كاميرايه له ترووكهيهكدا وينهى جيهانئيكى بهرينى تيدا نهقش بهستوو دهبيئ، به روالهتى ديمهنيش دانامهزئى، وينهى دهروون و ورديلهكانيشى دهكيشئى. بيگومان هونهركار له نهخشهكيشانى ورد و قوولدا، مهبهستى تايبهتيشى نهبيئ، وينهكهى پر دهبيئ له ناوهرؤك:

يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهدا كه وا
ئهستيرهكانى رادهكشى وهك شيهابى نور

ئهمهى له وهسفى سهرچاوهى سهرچار گوتوه. نهخشهكيشانهكهى كه متر نيه له كارى كاميرا، بهلام كاميرايئيكى زيندووى زيرهكى ههستيار.

ئاوينه بهرامبهر ئاسمان راگره له شهودا، ئهويش وهك ئاسمان ئهستيرهى تيدا رادهكشى چونكه وينهى ئاسمان دهواتهوه به خوى و ئهستيرهكانيهوه. بهلام كه بهتويئ بهمهئنده رازيى بيت نهگونجانئيك ديته بهر، له شيعرهكهدا دهبيتته عهيب. چؤن دهبيئ بگوتريئ ئهستيرهكانى ئاسمان رادهكشين وهك شيهابى نور، ئهى ئهستيرهكان هر خويان شيهابى نور نين؟ ئهم مهعنا ليدانهوه دهبيتته «تفسير الماء بالماء» گهليك كهسيش تيدا خليسكاوه. تهگهركه بهم جوره دهرهويتهوه:
وشهى «ئهستيره» دوو واتاي ههيه. ئهستيرهى ئاسمان و «ئهستير»ى ئاوى سهر زهوى كه له فارسيدا

«استخر» و له زمانهكانى رؤژاوادا «cistern» ي پئ دهلين. مهبهستى راستهقينهى ئه و ديو روالهتى بهيتهكه له وشهى «ئهستيرهكانى» دا واتاي «ئهستير»هكانى ئاوه له سهرچاوهى سهرچاردا:
يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهكهدا كهوا ئهستيرهكانى ئاوى سهرچار به خوى و راکشانى ريزهى ئهستيراوهكانى هر دهلئى ئاسمانه و شيهابى نوري رادهكشين. سهرچار وهك ئاوينهبيئكى لئ بهسهر دئ بهرامبهر ئاسمان راگيرايئ له شهودا.

وشهى «ئاوينه» له رينووسى كؤندا دهگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه به واتاي «مرآة - نهينؤك» دهشگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه كه وشهبيئكى «وصفى»يه له «ئاو» داتاشراوه وهك كه دهلئى «گلينه، مسينه، زيرينه» به واتاي له گل و مس و زيئ دارپزاراو، دروستكراو، كه بلئى «ئاوينه» به واتاي «له ئاو دارپزاراو، دروستكراو» ئهوسا دهبيتتهوه سهرچار خوى كه برئتيه له ئاو.
وشهى «ئهستيرهكانى» هر وهك مومكينه «جمع، كوئ»ى ئهستيره بي مومكينه ههالى وهشيني و بيكهيهوه «ئهستيره - كانى» كه ههردويان ههوزى ئاون...

بشزانه له كوردبيدا دهگوتريئ «ئهستيره راکشا» به واتاي «راخزنى شيهابى ئاسمان».